

પ્રેરિતાનાં કર્મણામાખ્યાનં

I હે થિયકિલ, યીશુઃ સ્વમનોનીતાન્ પ્રેરિતાન્ પવિત્રેણાત્મના સમાદિશ્ય યસ્મિન્ દિને સ્વર્ગમારોહત્ યાં યાં ક્રિયામકરોત્ યદ્દદ્ ઉપાદિશચ્ય તાનિ સર્વાણિ પૂર્વ્વ મયા લિખિતાનિ

II સ સ્વનિધનદુઃખભોગાત્ પરમ્ અનેકપ્રત્યયક્ષપ્રમાણૌઃ સ્વં સજીવં દર્શયિત્વા

III ચત્વારિંશદિનાનિ યાવત્ તેભ્યઃ પ્રેરિતેભ્યો દર્શનં દત્ત્વેશ્વરીયરાજ્યસ્ય વર્ણનમ અકરોત્

IV અનન્તરં તેષાં સભાં કૃત્વા ઇત્યાજ્ઞાપયત્, યૂયં ચિરૂશાલમોડન્યત્ર ગમનમકૃત્વા યસ્તિન્ પિત્રાઙ્ગીકૃતે મમ વદનાત્ કથા અશૃણુત તત્પ્રાપ્તિમ્ અપેક્ષ્ય તિષ્ઠતા

V યોહન્ જલે મજ્જિજતાવાન્ કિન્ત્વલ્પદિનમધ્યે યૂયં પવિત્ર આત્મનિ મજ્જિજતા ભવિષ્યથા

VI પશ્ર્ચાત્ તે સર્વે મિલિત્વા તમ્ અપૃચ્છન્ હે પ્રભો ભવાન્ કિમિદાનીં પુનરપિ રાજ્યમ્ ઇસ્રાયેલીયલોકાનાં કરેષુ સમર્પયિષ્યતિ?

VII તતઃ સોવદત્ યાન્ સર્વાન્ કાલાન્ સમયાંશ્ચ પિતા સ્વવશેડસ્થાપયત્ તાન્ જ્ઞાતું યુષ્માકમ્ અધિકારો ન જાયતો

VIII કિન્તુ યુષ્માસુ પવિત્રસ્યાત્મન આવિભાવિ સતિ યૂયં શક્તિં પ્રાપ્ય ચિરૂશાલમિ સમસ્તચિહ્નદાશોમિરોણદેશયોઃ પૃથિવ્યાઃ સીમાં યાવદ્ યાવન્તો દેશાસ્તેષુ યર્વેષુ ચ મયિ સાક્ષ્યં દાસ્યથા

IX ઇતિ વાક્યમુક્ત્વા સ તેષાં સમક્ષં સ્વર્ગ નીતોડભવત્, તતો મેઘમારુહ્ય તેષાં દૃષ્ટેરગોચરોડભવત્

X યસ્મિન્ સમયે તે વિહાયસં પ્રત્યનન્યદૃષ્ટ્યા તસ્ય તાદૃશમ્ ઊર્દ્ધ્વગમનમ્ અપશ્યન્ તસ્મિન્નેવ સમયે શુક્લવસ્ત્રૌ દ્વૌ જનૌ તેષાં સન્નિઘૌ દણ્ડાયમાનો કથિતવન્તૌ,

XI હે ગાલીલીયલોકા યૂયં કિમર્થં ગગણં પ્રતિ નિરીક્ષ્ય દણ્ડાયમાનાસ્તિષ્ઠથ? યુષ્માકં સમીપાત્ સ્વર્ગં નીતો યો યીશુસ્તં યૂયં યથા સ્વર્ગમ્ આરોહન્તમ્ અદર્શમ્ તથા સ પુનશ્ચાગમિષ્યતિ।

XII તતઃ પરં તે જૈતુનનામ્નઃ પર્વતાદ્ વિશ્રામવારસ્ય પથઃ પરિમાણમ્ અર્થાત્ પ્રાયેણાહ્લકોશં દુરસ્થં ચિરૂશાલમ્નગરં પરાવૃત્યાગચ્છન્।

XIII નગરં પ્રવિશ્ય પિતરો યાકૂબ્ યોહન્ આન્દ્રિયઃ ફિલિપઃ થોમા બર્થજમયો મથિરાલ્ફીયપુત્રો યાકૂબ્ ઉઘોગાી શિમોન્ યાકૂબો ભ્રાતા ચિહ્નુદા એતે સર્વે યત્ર સ્થાને પ્રવસન્તિ તસ્મિન્ ઉપરિતનપ્રકોષ્ઠે પ્રાવિશન્।

XIV પશ્ચાદ્ ઇમે ક્રિયત્યઃ સ્ત્રિયશ્ચ યીશો માર્તા મરિયમ્ તસ્ય ભ્રાતરશ્ચૈતે સર્વે એકચિત્તીભૂત સતતં વિનયેન વિનયેન પ્રાર્થયન્તા।

XV તસ્મિન્ સમયે તત્ર સ્થાને સાકલ્યેન વિશત્યધિક્કશતં શિષ્યા આસન્। તતઃ પિતરસ્તેષાં મધ્યે તિષ્ઠન્ ઉક્તવાન્

XVI હે ભ્રાતૃગણ યીશુઘારિણાં લોકાનાં પથદર્શકો યો ચિહ્નુદાસ્તસ્મિન્ દાયૂદા પવિત્ર આત્મા યાં કથાં કથયામાસ તસ્યાઃ પ્રત્યક્ષીભવનસ્યાવશ્યકત્વમ્ આસીત્।

XVII સ જનોડસ્માકં મધ્યવર્તી સન્ અસ્યાઃ સેવાયા અંશમ્ અલભતા

XVIII તદ્દનન્તરં કુકર્માણા લબ્ધં યન્મૂલ્યં તેન ક્ષેત્રમેકં ક્રીતમ્ અપરં તસ્મિન્ અઘોમુખે ભૂમૌ પતિતે સતિ તસ્યોદરસ્ય વિદીર્ણત્વાત્ સર્વા નાડ્યો નિરગચ્છન્।

XIX એતાં કથાં ચિરૂશાલમ્નિવાસિનઃ સર્વે લોકા વિદાન્તિ; તેષાં નિજભાષયા તલ્ક્ષેત્રઞ્ચ હકલ્દામા, અર્થાત્ રક્તક્ષેત્રમિતિ વિખ્યાતમાસ્તો

XX અન્યચ્ચ, નિકેતનં તદીયન્તુ શુન્યમેવ ભવિષ્યતિ। તસ્ય દૂષ્યે નિવાસાર્થ કોપિ સ્થાસ્યતિ નૈવ હિ। અન્ય એવ જનસ્તસ્ય પદં સંપ્રાપ્સ્યતિ ધ્રુવાં ઇત્થં ગીતપુસ્તકે લિખિતમાસ્તો

XXI અતો યોહનો મજ્જનમ્ આરભ્યાસ્માકં સમીપાત્ પ્રભો ચીશોઃ સ્વર્ગારોહણદિનં યાવત્ સોસ્માકં મધ્યે યાવન્તિ દિનાનિ યાપિતવાન્

XXII તાવન્તિ દિનાનિ યે માનવા અસ્માભિઃ સાહ્યં તિષ્ઠન્તિ તેષામ્ એકેન જનેનાસ્માભિઃ સાહ્યં ચીશોરુત્યાને સાક્ષિણા ભવિતવ્યાં

XXIII अतो यस्य इच्छि र्युष्टो यं बर्शब्भेत्युक्त्वाडूयन्ति स यूषङ् मतथिश्च द्वावेतौ पृथक् कृत्वा त ईश्वरस्य सन्निधौ प्रार्थ्यं कथितवन्तः,

XXIV हे सर्वान्तर्यामिन् परमेश्वर, यिद्धुः सेवनप्रेरितत्वपद्युतः

XXV सन् निजस्थानम् अगच्छत्, तत्पदं लब्धुम् अनेयो ज्ञनयो मध्ये भवता कोडभिरुचितस्तदस्मान् दृश्यतां।

XXVI ततो गुटिकापाटे कृते मतथिर्निरयीयत तस्मात् सोन्येषाम् अेकादशानां प्ररितानां मध्ये गणितोभवत्।

II

I अपरञ्च निस्तारोत्सवात् परं पञ्चाशत्तमे दिने समुपस्थिते सति ते सर्वे अेकायितीभूय स्थान अेकस्मिन् मिलिता आसन्।

II अेतस्मिन्नेव समयेऽकस्माद् आकाशात् प्रयण्सात्युग्रवायोः शब्दवद् अेकः शब्द आगत्य यस्मिन् गृहे त उपाविशन् तद् गृहं समस्तं व्याप्नोत्।

III ततः परं वह्निशिभास्वरूपा ञिह्वाः प्रत्यक्षीभूय विभक्ताः सत्यः प्रतिज्जनोंर्द्ध्वे स्थगिता अभूवन्।

IV तस्मात् सर्वे पवित्रेणात्मना परिपूर्णाः सन्त आत्मा यथा वायितवान् तदनुसारेणान्यदेशीयानां भाषा उक्तवन्तः।

V तस्मिन् समये पृथिवीस्थसर्वदेशेभ्यो यिद्धीयमतावलम्बिनो भक्तलोका यिज्ञशालमि प्रावसन्;

VI तस्याः कथायाः किंवदन्त्या ज्ञातत्वात् सर्वे लोका मिलित्वा निजनिजभाषया शिष्याणां कथाकथनं श्रुत्वा समुद्विग्ना अभूवन्।

VII सर्वत्रैव विस्मयापन्ना आश्चर्यान्वित्वाश्च सन्तः परस्परं उक्तवन्तः पश्यत ये कथां कथयन्ति ते सर्वे गालीलीयलोकाः किं न भवन्ति?

VIII तर्हि वयं प्रत्येकशः स्वस्वजन्मदेशीयभाषाभिः कथा अेतेषां शृणुमः किमिदं?

IX पार्थी-मादी-अराम्भरयिभ्देशनिवासिमनो यिद्धुः-कप्पदकिया-पन्त-आशिया-

X ક્રુગિયા-પમ્કુલિયા-મિસરનિવાસિનઃ કુરીણીનિકટવર્તિલૂબીયપ્રદેશનિવાસિનો રોમનગરાદ્ આગતા ચિહ્નદીયલોકા ચિહ્નદીયમતગ્રાહિણઃ ક્રીતીયા અરાબીયાદયો લોકાશ્ચ યે વયમ્

XI અસ્માકં નિજનિજભાષાભિરેતેષામ્ ઈશ્વરીયમહાકર્મવ્યાપ્યાનં શૃણુમઃ।

XII ઇત્યં તે સર્વએવ વિસ્મયાપન્નાઃ સન્દિગ્ધચિત્તાઃ સન્તઃ પરસ્પરમૂયુઃ, અસ્ય કો ભાવઃ?

XIII અપરે કેચિત્ પરિહસ્ય કથિતવન્ત એતે નવીનદ્રાક્ષારસેન મત્તા અભવન્।

XIV તદા પિતર એકાદશભિર્જનૈઃ સાકં તિષ્ઠન્ તાલ્લોકાન્ ઉચ્ચૈઃકારમ્ અવદત્, હે ચિહ્નદીયા હે ચિરૂશાલમ્નિવાસિનઃ સર્વે, અવધાનં કૃત્વા મદીયવાક્યં બુધ્ધ્યધ્વં।

XV ઇદાનીમ્ એકયામાદ્ અધિકા વેલા નાસ્તિ તસ્માદ્ યૂયં યદ્ અનુમાથ માનવા ઇમે મદ્યાપાનેન મત્તાસ્તન્ના

XVI કિન્તુ યોયેલ્ભવિષ્યદ્દકત્રૈતદ્વાક્યમુક્તં યથા,

XVII ઈશ્વરઃ કથયામાસ યુગાન્તસમયે ત્વહમ્ વર્ષિષ્યામિ સ્વમાત્માનં સર્વપ્રાણ્યુપરિ ધ્રુવમ્ ભાવિવાક્યં વદિષ્યન્તિ કન્યાઃ પુત્રાશ્ચ વસ્તુતઃ। પ્રત્યાદેશઞ્ચ પ્રાપ્સ્યન્તિ યુષ્માકં યુવમાનવાઃ। તથા પ્રાચીનલોકાસ્તુ સ્વપ્નાન્ દ્રક્ષ્યન્તિ નિશ્ચિંતાં

XVIII વર્ષિષ્યામિ તદાત્માનં દાસદાસીજનોપિરિ તેનૈવ ભાવિવાક્યં તે વદિષ્યન્તિ હિ સર્વશઃ।

XIX ઊર્દ્ધ્વસ્થે ગગણે ચૈવ નીચસ્થે પૃથિવીતલે શોણિતાનિ બૃહદ્ભાનૂન્ ઘનધૂમાદિકાનિ ચા ચિહ્નાનિ દર્શયિષ્યામિ મહાશ્ચર્યક્રિયાસ્તથા।

XX મહાભયાનકસ્યૈવ તદ્દિનસ્ય પરેશિતુઃ। પુરાગમાદ્ રવિઃ કૃષ્ણો રક્તશ્ચન્દ્રો ભવિષ્યતઃ।

XXI કિન્તુ યઃ પરમેશસ્ય નામ્નિ સમ્પ્રાર્થયિષ્યતો સએવ મનુજો નૂનં પરિત્રાતો ભવિષ્યતિ।

XXII અતો હે ઇસ્રાયેલ્વંશીયલોકાઃ સર્વે કથાયામેતસ્યામ્ મનો નિઘદ્ધ્વં નાસરતીયો યીશુરીશ્વરસ્ય મનોનીતઃ પુમાન્ એતદ્

ઈશ્વરસ્તત્કૃતૈરાશ્ચર્યાદ્ભુતકર્મભિ લક્ષણૈશ્ચ યુષ્માકં સાક્ષાદેવ પ્રતિપાદિતવાન્ ઇતિ યૂયં જ્ઞાનીથા

XXIII તસ્મિન્ યીશૌ ઈશ્વરસ્ય પૂર્વનિશ્ચિતમન્ત્રણાનિરૂપણાનુસારેણ મૃત્યૌ સમર્પિતે સતિ યૂયં તં ધૃત્વા દુષ્ટલોકાનાં હસ્તૈઃ ક્રુશે વિધિત્વાહતા

XXIV કિન્ત્વીશ્વરસ્તં નિધનસ્ય બન્ધનાન્મોચયિત્વા ઉદ્દેસ્થાપયત્ યતઃ સ મૃત્યુના બદ્ધસ્તિષ્ઠતીતિ ન સમ્ભવતિ

XXV એતસ્તિન્ દાયૂદપિ કથિતવાન્ યથા, સર્વદા મમ સાક્ષાત્ સ્થાપય પરમેશ્વરં સ્થિતે મદક્ષિણે તસ્મિન્ સ્ખલિષ્યામિ ત્વહં નહિ

XXVI આનન્દિષ્યતિ તદ્દેતો મર્મિકીનં મનસ્તુ વૌ આહ્વાદિષ્યતિ જિહ્વાપિ મદીયા તુ તથૈવ ચા પ્રત્યાશયા શરીરન્તુ મદીયં વૈશયિષ્યતે

XXVII પરલોકે યતો હેતોસ્ત્વં માં નૈવ હિ ત્યક્ષ્યસિ સ્વકીયં પુણ્યવન્તં ત્વં ક્ષયિતું નૈવ દાસ્યસિ એવં જીવનમાર્ગં ત્વં મામેવ દર્શયિષ્યસિ

XXVIII સ્વસમ્મુખે ય આનન્દો દક્ષિણે સ્વસ્ય યત્ સુખાં અનન્તં તેન માં પૂર્ણ કરિષ્યસિ ન સંશયઃ॥

XXIX હે ભ્રાતરોઽસ્માકં તસ્ય પૂર્વપુરુષસ્ય દાયૂદઃ કથાં સ્પષ્ટં કથયિતું મામ્ અનુમન્યધ્વં, સ પ્રાણાન્ ત્યક્ત્વા શ્મશાને સ્થાપિતોભવદ્ અદાપિ તત્ શ્મશાનમ્ અસ્માકં સન્નિઘૌ વિદ્યતે

XXX ફલતો લૌકિકભાવેન દાયૂદો વંશે પ્રીષ્ટં જન્મ ગ્રાહયિત્વા તસ્યૈવ સિંહાસને સમુવેષ્ટું તમુત્થાપયિષ્યતિ પરમેશ્વરઃ શપથં કૃત્વા દાયૂદઃ સમીપ ઇમમ્ અઙ્ગીકારં કૃતવાન્,

XXXI ઇતિ જ્ઞાત્વા દાયૂદ ભવિષ્યદ્વાદી સન્ ભવિષ્યત્કાલીયજ્ઞાનેન પ્રીષ્ટોત્થાને કથામિમાં કથયામાસ યથા તસ્યાત્મા પરલોકે ન ત્યક્ષ્યતે તસ્ય શરીરઞ્ચ ન ક્ષેપ્યતિ;

XXXII અતઃ પરમેશ્વર એનં યીશું શ્મશાનાદ્ ઉદ્દેસ્થાપયત્ તત્ર વયં સર્વે સાક્ષિણ આસ્મહો

XXXIII સ ઈશ્વરસ્ય દક્ષિણકરેણોન્નતિં પ્રાપ્ય પવિત્ર આત્મિન પિતા યમઙ્ગીકારં કૃતવાન્ તસ્ય ફલં પ્રાપ્ય યત્ પશ્યથ શૃણુથ ચ તદવર્ષત્

XXXIV યતો દાયૂદ સ્વર્ગં નારુરોહ કિન્તુ સ્વયમ્ ઇમાં કથામ્ અકથયદ્ યથા, મમ પ્રભુમિદં વાક્યમવદત્ પરમેશ્વરઃ

XXXV तव शत्रून् कथं यावत् पादपीठं करोमि ना तावत् कालं मदीये त्वं दक्षवार्ध उपाविश।

XXXVI अतो यं यीशुं यूयं कुशोऽहत् परमेश्वरस्तं प्रभुत्वाभिषिक्तत्वपदे न्ययुंक्तेति छत्रायेलीया लोका निश्चितं ज्ञानन्तु।

XXXVII अतादृशीं कथां श्रुत्वा तेषां हृदयानां विदीर्णत्वात् ते पितराय तदन्यप्रेरितेभ्यश्च कथितवन्तः, हे भ्रातृगण वयं किं करिष्यामः?

XXXVIII ततः पितरः प्रत्यवदद् यूयं सर्वे स्वं स्वं मनः परिवर्तयध्वं तथा पापमोयनार्थं यीशुप्रीष्टस्य नाम्ना मञ्जिष्ठताश्च भवत, तस्माद् दानं परितृप्तं आत्मानं लप्स्यथा।

XXXIX यतो युष्माकं युष्मत्सन्तानानाञ्च दूरस्थसर्वलोकानाञ्च निमित्तम् अर्थाद् अस्माकं प्रभुः परमेश्वरो यावतो लोकान् आह्वस्यति तेषां सर्वेषां निमित्तम् अयमङ्गीकार आस्ते।

XL अतदन्याभिर्बहुकथाभिः प्रमाणं दत्त्वाकथयत् अतेभ्यो विपथगामिभ्यो वर्तमानलोकैभ्यः स्वान् रक्षत।

XLI ततः परं ये सानन्दास्तां कथाम् अगृह्णन् ते मञ्जिष्ठता अभवन् तस्मिन् दिवसे प्रायेण त्रीणि सङ्ख्याणि लोकास्तेषां सपक्षाः सन्तः।

XLII प्रेरितानाम् उपदेशे सङ्गतौ पूषभञ्जने प्रार्थनासु य मनःसंयोगं कृत्वातिष्ठन्।

XLIII प्रेरितैर्नानाप्रकारलक्षणेषु मडाश्चर्यकर्मसु य दर्शितेषु सर्वलोकानां भयमुपस्थितां।

XLIV विश्वासकारिणः सर्वे य सङ्घे तिष्ठन्तः। स्वेषां सर्वाः सम्पत्तिः साधारण्येन स्थापयित्वाभुञ्जत।

XLV कुलतो गृहाणि द्रव्याणि य सर्वाणि विक्रीय सर्वेषां स्वस्वप्रयोजनानुसारेण विभज्य सर्वेभ्योऽददन्।

XLVI सर्वे अकथितेभ्यो दिनैः दिनैः मन्दिरे सन्तिष्ठमाना गृहे गृहे य पूषभञ्जन्त एष्वरस्य धन्यवाद् कुर्वन्तो लोकैः समादृताः परमानन्देन सरलान्तःकरणेन भोजनं पानञ्च कुर्वन्।

XLVII परमेश्वरो दिनैः दिनैः परित्राणामाञ्जनैर्भाण्डलीम् अवर्द्धयत्।

III

I તૃતીયામવેલાયાં સત્યાં પ્રાર્થનાયાઃ સમયે પિતરયોહનૌ સમ્ભૂય મન્દિરં ગચ્છતઃ।

II તસ્મિન્નેવ સમયે મન્દિરપ્રવેશકાનાં સમીપે ભિક્ષારણાર્થં યં જન્મખજ્જમાનુષં લોકા મન્દિરસ્ય સુન્દરનામ્નિ દ્વારે પ્રતિદિનમ્ અસ્થાપયન્ તં વહન્તસ્તદ્વારં આનયન્।

III તદા પિતરયોહનૌ મન્દિરં પ્રવેષ્ટુમ્ ઉદ્યતૌ વિલોક્ય સ ખજ્જસ્તૌ કિંચ્છિદ્ ભિક્ષિતવાન્।

IV તસ્માદ્ યોહના સહિતઃ પિતરસ્તમ્ અનન્યદૃષ્ટ્યા નિરીક્ષ્ય પ્રોક્તવાન્ આવાં પ્રતિ દૃષ્ટિ કુરુ।

V તતઃ સ કિંચ્છિત્ પ્રાપ્ત્યાશયા તૌ પ્રતિ દૃષ્ટિં કૃતવાન્।

VI તદા પિતરો ગદિતવાન્ મમ નિકટે સ્વર્ણરૂપ્યાદિ કિમપિ નાસ્તિ કિન્તુ યદાસ્તે તદ્ દદામિ નાસરતીયસ્ય યીશુપ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના ત્વમુત્થાય ગમનાગમને કુરુ।

VII તતઃ પરં સ તસ્ય દક્ષિણકરં ધૃત્વા તમ્ ઉદતોલયત્; તેન તત્ક્ષણાત્ તસ્ય જનસ્ય પાદગુલ્ફયોઃ સબલત્વાત્ સ ઉલ્લમ્ફ્ય પ્રોત્થાય ગમનાગમને ડકરોત્।

VIII તતો ગમનાગમને કુર્વન્ ઉલ્લમ્ફન્ ઈશ્વરં ધન્યં વદન્ તાભ્યાં સાહ્લં મન્દિરં પ્રાવિશત્।

IX તતઃ સર્વે લોકાસ્તં ગમનાગમને કુર્વન્તમ્ ઈશ્વરં ધન્યં વદન્તઞ્ચ વિલોક્ય

X મન્દિરસ્ય સુન્દરે દ્વારે ય ઉપવિશ્ય ભિક્ષિતવાન્ સઅેવાયમ્ ઇતિ જ્ઞાત્વા તં પ્રતિ તયા ઘટનયા ચમત્કૃતા વિસ્મયાપન્નાશ્રાભવન્।

XI યઃ ખજ્જઃ સ્વસ્થોભવત્ તેન પિતરયોહનોઃ કરયોદ્દર્શનોઃ સતોઃ સર્વે લોકા સન્નિધિમ્ આગચ્છન્।

XII તદ્ દૃષ્ટ્વા પિતરસ્તેભ્યોડકથયત્, હે ઇસ્રાયેલીયલોકા યૂયં કુતો ડનેનાશ્ચર્ય્યં મન્યધ્વે? આવાં નિજશક્ત્યા યદ્વા નિજપુણ્યેન ખજ્જમનુષ્યમેનં ગમિતવન્તાવિતિ ચિન્તયિત્વા આવાં પ્રતિ કુતોડનન્યદૃષ્ટિં કુરુથ?

XIII યં યીશું યૂયં પરકરેષુ સમાર્પયત તતો યં પીલાતો મોચયિતુમ્ એ઼ચ્છત્ તથાપિ યૂયં તસ્ય સાક્ષાન્ નાઙ્ગીકૃતવન્ત ઇબ્રાહીમ ઇસ્હાકો યાકૂબશ્ચેશ્વરોઽર્થાદ્ અસ્માકં પૂર્વપુરુષાણામ્ ઈશ્વરઃ સ્વપુત્રસ્ય તસ્ય યીશો મંહિમાનં પ્રાકાશયત્।

XIV કિન્તુ યૂયં તં પવિત્રં ધાર્મિકં પુમાંસં નાઙ્ગીકૃત્ય હત્યાકારિણમેકં સ્વેભ્યો દાતુમ્ અયાયધ્વાં।

XV પશ્ચાત્ તં જીવનસ્યાધિપતિમ્ અહત કિન્ત્વીશ્વરઃ શ્મશાનાત્ તમ્ ઉદ્દેસ્થાપયત તત્ર વયં સાક્ષિણ આસ્મહે।

XVI ઇમં યં માનુષં યૂયં પશ્યથ પરિચિનુથ ય સ તસ્ય નામ્નિ વિશ્વાસકરણાત્ ચલનશક્તિં લબ્ધવાન્ તસ્મિન્ તસ્ય યો વિશ્વાસઃ સ તં યુષ્માકં સર્વેષાં સાક્ષાત્ સમ્પૂર્ણરૂપેણ સ્વસ્થમ્ અકાર્ષીત્।

XVII હે ભ્રાતરો યૂયં યુષ્માકમ્ અધિપતયશ્ચ અજ્ઞાત્વા કર્માણ્યેતાનિ કૃતવન્ત ઇદાનીં મમૈષ બોધો જાયતે।

XVIII કિન્ત્વીશ્વરઃ ખ્રીષ્ટસ્ય દુઃખભોગે ભવિષ્યદ્વાદિનાં મુખેભ્યો યાં યાં કથાં પૂર્વમકથયત્ તાઃ કથા ઇત્યં સિદ્ધા અકરોત્।

XIX અતઃ સ્વેષાં પાપમોચનાર્થં ખેદં કૃત્વા મનાંસિ પરિવર્તયધ્વાં, તસ્માદ્ ઈશ્વરાત્ સાન્ત્વનાપ્રાપ્તેઃ સમય ઉપસ્થાસ્યતિઃ;

XX પુનશ્ચ પૂર્વકાલમ્ આરભ્ય પ્રચારિતો યો યીશુખ્રીષ્ટસ્તમ્ ઈશ્વરો યુષ્માન્ પ્રતિ પ્રેષયિષ્યતિ।

XXI કિન્તુ જગતઃ સૃષ્ટિમારભ્ય ઈશ્વરો નિજપવિત્રભવિષ્યદ્વાદિગણોન યથા કથિતવાન્ તદનુસારેણ સર્વેષાં કાર્યાર્ણાં સિદ્ધિપર્યન્તં તેન સ્વર્ગે વાસઃ કર્તવ્યઃ।

XXII યુષ્માકં પ્રભુઃ પરમેશ્વરો યુષ્માકં ભ્રાતૃગણમધ્યાત્ મત્સદૃશં ભવિષ્યદ્વક્તારમ્ ઉત્પાદયિષ્યતિ, તતઃ સ યત્ કિઞ્ચિત્ કથયિષ્યતિ તત્ર યૂયં મનાંસિ નિઘદ્ધ્વાં।

XXIII કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ પ્રાણી તસ્ય ભવિષ્યદ્વાદિનઃ કથાં ન ગ્રહીષ્યતિ સ નિજલોકાનાં મધ્યાદ્ ઉચ્છેત્સ્યતે," ઇમાં કથામ્ અસ્માકં પૂર્વપુરુષેભ્યઃ કેવલો મૂસાઃ કથયામાસ ઇતિ નહિ,

XXIV शिमूयेल्भविष्यद्वादिनम् आरभ्य यावन्तो भविष्यद्वाक्यम् अकथयन् ते सर्व्वेभ्येव समयस्यैतस्य कथाम् अकथयन्।

XXV यूयमपि तेषां भविष्यद्वादिनां सन्तानाः, "तव वंशोद्भवपुंसा सर्व्वदृशीया लोका आशिषं प्राप्ता भविष्यन्ति", एब्राहीमे कथामेतां कथयित्वा ईश्वरोस्माकं पूर्व्वपुरुषैः साद्धं यं नियमं स्थिरीकृतवान् तस्य नियमस्याधिकारिणोपि यूयं भवथा।

XXVI अत ईश्वरो निजपुत्रं यीशुम् उत्थाप्य युष्माकं सर्व्वेषां स्वस्वपापात् परावर्त्त्य युष्मत्स्यम् आशिषं दातुं प्रथमतस्तं युष्माकं निकटं प्रेषितवान्।

IV

I यस्मिन् समये पितरयोऽनौ लोकान् उपदिशतस्तस्मिन् समये याजका मन्दिरस्य सेनापतयः सिद्धूकीगणश्च

II तयोर् उपदेशकराणो श्रीष्टस्योत्थानम् उपलक्ष्य सर्व्वेषां मृतानाम् उत्थानप्रस्तावे य व्यग्राः सन्तस्तावुपागमन्।

III तौ धृत्वा दिनावसानकारणात् परदिनपर्य्यन्तं रुद्ध्वा स्थापितवन्तः।

IV तथापि ये लोकास्तयोरुपदेशम् अशृण्वन् तेषां प्रायेण पञ्चसहस्राणि जना व्यश्रसन्।

V परेऽहनि अधिपतयः प्राचीना अध्यापकाश्च ङानननामा मढायाजकः

VI क्रियका योऽहन् सिक्न्दर एत्याद्यो मढायाजकस्य ज्ञातयः सर्व्वे यिःशालम्नगरे मिलिताः।

VII अनन्तरं प्रेरितौ मध्ये स्थापयित्वापृच्छन् युवां कया शक्तया वा केन नाम्ना कर्म्मार्थेतानि कुरुथः?

VIII तदा पितरः पवित्रेणात्मना परिपूर्णाः सन् प्रत्यवादीत्, हे लोकानाम् अधिपतिगण हे एसायेवीयप्राचीनाः,

IX अेतस्य दुर्बलमानुषस्य ङितं यत् कर्म्मार्थित, अर्थात्, स येन प्रकारेण स्वस्थोभवत् तस्येद् अद्यावां पृच्छथ,

X તર્હિ સર્વ્વ ઇસ્રાયેલીયલોકા યૂયં જાનીત નાસરતીયો યો યીશુખ્રીષ્ટઃ ક્રુશે યુષ્માભિરવિઘ્યત યશ્ચેશ્વરેણ શ્મશાનાદ્ ઉત્થાપિતઃ, તસ્ય નામ્ના જનોયં સ્વસ્થઃ સન્ યુષ્માકં સમ્મુખે પ્રોત્તિષ્ઠતિ।

XI નિચેતૃભિ યુષ્માભિરયં યઃ પ્રસ્તરોડવજ્ઞાતોડભવત્ સ પ્રધાનકોણસ્ય પ્રસ્તરોડભવત્।

XII તદ્વિન્નાદપરાત્ કસ્માદપિ પરિત્રાણં ભવિતું ન શક્નોતિ, યેન ત્રાણં પ્રાપ્યેત ભૂમણ્ડલસ્યલોકાનાં મધ્યે તાદૃશં કિમપિ નામ નાસ્તિ।

XIII તદા પિતરયોહનોરેતાદૃશીમ્ અક્ષેભતાં દૃષ્ટ્વા તાવવિદ્વાંસૌ નીયલોકાવિતિ બુદ્ધ્વા આશ્ચર્યમ્ અમન્યન્ત તૌ ય યીશોઃ સજ્ઞિનૌ જાતાવિતિ જ્ઞાતુમ્ અશક્નુવન્।

XIV કિન્તુ તાભ્યાં સાર્દ્ધં તં સ્વસ્થમાનુષં તિષ્ઠન્તં દૃષ્ટ્વા તે કામખ્યપરામ્ આપત્તિં કર્ત્ત નાશક્નુન્।

XV તદા તે સભાતઃ સ્થાનાન્તરં ગન્તું તાન્ આજ્ઞાપ્ય સ્વયં પરસ્પરમ્ ઇતિ મન્ત્રણામકુર્વન્।

XVI તૌ માનવૌ પ્રતિ કિં કર્ત્તવ્યં? તાવેકં પ્રસિદ્ધમ્ આશ્ચર્યમ્ કર્મ્ કૃતવન્તૌ તદ્ યિરૂશાલમ્નિવાસિનાં સર્વ્વેષાં લોકાનાં સમીપે પ્રાકાશત તસ્ય વયમપહ્લોતું ન શક્નુમઃ।

XVII કિન્તુ લોકાનાં મધ્યમ્ એતદ્ યથા ન વ્યાપ્નોતિ તદર્થ તૌ ભયં પ્રદર્શ્ય તેન નામ્ના કમપિ મનુષ્યં નોપદિશતમ્ ઇતિ દૃઢં નિષેધામઃ।

XVIII તતસ્તે પ્રેરિતાવાહૂય એતદાજ્ઞાપયન્ ઇતઃ પરં યીશો નામ્ના કદાપિ કામપિ કથાં મા કથયતં કિમપિ નોપદિશત્।

XIX તતઃ પિતરયોહનો પ્રત્યવદતામ્ ઈશ્વરસ્યાજ્ઞાગ્રહણં વા યુષ્માકમ્ આજ્ઞાગ્રહણમ્ એતયો મધ્યે ઈશ્વરસ્ય ગોચરે કિં વિહિતં? યૂયં તસ્ય વિવેચનાં કુરુતા।

XX વયં યદ્ અપશ્યામ યદશૃણુમ ય તન્ન પ્રચારયિષ્યામ એતત્ કદાપિ ભવિતું ન શક્નોતિ।

XXI યદઘટત તદ્ દૃષ્ટા સર્વ્વે લોકા ઈશ્વરસ્ય ગુણાન્ અન્વવદન્ તસ્માત્ લોકભયાત્ તૌ દણ્ડયિતું કમખ્યુપાયં ન પ્રાપ્ય તે પુનરપિ તર્જયિત્વા તાવત્યજન્।

XXII यस्य मानुषस्यैतत् स्वास्थ्यकराणाम् आश्चर्य्यं कर्माक्रियत तस्य वयश्चत्वारिंशद्दत्सरा व्यतीताः।

XXIII ततः परं तौ विसृष्टौ सन्तौ स्वसङ्गिनां सन्निधिं गत्वा प्रधानयाजकैः प्राचीनलोकैश्च प्रोक्ताः सर्वाः कथा ज्ञापितवन्तौ।

XXIV तच्छ्रुत्वा सर्व्वं एकचित्तीभूय ईश्वरमुद्दिश्य प्रोच्यैरेतत् प्रार्थयन्त, हे प्रभो गगणपृथिवीपयोधीनां तेषु य यद्यद् आस्ते तेषां स्रष्टेश्वरस्त्वं।

XXV त्वं निजसेवकेन दायूदा वाक्यमिदम् उवयिथ, मनुष्या अन्यद्देशीयाः कुर्वन्ति कलङं कुतः। लोकाः सर्व्वे किमर्थं वा यिन्तां कुर्वन्ति निष्कलां।

XXVI परमेशस्य तेनैवाभिषिक्तस्य ज्ञनस्य या विरुद्धमभितिष्ठन्ति पृथिव्याः पतयः कुतः।।

XXVII इलतस्तव हस्तेन मन्त्राणया य पूर्व्वं यद्यत् स्थिरीकृतं तद् यथा सिद्धं भवति तदर्थं त्वं यम् अधिषिक्तवान् स अत्र पवित्रो यीशुस्तस्य प्रातिकूल्येन डेरोद् पन्तीयपीलातो

XXVIII अन्यद्देशीयलोका इस्त्रायेव्लोकाश्च सर्व्वं अत्रे सभायाम् अतिष्ठन्।

XXIX हे परमेश्वर अधुना तेषां तर्जनं गर्जनञ्च शृणु;

XXX तथा स्वास्थ्यकराकर्माणा तव बाहुबलप्रकाशपूर्व्वकं तव सेवकान् निर्भयेन तव वाक्यं प्रचारयितुं तव पवित्रपुत्रस्य यीशो नर्म्भना आश्चर्य्याण्यसम्भवानि य कर्माणि कर्तुञ्चाज्ञापय।

XXXI एत्थं प्रार्थनया यत्र स्थाने ते सभायाम् आसन् तत् स्थानं प्राकम्पत; ततः सर्व्वं पवित्रेणात्मना परिपूर्णाः सन्त ईश्वरस्य कथाम् अक्षोभेण प्राचारयन्।

XXXII अपरञ्च प्रत्ययकारिलोकसमूहा एकमनस एकचित्तीभूय स्थिताः। तेषां केपि निजसम्पत्तिं स्वीयां नाजानन् किन्तु तेषां सर्वाः सम्पत्त्यः साधारण्येन स्थिताः।

XXXIII अन्यञ्च प्रेरिता मडाशक्तिप्रकाशपूर्व्वकं प्रभो र्थीशोरुत्थाने साक्ष्यम् अदद्दुः, तेषु सर्व्वेषु मडानुग्रहोऽभवत्स्या

XXXIV તેષાં મધ્યે કસ્યાપિ દ્રવ્યન્યૂનતા નાભવદ્ યતસ્તેષાં ગૃહભૂમ્યાઘા યાઃ સમ્પત્તય આસન્ તા વિક્રીય

XXXV તન્મૂલ્યમાનીય પ્રેરિતાનાં ચરણેષુ તૈઃ સ્થાપિતં; તતઃ પ્રત્યેકશઃ પ્રયોજનાનુસારેણ દત્તમભવત્

XXXVI વિશેષતઃ કુપ્રોપદ્વીપીયો યોસિનામકો લેવિવંશજાત એકો જનો ભૂમ્યધિકારી, યં પ્રેરિતા બર્ણબ્બા અર્થાત્ સાન્ત્વનાદાયક ઇત્યુક્ત્વા સમાહૂયન્,

XXXVII સ જનો નિજભૂમિં વિક્રીય તન્મૂલ્યમાનીય પ્રેરિતાનાં ચરણેષુ સ્થાપિતવાન્

V

I તદા અનાનિયનામક એકો જનો યસ્ય ભાર્ય્યાયા નામ સફીરા સ સ્વાધિકારં વિક્રીય

II સ્વભાર્યાં જ્ઞાપયિત્વા તન્મૂલ્યસ્યૈકાંશં સજ્ઞોપ્ય સ્થાપયિત્વા તદન્યાંશમાત્રમાનીય પ્રેરિતાનાં ચરણેષુ સમર્પિતવાન્

III તસ્માત્ પિતરોકથયત્ હે અનાનિય ભૂમે મૂલ્યં કિંચિત્ સજ્ઞોપ્ય સ્થાપયિતું પવિત્રસ્યાત્મનઃ સન્નિઘૌ મૃષાવાક્યં કથયિતુઞ્ચ શૈતાન્ કુતસ્તવાન્તઃકરણે પ્રવૃત્તિમજનયત્?

IV સા ભૂમિ ર્યદા તવ હસ્તગતા તદા કિં તવ સ્વીયા નાસીત્? તર્હિ સ્વાન્તઃકરણે કુત એતાદૃશી કુકલ્પના ત્વયા કૃતા? ત્વં કેવલમનુષ્યસ્ય નિકટે મૃષાવાક્યં નાવાદીઃ કિન્ત્વીશ્વરસ્ય નિકટેડપિ

V એતાં કથાં શ્રુત્વૈવ સોડનાનિયો ભૂમૌ પતન્ પ્રાણાન્ અત્યજત્, તદ્દૃત્તાન્તં યાવન્તો લોકા અશૃણવન્ તેષાં સર્વેષાં મહાભયમ્ અજાયત્

VI તદા યુવલોકાસ્તં વસ્ત્રેણાચ્છાઘ બહિર્નીત્વા શ્મશાનેડસ્થાપયન્

VII તતઃ પ્રહરૈકાનન્તરં કિં વૃત્તં તન્નાવગત્ય તસ્ય ભાર્ય્યાપિ તત્ર સમુપસ્થિતા

VIII તતઃ પિતરસ્તામ્ અપૃચ્છત્, યુવાભ્યામ્ એતાવન્મુદ્રાભ્યો ભૂમિર્વિક્રીતા ન વા? એતત્ત્વં વદ; તદા સા પ્રત્યવાદીત્ સત્યમ્ એતાવદ્ભ્યો મુદ્રાભ્ય એવા

IX ततः पितरोक्तथयत् युवां कथं परमेश्वरस्यात्मानं परीक्षितुम्
 એકમન્ત્રણાવભવતાં? पश्य ये तव पतिं श्मशाने स्थापितवन्तस्ते
 द्वारस्य समीपे समुपतिष्ठन्ति त्वामपि बहिर्नेष्यन्ति।

X ततः सापि तस्य यशसन्निधौ पतित्वा प्राणान् अत्याक्षीत्।
 पश्चात् ते युवानोऽभ्यन्तरम् आगत्य तामपि मृतां दृष्ट्वा बहिर् नीत्वा
 तस्याः पत्युः पार्श्वे श्मशाने स्थापितवन्तः।

XI तस्मात् मण्डल्याः सर्वे लोका अन्यलोकाश्च तां वार्त्तां श्रुत्वा
 साध्वसं गताः।

XII ततः परं प्रेरितानां हस्तैर् लोकाणां मध्ये बह्वाश्चर्याण्यद्भुतानि
 કર્માણ્યક્રિયન્તઃ; તદા શિષ્યાઃ સર્વે એકચિત્તીભૂય સુલેમાનો ડલિન્દે
 સમ્ભૂયાસન્।

XIII तेषां सङ्घान्तर्गो भवितुं कोपि प्रगल्भतां नागमत् किन्तु
 લોકાસ્તાન્ સમાદ્રિયન્તા।

XIV स्त्रियः पुरुषाश्च बहवो लोका विश्वास्य प्रभुं शरणमापन्नाः।

XV पितरस्य गमनागमनाभ्यां केनापि प्रकारेण तस्य छाया
 કસ્મિંશ્ચિજ્જને લગિષ્યતીત્યાશયા લોકા રોગિણઃ શિવિકયા ખટવયા
 યાનીય પથિ પથિ સ્થાપિતવન્તઃ।

XVI ચતુર્દિક્કસ્થનગરેભ્યો બહવો લોકાઃ સમ્ભૂય
 રોગિણોઽપવિત્રભુતગ્રસ્તાંશ્ચ ચિરૂશાલમમ્ આનયન્ તતઃ સર્વે સ્વસ્થા
 અક્રિયન્તા।

XVII अनन्तरं मलायाजकः सिद्धकिनां मतग्राहिणस्तेषां सद्यराश्च

XVIII મહાકોઠાન્વિતાઃ સન્તઃ પ્રેરિતાન્ ધૃત્વા નીચલોકાનાં કારાયાં
 બદ્ધ્વા સ્થાપિતવન્તઃ।

XIX किन्तु रात्रौ परमेश्वरस्य दूतः काराया द्वारं मोचयित्वा तान्
 બહિરનીયાકથયત્,

XX यूयं गत्वा मन्दिरे दण्डायमानाः सन्तो लोकान् प्रतीमां
 જીવનદાયિકાં સર્વાં કથાં પ્રચારયતા।

XXI ઇતિ શ્રુત્વા તે પ્રત્યૂષે મન્દિર ઉપસ્થાય ઉપદિષ્ટવન્તઃ। તદા
 સહચરગણેન સહિતો મહાયાજક આગત્ય મન્ત્રિગણમ્ ઇસ્રાયેલ્વંશસ્ય

सर्वान् राजसभासदः सभास्थान् कृत्वा कारायास्तान् आपयितुं
पदातिगणं प्रेरितवान्।

XXII ततस्ते गत्वा कारायां तान् अप्राप्य प्रत्यागत्य एति वार्ताम्
अवादिषुः,

XXIII वयं तत्र गत्वा निर्विघ्नं काराया द्वारं रुद्धं रक्षकांश्च द्वारस्य
बहिर्दण्डायमानान् अदर्शाम् अथेव किन्तु द्वारं मोचयित्वा तन्मध्ये कमपि
द्रष्टुं न प्राप्ताः।

XXIV अेतां कथां श्रुत्वा मडायाजको मन्दिरस्य सेनापतिः
प्रधानयाजकाश्च, एत परं किमपरं भविष्यतीति यिन्तयित्वा
सन्दिग्धयित्ता अभवन्।

XXV अेतस्मिन्नेव समये कश्चित् जन आगत्य वार्तामेताम् अवदत्
पश्यत यूयं यान् मानवान् कारायाम् अस्थापयत ते मन्दिरे तिष्ठन्तो
लोकान् उपदिशन्ति।

XXVI तदा मन्दिरस्य सेनापतिः पदातयश्च तत्र गत्वा येत्वोकाः
पाषाणान् निक्षिप्यास्मान् मारयन्तीति भिया विनत्याचारं तान्
आनयन्।

XXVII ते मडासभाया मध्ये तान् अस्थापयन् ततः परं
मडायाजकस्तान् अपृच्छत्,

XXVIII अनेन नाम्ना समुपदेष्टुं वयं किं दृढं न न्यषेधाम? तथापि
पश्यत यूयं स्वेषां तेनोपदेशेने यिज्ञशलमं परिपूर्णा कृत्वा तस्य जनस्य
रक्तपातजनितापराधम् अस्मान् प्रत्यानेतुं येष्टध्वे।

XXIX ततः पितरोन्यप्रेरिताश्च प्रत्यवदन् मानुषस्याज्ञाग्रडणाम्
ईश्वरस्याज्ञाग्रडणाम् अस्माकमुयितम्।

XXX यं यीशुं यूयं कुशे वेधित्वाहत तम् अस्माकं पैतृक ईश्वर उत्थाप्य

XXXI एस्त्रायेत्वंशानां मनःपरिवर्तनं पापक्षमात्रं कर्तुं राजानं
परित्रातारञ्च कृत्वा स्वदक्षिणपार्श्वे तस्यान्नतिम् अकरोत्।

XXXII अेतस्मिन् वयमपि साक्षिण आस्मडे, तत् डेवलं नडि, ईश्वर
आज्ञाग्राडिभ्यो यं पवित्रम् आत्मनं दत्तवान् सोपि साक्ष्यस्ति।

XXXIII એતદ્વાક્યે શ્રુતે તેષાં હૃદયાનિ વિદ્ધાન્યભવન્ તતસ્તે તાન્ ણ્તું મન્ત્રિતવન્તઃ।

XXXIV એતસ્મિન્નેવ સમયે તત્સભાસ્થાનાં સર્વ્વલોકાનાં મધ્યે સુખ્યાતો ગમિલીયેન્નામક એકો જનો વ્યવસ્થાપકઃ ક્રિસ્તીશિલોક ઉત્થાય પ્રેરિતાન્ ક્ષણાર્થ સ્થાનાન્તરં ગન્તુમ્ આદિશ્ય કથિતવાન્,

XXXV હે ઇસ્રાયેલ્વંશીયાઃ સર્વ્વે યૂયમ્ એતાન્ માનુષાન્ પ્રતિ યત્ કર્તુમ્ ઉદતાસ્તસ્મિન્ સાવધાના ભવતા।

XXXVI ઇતઃ પૂર્વ્વ યૂદાનામૈકો જન ઉપસ્થાય સ્વં કમપિ મહાપુરુષમ્ અવદત્, તતઃ પ્રાયેણ યતુઃશતલોકાસ્તસ્ય મતગ્રાહિણોભવન્ પશ્યાત્ સ હતોભવત્ તસ્યાજ્ઞાગ્રાહિણો યાવન્તો લોકાસ્તે સર્વ્વે વિકીર્ણાઃ સન્તો ડકૃતકાર્યા અભવન્।

XXXVII તસ્માજ્જનાત્ પરં નામલેખનસમયે ગાલીલીયયિહૂદાનામૈકો જન ઉપસ્થાય બહૂલ્લોકાન્ સ્વમતં ગ્રાહીતવાન્ તતઃ સોપિ વ્યનશ્યત્ તસ્યાજ્ઞાગ્રાહિણો યાવન્તો લોકા આસન્ તે સર્વ્વે વિકીર્ણા અભવન્।

XXXVIII અધુના વદામિ, યૂયમ્ એતાન્ મનુષ્યાન્ પ્રતિ કિમપિ ન કૃત્વા ક્ષાન્તા ભવત, યત એષ સફ્લ્પ એતત્ કર્મ્મ ય યદિ મનુષ્યાદભવત્ તર્હિ વિફલં ભવિષ્યતિ।

XXXIX યદીશ્વરાદભવત્ તર્હિ યૂયં તસ્યાન્યથા કર્તું ન શક્ષ્યથ, વરમ્ ઇશ્વરરોધકા ભવિષ્યથ।

XL તદા તસ્ય મન્ત્રણાં સ્વીકૃત્ય તે પ્રેરિતાન્ આહૂય પ્રહૃત્ય યીશો નામિના કામપિ કથાં કથયિતું નિષિધ્ય વ્યસર્જન્।

XLI ક્રિન્તુ તસ્ય નામાર્થ વયં લજ્જાભોગસ્ય યોગ્યત્વેન ગણિતા ઇત્યત્ર તે સાનન્દાઃ સન્તઃ સભાસ્થાનાં સાક્ષાદ્ અગચ્છન્।

XLII તતઃ પરં પ્રતિદિનં મન્દિરે ગૃહે ગૃહે યાવિશ્રામમ્ ઉપદિશ્ય યીશુખ્રીષ્ટસ્ય સુસંવાદં પ્રચારિતવન્તઃ।

VI

I તસ્મિન્ સમયે શિષ્યાણાં બાહુલ્યાત્ પ્રાત્યહિકદાનસ્ય વિશ્રાણૈર્ન ભિન્નદેશીયાનાં વિધવાસ્ત્રીગણ ઉપેક્ષિતે સતિ ઇબ્રીયલોકૈઃ સહાન્યદેશીયાનાં વિવાદ ઉપાતિષ્ઠત્।

II तदा द्वादशप्रेरिताः सर्वान् शिष्यान् संगृह्याकथयन् ईश्वरस्य कथाप्रचारं परित्यज्य लोचनगवेषणम् अस्माकम् उचितं नडि।

III अतो हे भ्रातृगण वयम् अेतत्कर्माणो भारं येभ्यो द्दातुं शक्नुम अेतादृशान् सुध्यात्यापन्नान् पवित्रेणात्मना ज्ञानेन य पूर्णान् सप्रजनान् यूयं स्वेषां मध्ये मनोनीतान् कुरुत,

IV किन्तु वयं प्रार्थनायां कथाप्रचारकर्माणि य नित्यप्रवृत्ताः स्थास्यामः।

V अेतस्यां कथायां सर्वे लोकाः सन्तुष्टाः सन्तः स्वेषां मध्यात् स्तिज्ञानः क्लिपः प्रपरो निकानोर् तीमन् पर्मिणा यिडूदिमतग्राडी-आन्तियप्पियानगरीयो निकला अेतान् परमभक्तान् पवित्रेणात्मना परिपूर्णां सप्त जनान्

VI प्रेरितानां समक्षम् आनयन्, ततस्ते प्रार्थनां कृत्वा तेषां शिरःसु डस्तान् आर्पयन्।

VII अपरञ्च ईश्वरस्य कथा देशं व्याप्नोत् विशेषतो यिडूशालमि नगरे शिष्याणां संख्या प्रभूतइपेणावर्द्धत याजकानां मध्येपि बडवः श्रीष्टमतग्राडिणोडभवन्।

VIII स्तिज्ञानो विश्वासेन पराक्रमेण य परिपूर्णाः सन् लोकानां मध्ये बडुविधम् अद्भुतम् आश्चर्यं कर्माकरोत्।

IX तेन लिबर्त्तिनीयनाम्ना विष्यातसङ्घस्य कतिपयजनाः कुरीणीयसिकन्दरीय-किलिकीयाशीयादेशीयाः कियन्तो जनाश्चोत्थाय स्तिज्ञानेन सार्द्धं व्यवदन्त।

X किन्तु स्तिज्ञानो ज्ञानेन पवित्रेणात्मना य ईदृशीं कथां कथितवान् यस्यास्ते आपत्तिं कर्तुं नाशक्नुवन्।

XI पश्चात् तै लोभिताः कतिपयजनाः कथामेनाम् अकथयन्, वयं तस्य मुभतो मूसा ईश्वरस्य य निन्दावाक्यम् अश्रौष्म।

XII ते लोकानां लोकप्रायिनानाम् अध्यापकानाञ्च प्रवृत्तिं जनयित्वा स्तिज्ञानस्य सन्निधिम् आगत्य तं धृत्वा मडासभामध्यम् आनयन्।

XIII तदनन्तरं कतिपयजनेषु मिथ्यासाक्षिषु समानीतेषु तेडकथयन् अेष जन अेतत्पुण्यस्थानव्यवस्थयो निन्दातः कदापि न निवर्त्तते।

XIV કુલતો નાસરતીયયીશુઃ સ્થાનમેતદ્ ઉચ્છિન્નં કરિષ્યતિ મૂસાસમર્પિતમ્ અસ્માકં વ્યવહરણમ્ અન્યરૂપં કરિષ્યતિ તસ્યૈતાદૃશીં કથાં વયમ્ અશૃણુમા

XV તદા મહાસભાસ્થાઃ સર્વે તં પ્રતિ સ્થિરાં દૃષ્ટિં કૃત્વા સ્વર્ગદૂતમુખસદૃશં તસ્ય મુખમ્ અપશ્યન્

VII

I તતઃ પરં મહાયાજકઃ પૃષ્ટવાન્, એષા કથાં કિં સત્યા?

II તતઃ સ પ્રત્યવદત્, હે પિતરો હે ભ્રાતરઃ સર્વે લાકા મનાંસિ નિઘદ્ધ્વાં અસ્માકં પૂર્વપુરુષ ઇબ્રાહીમ્ હારણનગરે વાસકરણાત્ પૂર્વં યદા અરામ્-નહરયિમદેશે આસીત્ તદા તેજોમય ઈશ્વરો દર્શનં દત્વા

III તમવદત્ ત્વં સ્વદેશજ્ઞાતિમિત્રાણિ પરિત્યજ્ય યં દેશમહં દર્શયિષ્યામિ તં દેશં વ્રજા

IV અતઃ સ કસ્દીયદેશં વિહાય હારણનગરે ન્યવસત્, તદનન્તરં તસ્ય પિતરિ મૃતે યત્ર દેશે યૂયં નિવસથ સ એનં દેશમાગચ્છત્

V કિન્ત્વીશ્વરસ્તસ્મૈ કમપ્યધિકારમ્ અર્થાદ્ એકપદપરિમિતાં ભૂમિમપિ નાદદાત્; તદા તસ્ય કોપિ સન્તાનો નાસીત્ તથાપિ સન્તાનૈઃ સાર્દ્ધમ્ એતસ્ય દેશસ્યાધિકારી ત્વં ભવિષ્યસીતિ તમ્પ્રત્યક્ષીકૃતવાન્

VI ઈશ્વર ઇત્યમ્ અપરમપિ કથિતવાન્ તવ સન્તાનાઃ પરદેશે નિવત્સ્યન્તિ તતસ્તદેશીયલોકાશ્ચતુઃશતવત્સરાન્ યાવત્ તાન્ દાસત્વે સ્થાપયિત્વા તાન્ પ્રતિ કુવ્યવહારં કરિષ્યન્તિ

VII અપરમ્ ઈશ્વર એનાં કથામપિ કથિતવાન્, યે લોકાસ્તાન્ દાસત્વે સ્થાપયિષ્યન્તિ તાલ્લોકાન્ અહં દણ્ડયિષ્યામિ, તતઃ પરં તે બહિર્ગતાઃ સન્તો મામ્ અત્ર સ્થાને સેવિષ્યન્તો

VIII પશ્ચાત્ સ તસ્મૈ ત્વકછેદસ્ય નિયમં દત્તવાન્, અત ઇસ્હાકનામ્નિ ઇબ્રાહીમ એકપુત્રે જાતે, અષ્ટમદિને તસ્ય ત્વકછેદમ્ અકરોત્ તસ્ય ઇસ્હાકઃ પુત્રો યાકૂબ્, તતસ્તસ્ય યાકૂબોડસ્માકં દ્વાદશ પૂર્વપુરુષા અજ્ઞાયન્ત

IX તે પૂર્વપુરુષા ઈર્ષ્યા પરિપૂર્ણા મિસરદેશં પ્રેષયિતું યૂષકં વ્યક્રીણન્

X કિન્ત્વીશ્વરસ્તસ્ય સહાયો ભૂત્વા સર્વ્વસ્યા દુર્ગતે રક્ષિત્વા તસ્મૈ બુદ્ધિં દત્ત્વા મિસરદેશસ્ય રાજાઃ ફિરૌણાઃ પ્રિયપાત્રં કૃત્વાન્ તતો રાજા મિસરદેશસ્ય સ્વીયસર્વ્વપરિવારસ્ય ચ શાસનપદં તસ્મૈ દત્તવાન્

XI તસ્મિન્ સમયે મિસર-કિનાનદેશયો દુર્ભિક્ષહેતોરતિક્લિષ્ટત્વાત્ નઃ પૂર્વપુરુષા ભક્ષ્યદ્રવ્યં નાભવન્તા

XII કિન્તુ મિસરદેશે શસ્યાનિ સન્તિ, યાકૂબ્ ઇમાં વાર્તાં શ્રુત્વા પ્રથમમ્ અસ્માકં પૂર્વપુરુષાન્ મિસરં પ્રેષિતવાન્

XIII તતો દ્વિતીયવારગમને યૂષક્ સ્વભ્રાતૃભિઃ પરિચિતોઽભવત્ઃ યૂષકો ભ્રાતરઃ ફિરૌણ્ રાજેન પરિચિતા અભવન્

XIV અનન્તરં યૂષક્ ભ્રાતૃગણં પ્રેષ્ય નિજપિતરં યાકૂબ્ નિજાન્ પત્રાધિકસપ્તસંખ્યકાન્ જ્ઞાતિજનાંશ્ચ સમાહૂતવાન્

XV તસ્માદ્ યાકૂબ્ મિસરદેશં ગત્વા સ્વયમ્ અસ્માકં પૂર્વપુરુષાશ્ચ તસ્મિન્ સ્થાનેઽમ્રિચન્તા

XVI તતસ્તે શિખિમં નીતા યત્ શ્મશાનમ્ ઇબ્રાહીમ્ મુદ્રાદત્વા શિખિમઃ પિતુ ઈમોરઃ પુત્રેભ્યઃ ક્રીતવાન્ તત્શ્મશાને સ્થાપયાન્નકિરે

XVII તતઃ પરમ્ ઈશ્વર ઇબ્રાહીમઃ સન્નિઘૌ શપથં કૃત્વા યાં પ્રતિજ્ઞાં કૃત્વાન્ તસ્યાઃ પ્રતિજ્ઞાયાઃ ફલનસમયે નિકટે સતિ ઇસ્રાયેલ્લોકા સિમરદેશે વર્દ્ધમાના બહુસંખ્યા અભવન્

XVIII શેષે યૂષક્ યો ન પરિચિનોતિ તાદૃશ એકો નરપતિરુપસ્થાય

XIX અસ્માકં જ્ઞાતિભિઃ સાર્દ્ધં ધૂર્તતાં વિધાય પૂર્વપુરુષાન્ પ્રતિ કુવ્યવહરણપૂર્વકં તેષાં વંશનાશનાય તેષાં નવજાતાન્ શિશૂન્ બહિર્નિરક્ષેપયત્

XX એતસ્મિન્ સમયે મૂસા જજ્ઞે, સ તુ પરમસુન્દરોઽભવત્ તથા પિતૃગૃહે માસત્રયપર્યન્તં પાલિતોઽભવત્

XXI કિન્તુ તસ્મિન્ બહિર્નિક્ષિપ્તે સતિ ફિરૌણારાજસ્ય કન્યા તમ્ ઉત્તોલ્ય નીત્વા દત્તકપુત્રં કૃત્વા પાલિતવતી

XXII તસ્માત્ સ મૂસા મિસરદેશીયાયાઃ સર્વવિદ્યાયાઃ પારદૃષ્વા સન્ વાક્યે ક્રિયાયાન્ન શક્તિમાન્ અભવત્

XXIII સ સમ્પૂર્ણચત્વારિંશદ્વત્સરવયસ્કો ભૂત્વા
ઇસ્રાયેલીયવંશનિજભ્રાતૃન્ સાક્ષાત્ કર્તુ મતિં ચક્રે

XXIV તેષાં જનમેકં હિંસિતં દૃષ્ટ્વા તસ્ય સપક્ષઃ સન્ હિંસિતજનમ્
ઉપકૃત્ય મિસરીયજનં જઘાના

XXV તસ્ય હસ્તેનેશ્વરસ્તાન્ ઉદ્ધરિષ્યતિ તસ્ય ભ્રાતૃગણ ઇતિ
જ્ઞાસ્યતિ સ ઇત્યનુમાનં ચકાર, કિન્તુ તે ન બુબુધિરે

XXVI તત્પરે ડહનિ તેષામ્ ઉભયો જ્ઠનયો વાક્કલહ ઉપસ્થિતે સતિ
મૂસાઃ સમીપં ગત્વા તયો મેલનં કર્તુ મતિં કૃત્વા કથયામાસ, હે મહાશયૌ
યુવાં ભ્રાતરૌ પરસ્પરમ્ અન્યાયં ક્રુતઃ ક્રુરુથઃ?

XXVII તતઃ સમીપવાસિનં પ્રતિ યો જનોડન્યાયં ચકાર સ તં
દૂરીકૃત્ય કથયામાસ, અસ્માકમુપરિ શાસ્તૃત્વવિચારયિતૃત્વપદ્યોઃ
કસ્ત્વાં નિયુક્તવાન્?

XXVIII હ્યો યથા મિસરીયં હતવાન્ તથા કિં મામપિ હનિષ્યસિ?

XXIX તદા મૂસા એતાદૃશીં કથાં શ્રુત્વા પલાયનં ચક્રે, તતો મિદિયનદેશં
ગત્વા પ્રવાસી સન્ તસ્થૌ, તતસ્તત્ર દ્વૌ પુત્રૌ જજ્ઞાતો

XXX અનન્તરં ચત્વારિંશદ્વત્સરેષુ ગતેષુ સીનયપર્વતસ્ય પ્રાન્તરે
પ્રજ્વલિતસ્તમ્બસ્ય વહ્નિશિખાયાં પરમેશ્વરદૂતસ્તસ્મૈ દર્શનં દદૌ

XXXI મૂસાસ્તસ્મિન્ દર્શને વિસ્મયં મત્વા વિશેષં જ્ઞાતું નિકટં ગચ્છતિ,

XXXII એતસ્મિન્ સમયે, અહં તવ પૂર્વપુરુષાણામ્ ઈશ્વરોડર્થાદ્
ઇબ્રાહીમ ઈશ્વર ઇસ્હાક ઈશ્વરો યાકૂબ ઈશ્વરશ્ચ, મૂસામુદ્દિશ્ય
પરમેશ્વરસ્યૈતાદૃશી વિહાયસીયા વાણી બભૂવ, તતઃ સ કમ્માન્વિતઃ સન્
પુન નિરીક્ષિતું પ્રગલ્ભો ન બભૂવા

XXXIII પરમેશ્વરસ્તં જગાદ, તવ પાદ્યોઃ પાદુકે મોચય યત્ર તિષ્ઠસિ
સા પવિત્રભૂમિઃ।

XXXIV અહં મિસરદેશસ્થાનાં નિજલોકાનાં દુર્દેશાં નિતાન્તમ્ અપશ્યં,
તેષાં કાતર્યોક્તિશ્ચ શ્રુતવાન્ તસ્માત્ તાન્ ઉદ્ધર્તુમ્ અવરુદ્ધાગમમ્;
ઇદાનીમ્ આગચ્છ મિસરદેશં ત્વાં પ્રેષયામિ

XXXV कस्त्वां शास्त्वविचारयितृत्वपद्यो नियुक्तवान्, एति वाक्यमुक्त्वा तै र्यो मूसा अवज्ञातस्तमेव ईश्वरः स्तम्भमध्ये दर्शनदात्रा तेन दूतेन शास्तारं मुक्तिदातारञ्च कृत्वा प्रेषयामास।

XXXVI स य मिसरदेशे सूङ्नाम्नि समुद्रे य पश्चात् यत्वारिशद्वत्सरान् यावत् मडाप्रान्तरे नानाप्रकाराण्यद्भुतानि कर्माणि लक्षणानि य दर्शयित्वा तान् बहिः कृत्वा समानिनाया।

XXXVII प्रभुः परमेश्वरो युष्माकं भ्रातृगणस्य मध्ये मादृशम् अकं भविष्यद्दत्तारम् उत्पाद्यिष्यति तस्य कथायां यूयं मनो निधास्यथ, यो ञ्च एसायेलः सन्तानेभ्य अनां कथां कथयामास स अेष मूसाः।

XXXVIII मडाप्रान्तरस्थमण्डलीमध्येऽपि स अेव सीनयपर्वतोपरि तेन सार्द्धं संलापिनो दूतस्य यास्मत्पितृगणस्य मध्यस्थः सन् अस्मभ्यं दातव्यनि ञ्चवनदायकानि वाक्यानि लेत्से।

XXXIX अस्माकं पूर्वपुरुषास्तम् अमान्यं क्त्वा स्वेभ्यो दूरीकृत्य मिसरदेशं परावृत्य गन्तुं मनोभिरभिलष्य डारोणं ञ्गदुः,

XL अस्माकम् अग्रेऽग्रे गन्तुं अस्मदर्थं देवगणं निर्माहि यतो यो मूसा अस्मान् मिसरदेशाद् बहिः कृत्वानीतवान् तस्य किं ञ्गतं तदस्माभिर्न ज्ञायते।

XLI तस्मिन् समये ते गोवत्साकृतिं प्रतिमां निर्माय तामुद्दिश्य नैवेद्यमुत्सृज्य स्वदस्तकृतवस्तुना आनन्दितवन्तः।

XLII तस्माद् ईश्वरस्तेषां प्रति विभुषः सन् आकाशस्थं ञ्च्योतिर्गणं पूजयितुं तेभ्योऽनुमतिं ददौ, यादृशं भविष्यद्वादिनां ग्रन्थेषु लिपितमास्ते, यथा, एसायेलीयवंशा रे यत्वारिशत्समान् पुरा। मडति प्रान्तरे संस्था यूयन्तु यानि या बलिडोमादिकर्माणि कृतवन्तस्तु तानि किं मां समुद्दिश्य युष्माभिः प्रकृतानीति नैव या।

XLIII किन्तु वो मोलकाप्यस्य देवस्य दूष्यमेव या युष्माकं रिम्फनाप्याया देवतायाश्च तारका। अेतयोरुभयो र्भूर्ती युष्माभिः परिपूजितो अतो युष्मास्तु आबेलः पारं नेष्यामि निश्चितं।

XLIV अपरञ्च यन्निर्दर्शनम् अपश्यस्तदनुसारेण दूष्यं निर्माहिं यस्मिन् ईश्वरो मूसाम् अेतद्वाक्यं बत्पाषे तत् तस्य निरूपितं साक्ष्यस्वरूपं दूष्यम् अस्माकं पूर्वपुरुषैः सऽहं प्रान्तरे तस्थौ।

XLV पश्चात् यिडोशूयेन सखितैस्तेषां वंशजातैरस्मत्पूर्वपुरुषैः स्वेषां सम्मुखाद् ईश्वरेण दूरीकृतानाम् अन्यदेशीयानां देशाधिकृतिकाले समानीतं तद् दूष्यं दायुदोधिकारं यावत् तत्र स्थान आसीत्।

XLVI स दायुद् परमेश्वरस्यानुग्रहं प्राप्य याकूब् ईश्वरार्थम् अेकं दूष्यं निर्मातुं ववाग्छ;

XLVII किन्तु सुलेमान् तदर्थं मन्दिरम् अेकं निर्मितवान्।

XLVIII तथापि यः सर्वोपरिस्थः स कस्मिंश्चिद् इस्तकृते मन्दिरे निवसतीति नहि, भविष्यद्वादी कथामेतां कथयति, यथा,

XLIX परेशो वदति स्वर्गो राजसिंहासनं ममा मदीयं पादपीठञ्च पृथिवी भवति ध्रुवं तर्हि यूयं कृते मे किं प्रनिर्मास्यथ मन्दिरो विश्रामाय मदीयं वा स्थानं किं विद्यते त्विड।

L सर्वार्थेयैतानि वस्तूनि किं मे इस्तकृतानि ना।

LI हे अनाज्ञाग्राहका अन्तःकरणे श्रवणे यापवित्रलोकाः यूयम् अनवरतं पवित्रस्यात्मनः प्रातिकूल्यम् आचरथ, युष्माकं पूर्वपुरुषा यादृशा यूयमपि तादृशाः।

LII युष्माकं पूर्वपुरुषाः कं भविष्यद्वादिनं नाताडयन्? ये तस्य धार्मिकस्य जनस्यागमनकथां कथितवन्तस्तान् अघनन् यूयम् अधूना विश्वासघातिनो भूत्वा तं धार्मिकं जनम् अहता।

LIII यूयं स्वर्गीयदूतगणेन व्यवस्थां प्राप्यापि तां नाचरथ।

LIV एमां कथां श्रुत्वा ते मनःसु बिद्धाः सन्तस्तं प्रति दन्तधर्षणम् अकुर्वन्।

LV किन्तु स्तिङ्गानः पवित्रेणात्मना पूर्णो भूत्वा गगणं प्रति स्थिरदृष्टिं कृत्वा ईश्वरस्य दक्षिणे दण्डायमानं यीशुञ्च विलोक्य कथितवान्;

LVI पश्य, मेघद्वारं मुक्तम् ईश्वरस्य दक्षिणे स्थितं मानवसुतञ्च पश्यामि।

LVII तदा ते प्रोच्यैः शब्दं कृत्वा कर्णोष्वङ्गुली निर्धाय अेकयितीभूय तम् आक्रमन्।

LVIII पश्चात् तं नगराद् बहिः कृत्वा प्रस्तरैराघ्नन् साक्षिणो लाकाः शौलनाम्नो यून्श्चरणसन्निधौ निजवस्त्राणि स्थापितवन्तः।

LIX अनन्तरं डे प्रभो यीशे मदीयमात्मानं गृहाण स्तिङ्गानस्येति प्रार्थनवाक्यवदनसमये ते तं प्रस्तरैराघ्नन्।

LX तस्मात् स ज्ञानुनी पातयित्वा प्रोच्यैः शब्दं कृत्वा, डे प्रभे पापमेतद् अेतेषु मा स्थापय, ष्ट्युक्त्वा मडानिद्रां प्राप्नोत्।

VIII

I तस्य डत्याकरणं शौलोपि सममन्यता तस्मिन् समये यिउशालमनगरस्थां मण्डलीं प्रति मडताडनायां जतायां प्रेरितलोकान् डित्वा सर्वेडपरे यिडूडाशोमिरोणदेशयो र्नानास्थाने विकीर्णाः सन्तो गताः।

II अन्यस्य भक्तलोकस्तं स्तिङ्गानं श्मशाने स्थापयित्वा बहु व्यलपन्।

III किन्तु शौलो गृडे गृडे त्रमित्वा स्त्रियः पुरुषांश्च धृत्वा कारायां बद्ध्वा मण्डल्या मडोत्पातं कृतवान्।

IV अन्यस्य ये विकीर्णा अभवन् ते सर्वत्र त्रमित्वा सुसंवाडं प्राचारयन्।

V तदा डिलिपः शोमिरोणगरं गत्वा प्रीष्टाभ्यानं प्राचारयत्;

VI ततोडशुयि-भृतग्रस्तलोकैभ्यो भूताश्रीत्कृत्यागच्छन् तथा बडवः पक्षाघातिनः अञ्जा लोकश्च स्वस्था अभवन्।

VII तस्मात् लाका ष्टुशं तस्याश्चर्यं कर्म विलोक्य निशम्य य सर्वे अेकयितीभूय तेनोक्ताभ्याने मनांसि न्यडधुः।

VIII तस्मिन्नगरे मडानन्दश्चाभवत्।

IX ततः पूर्वं तस्मिन्नगरे शिमोन्नामा कश्चिज्जनो बह्वी र्मायाकियाः कृत्वा स्वं कञ्चन मडापुरुषं प्रोच्य शोमिरोणीयानां मोडं जनयामास।

X तस्मात् स मानुष ष्ट्वरस्य मडाशक्तिस्वड्प ष्ट्युक्त्वा बालवृद्धवनिताः सर्वे लाकास्तस्मिन् मनांसि न्यडधुः।

XI स बडुकालान् मायाविक्रियया सर्वान् अतीव मोडयाञ्चकार, तस्मात् ते तं मेनिरे।

XII किन्त्वीश्वरस्य राज्यस्य यीशुप्रीष्टस्य नाम्नश्चाभ्यानप्रयारिणः झिलिपस्य कथायां विश्वस्य तेषां स्त्रीपुरुषोत्तमयोः मञ्जिज्जता अभवन्।

XIII शेषे स शिमोनपि स्वयं प्रत्यैत् ततो मञ्जिज्जतः सन् झिलिपेन कृताम् आश्चर्य्यक्रियां लक्षणञ्च विलोक्यासम्भवं मन्यमानस्तेन सह स्थितवान्।

XIV एत्थं शोमिरोएदेशीयलोका ईश्वरस्य कथाम् अगृह्णन् एति वार्त्तां यिऱ्शालम्नगरस्थप्रेरिताः प्राप्य पितरं योडनञ्च तेषां निकटे प्रेषितवन्तः।

XV ततस्तौ तत् स्थानम् उपस्थाय लोका यथा पवित्रम् आत्मानं प्राप्नुवन्ति तदर्थं प्रार्थयेतां।

XVI यतस्ते पुरा डेवलप्रभुयीशो नाम्ना मञ्जिज्जतमात्रा अभवन्, न तु तेषां मध्ये कमपि प्रति पवित्रस्यात्मन आविर्भावो जातः।

XVII किन्तु प्रेरिताभ्यां तेषां गात्रेषु करेष्वर्पितेषु सत्सु ते पवित्रम् आत्मानम् प्राप्नुवन्।

XVIII एत्थं लोकानां गात्रेषु प्रेरितयोः करार्पणेन तान् पवित्रम् आत्मानं प्राप्तान् दृष्ट्वा स शिमोन् तयोः समीपे मुद्रा आनीय कथितवान्;

XIX अहं यस्य गात्रे हस्तम् अर्पयिष्यामि तस्यापि यथेत्थं पवित्रात्मप्राप्तिं भवति तादृशीं शक्तिं मह्यं दत्तां।

XX किन्तु पितरस्तं प्रत्यवदत् तव मुद्रास्त्वया विनश्यन्तु यत ईश्वरस्य दानं मुद्राभिः क्रीयते त्वमित्थं बुद्धवान्;

XXI ईश्वराय तावन्तःकरणं सरलं नडि, तस्माद् अत्र तवांशोऽधिकारश्च कोपि नास्ति।

XXII अत एतत्पापहेतोः भेदान्वितः सन् केनापि प्रकारेण तव मनस एतस्याः कुकल्पनायाः क्षमा भवति, एतदर्थम् ईश्वरे प्रार्थनां कुरु;

XXIII यतस्त्वं तिक्तपित्ते पापस्य बन्धने य यदसि तन्मया बुद्धम्।

XXIV તદા શિમોન્ અકથયત્ તર્હિ યુવાભ્યામુદિતા કથા મયિ યથા ન ફલતિ તદર્થ યુવાં મન્નિમિત્તં પ્રભૌ પ્રાર્થનાં કુરુતાં

XXV અનેન પ્રકારેણ તૌ સાક્ષ્યં દત્વા પ્રભોઃ કથાં પ્રચારયન્તૌ શોમિરોણીયાનામ્ અનેકગ્રામેષુ સુસંવાદઞ્ચ પ્રચારયન્તૌ યિરૂશાલમ્નગરં પરાવૃત્ય ગતૌ

XXVI તતઃ પરમ્ ઈશ્વરસ્ય દૂતઃ ફિલિપમ્ ઇત્યાદિશત્, ત્વમુત્થાય દક્ષિણસ્યાં દિશિ યો માર્ગો પ્રાન્તરસ્ય મધ્યેન યિરૂશાલમો ડસાનગરં યાતિ તં માર્ગ ગચ્છા

XXVII તતઃ સ ઉત્થાય ગતવાન્; તદા કન્દાકીનામ્નઃ કૂશ્લોકાનાં રાજ્યાઃ સર્વસમ્પત્તેરધીશઃ કૂશદેશીય એકઃ ષણ્ડો ભજનાર્થ યિરૂશાલમ્નગરમ્ આગત્ય

XXVIII પુનરપિ રથમારુહ્ય યિશયિયનામ્નો ભવિષ્યદ્વાદિનો ગ્રન્થં પઠન્ પ્રત્યાગચ્છતિ

XXIX એતસ્મિન્ સમયે આત્મા ફિલિપમ્ અવદત્, ત્વમ્ રથસ્ય સમીપં ગત્વા તેન સાર્દ્ધં મિલા

XXX તસ્માત્ સ ધાવન્ તસ્ય સન્નિધાવુપસ્થાય તેન પઠ્યમાનં યિશયિયથવિષ્યદ્વાદિનો વાક્યં શ્રુત્વા પૃષ્ટવાન્ યત્ પઠસિ તત્ કિં બુઘ્યસે?

XXXI તતઃ સ કથિતવાન્ કેનચિન્ન બોધિતોહં કથં બુઘ્યેય? તતઃ સ ફિલિપં રથમારોહું સ્વેન સાર્દ્ધમ્ ઉપવેષ્ટુઞ્ચ ન્યવેદ્યત્

XXXII સ શાસ્ત્રસ્યેતદ્વાક્યં પઠિતવાન્ યથા, સમાનીયત ઘાતાય સ યથા મેષશાવકઃ। લોમચ્છેદકસાક્ષાય્ય મેષશ્ચ નીરવો યથા। આબધ્ય વદનં સ્વીયં તથા સ સમતિષ્ઠતા

XXXIII અન્યાયેન વિચારેણ સ ઉચ્છિન્નો ડભવત્ તદા। તત્કાલીનમનુષ્યાન્ કો જનો વર્ણયિતું ક્ષમઃ। યતો જીવન્નૃણાં દેશાત્ સ ઉચ્છિન્નો ડભવત્ ધ્રુવાં

XXXIV અનન્તરં સ ફિલિપમ્ અવદત્ નિવેદ્યામિ, ભવિષ્યદ્વાદી યામિમાં કથાં કથયામાસ સ કિં સ્વસ્મિન્ વા કસ્મિન્શ્ચિદ્ અન્યસ્મિન્?

XXXV તતઃ ક્ષિલિપસ્તત્ત્રકરણમ્ આરભ્ય યીશોરુપાખ્યાનં તસ્યાગ્રે પ્રાસ્તૌત્

XXXVI ઇત્યં માર્ગેણ ગચ્છન્તૌ જલાશયસ્ય સમીપ ઉપસ્થિતૌ; તદા ક્લીબોડવાદીત્ પશ્યાત્ર સ્થાને જલમાસ્તે મમ મજ્જને કા બાધા?

XXXVII તતઃ ક્ષિલિપ ઉત્તરં વ્યાહરત્ સ્વાન્તઃકરણેન સાકં યદિ પ્રત્યેષિ તર્હિ બાધા નાસ્તિ તતઃ સ કથિતવાન્ યીશુષ્પ્રીષ્ટ ઈશ્વરસ્ય પુત્ર ઇત્યહં પ્રત્યેમિ

XXXVIII તદા રથં સ્થગિતં કર્તુમ્ આદિષ્ટે ક્ષિલિપક્લીબૌ દ્વૌ જલમ્ અવારુહતાં; તદા ક્ષિલિપસ્તમ્ મજ્જયામાસા

XXXIX તત્પશ્ચાત્ જલમધ્યાદ્ ઉત્થિતયોઃ સતોઃ પરમેશ્વરસ્યાત્મા ક્ષિલિપં હત્વા નીતવાન્, તસ્માત્ ક્લીબઃ પુનસ્તં ન દૃષ્ટવાન્ તથાપિ દૃષ્ટયિત્તઃ સન્ સ્વમાર્ગેણ ગતવાન્

XL ક્ષિલિપશ્ચાસ્દોદ્ગરમ્ ઉપસ્થાય તસ્માત્ કૈસરિયાનગર ઉપસ્થિતિકાલપર્યનતં સર્વ્વસ્મિન્નગરે સુસંવાદં પ્રચારયન્ ગતવાન્

IX

I તત્કાલપર્યનતં શૌલઃ પ્રભોઃ શિષ્યાણાં પ્રાતિકૂલ્યેન તાડનાબધયોઃ કથાં નિઃસારયન્ મહાયાજકસ્ય સન્નિધિં ગત્વા

II સ્ત્રિયં પુરુષઞ્ચ તન્મતગ્રાહિણં યં કચ્ચિત્ પશ્યતિ તાન્ ધૃત્વા બદ્ધ્વા ચિરૂશાલમમ્ આનયતીત્યાશયેન દમ્મેષકનગરીયં ધર્મસમાજાન્ પ્રતિ પત્રં યાયિતવાન્

III ગચ્છન્ તુ દમ્મેષકનગરનિકટ ઉપસ્થિતવાન્; તતોડકસ્માદ્ આકાશાત્ તસ્ય ચતુર્દિક્ષુ તેજસઃ પ્રકાશનાત્ સ ભૂમાવપતત્

IV પશ્ચાત્ હે શૌલ હે શૌલ કુતો માં તાડયસિ? સ્વં પ્રતિ પ્રોક્તમ્ એતં શબ્દં શ્રુત્વા

V સ પૃષ્ટવાન્ હે પ્રભો ભવાન્ કઃ? તદા પ્રભુરકથયત્ યં યીશું ત્વં તાડયસિ સ એવાહં; કણ્ટકસ્ય મુખે પદાઘાતકરણં તવ કષ્ટમ્

VI તદા કમ્પમાનો વિસ્મયાપન્નશ્ચ સોવદત્ હે પ્રભો મયા કિં કર્તવ્યં? ભવત ઇચ્છા કા? તતઃ પ્રભુરાજ્ઞાપયદ્ ઉત્થાય નગરં ગચ્છ તત્ર ત્વયા યત્ કર્તવ્યં તદ્ વદિષ્યતો

VII તસ્ય સક્કિનો લોકા અપિ તં શબ્દં શ્રુતવન્તઃ કિન્તુ કમપિ ન દૃષ્ટવા સ્તબ્ધાઃ સન્તઃ સ્થિતવન્તઃ।

VIII અનન્તરં શૌલો ભૂમિત ઉત્થાય ચક્ષુષી ઉન્મીલ્ય કમપિ ન દૃષ્ટવાન્। તદા લોકાસ્તસ્ય હસ્તૌ ધૃત્વા દમ્ભેષકનગરમ્ આનયન્।

IX તતઃ સ દિનત્રયં યાવદ્ અન્ધો ભૂત્વા ન ભુક્તવાન્ પીતવાંશ્ચ।

X તદનન્તરં પ્રભુસ્તદમ્ભેષકનગરવાસિન એકસ્મૈ શિષ્યાય દર્શનં દત્વા આહૂતવાન્ હે અનનિયા તતઃ સ પ્રત્યવાદીત્, હે પ્રભો પશ્ય શૃણોમિ।

XI તદા પ્રભુસ્તમાજ્ઞાપયત્ ત્વમુત્થાય સરલનામાનં માર્ગં ગત્વા યિહૂદાનિવેશને તાર્ષનગરીયં શૌલનામાનં જનં ગવેષયન્ પૃચ્છ;

XII પશ્ય સ પ્રાર્થયતે, તથા અનનિયનામક એકો જનસ્તસ્ય સમીપમ્ આગત્ય તસ્ય ગાત્રે હસ્તાર્પણં કૃત્વા દૃષ્ટિં દદાતીત્યં સ્વપ્ને દૃષ્ટવાન્।

XIII તસ્માદ્ અનનિયઃ પ્રત્યવદત્ હે પ્રભો યિરૂશાલમિ પવિત્રલોકાન્ પ્રતિ સોડનેકહિંસાં કૃતવાન્;

XIV અત્ર સ્થાને ય યે લોકાસ્તવ નામ્નિ પ્રાર્થયન્તિ તાનપિ બહું સ પ્રધાનયાજકેભ્યઃ શક્તિં પ્રાપ્તવાન્, ઇમાં કથામ્ અહમ્ અનેકેષાં મુખેભ્યઃ શ્રુતવાન્।

XV કિન્તુ પ્રભુરકથયત્, યાહિ ભિન્નદેશીયલોકાનાં ભૂપતીનામ્ ઇસ્રાયેલ્લોકાનાઞ્ચ નિકટે મમ નામ પ્રચારયિતું સ જનો મમ મનોનીતપાત્રમાસ્તે।

XVI મમ નામનિમિત્તઞ્ચ તેન ક્રિયાન્ મહાન્ કલેશો ભોક્તવ્ય એતત્ તં દર્શયિષ્યામિ।

XVII તતો ડનનિયો ગત્વા ગૃહં પ્રવિશ્ય તસ્ય ગાત્રે હસ્તાર્પણં કૃત્વા કથિતવાન્, હે ભ્રાતઃ શૌલ ત્વં યથા દૃષ્ટિં પ્રાપ્નોષિ પવિત્રેણાત્મના પરિપૂર્ણો ભવસિ ય, તદર્થં તવાગમનકાલે યઃ પ્રભુયીશુસ્તુભ્યં દર્શનમ્ અદદાત્ સ માં પ્રેષિતવાન્।

XVIII ઇત્યુક્તમાત્રે તસ્ય ચક્ષુર્ભ્યામ્ મીનશલ્કવદ્ વસ્તુનિ નિર્ગતે તત્ક્ષણાત્ સ પ્રસન્નચક્ષુ ભૂત્વા પ્રોત્થાય મજ્જિજતોડભવત્ ભુક્ત્વા પીત્વા સબલોભવચ્ચ।

XIX તતઃ પરં શૌલઃ શિષ્યૈઃ સહ કતિપયદિવસાન્ તસ્મિન્ દમ્બેષકનગરે સ્થિત્વાડવિલમ્બં

XX સર્વ્વભજનભવનાનિ ગત્વા યીશુરીશ્વરસ્ય પુત્ર ઇમાં કથાં પ્રાચારયત્

XXI તસ્માત્ સર્વ્વે શ્રોતાસ્ત્રમત્કૃત્ય કથિતવન્તો યો યિરૂશાલમ્નગર એતન્નામ્ના પ્રાર્થયિત્લોકાન્ વિનાશિતવાન્ એવમ્ એતાદૃશલોકાન્ બદ્ધ્વા પ્રધાનયાજકનિકટં નયતીત્યાશયા એતત્સ્થાનમધ્યાગચ્છત્ સએવ કિમયં ન ભવતિ?

XXII કિન્તુ શૌલઃ ક્રમશ ઉત્સાહવાન્ ભૂત્વા યીશુરીશ્વરેણાભિષિક્તો જન એતસ્મિન્ પ્રમાણં દત્વા દમ્બેષક-નિવાસિયિહૂદીયલોકાન્ નિરુત્તરાન્ અકરોત્

XXIII ઇત્યં બહુતિથે કાલે ગતે યિહૂદીયલોકાસ્તં હન્તું મન્ત્રયામાસુઃ

XXIV કિન્તુ શૌલસ્તેષામેતસ્યા મન્ત્રણાયા વાર્તા પ્રાપ્તવાન્ તે તં હન્તું તુ દિવાનિશં ગુપ્તાઃ સન્તો નગરસ્ય દ્વારેડતિષ્ઠન્

XXV તસ્માત્ શિષ્યાસ્તં નીત્વા રાત્રૌ પિટકે નિધાય પ્રાચીરેણાવારોહયન્

XXVI તતઃ પરં શૌલો યિરૂશાલમં ગત્વા શિષ્યગણેન સાર્દ્ધં સ્થાતુમ્ ઐહત્ કિન્તુ સર્વ્વે તસ્માદ્બિભયુઃ સ શિષ્ય ઇતિ ય ન પ્રત્યયન્

XXVII એતસ્માદ્ બાર્ણબ્બાસ્તં ગૃહીત્વા પ્રેરિતાનાં સમીપમાનીય માર્ગમધ્યે પ્રભુઃ કથં તસ્મૈ દર્શનં દત્તવાન્ યાઃ કથાશ્ચ કથિતવાન્ સ ય યથાક્ષોભઃ સન્ દમ્બેષકનગરે યીશો નામ પ્રાચારયત્ એતાન્ સર્વ્વવૃત્તાન્તાન્ તાન્ જ્ઞાપિતવાન્

XXVIII તતઃ શૌલસ્તૈઃ સહ યિરૂશાલમિ કાલં યાપયન્ નિર્ભયં પ્રભો રીશો નામ પ્રાચારયત્

XXIX તસ્માદ્ અન્યદેશીયલોકૈઃ સાર્દ્ધં વિવાદસ્થોપસ્થિતત્વાત્ તે તં હન્તુમ્ અચેષ્ટન્તા

XXX કિન્તુ ભ્રાતૃગણસ્તજ્ઞાત્વા તં કૈસરિયાનગરં નીત્વા તાર્ષનગરં પ્રેષિતવાન્

XXXI ઇત્યં સતિ ચિહ્નદિયાગાલીલ્શોમિરોણદેશીયાઃ સર્વા મણ્ડલ્યો વિશ્રામં પ્રાપ્તાસ્તતસ્તાસાં નિષ્ઠાભવત્ પ્રભો ભિયા પવિત્રસ્થાત્મનઃ સાન્ત્વનયા ચ કાલં ક્ષેપયિત્વા બહુસંખ્યા અભવન્

XXXII તતઃ પરં પિતરઃ સ્થાને સ્થાને ભ્રમિત્વા શેષે લોદ્ગરનિવાસિપવિત્રલોકાનાં સમીપે સ્થિતવાન્

XXXIII તદા તત્ર પક્ષાઘાતવ્યાધિનાષ્ટૌ વત્સરાન્ શય્યાગતમ્ ઐનેયનામાનં મનુષ્યં સાક્ષત્ પ્રાપ્ય તમવદત્,

XXXIV હે ઐનેય યીશુખ્રીષ્ટસ્ત્વાં સ્વસ્થમ્ અકાર્ષીત્, ત્વમુત્થાય સ્વશય્યાં નિક્ષિપ, ઇત્યુક્તમાત્રે સ ઉદતિષ્ઠત્

XXXV એતાદૃશં દૃષ્ટ્વા લોદ્શારોણનિવાસિનો લોકાઃ પ્રભું પ્રતિ પરાવર્તન્તા

XXXVI અપરઞ્ચ ભિક્ષાદાનાદિષુ નાનક્રિયાસુ નિત્યં પ્રવૃત્તા યા યાફ્ઝોનગરનિવાસિની ટાબિથાનામા શિષ્યા યાં દર્ક્કા અર્થાદ્ હરિણીમયુક્ત્વા આહ્વયન્ સા નારી

XXXVII તસ્મિન્ સમયે રુગ્ના સતી પ્રાણાન્ અત્યજત્, તતો લોકાસ્તાં પ્રક્ષાલ્યોપરિસ્થપ્રકોષ્ઠે શાયયિત્વાસ્થાપયન્

XXXVIII લોદ્ગરં યાફ્ઝોનગરસ્ય સમીપસ્થં તસ્માત્તત્ર પિતર આસ્તે, ઇતિ વાર્તા શ્રુત્વા તૂર્ણ તસ્યાગમનાર્થં તસ્મિન્ વિનયમુક્ત્વા શિષ્યગણો દ્વૌ મનુજૌ પ્રેષિતવાન્

XXXIX તસ્માત્ પિતર ઉત્થાય તાભ્યાં સાર્દ્દમ્ આગચ્છત્, તત્ર તસ્મિન્ ઉપસ્થિત ઉપરિસ્થપ્રકોષ્ઠ સમાનીતે ચ વિધવાઃ સ્વાભિઃ સહ સ્થિતિકાલે દર્ક્કયા કૃતાનિ યાન્યુત્તરીયાણિ પરિધેયાનિ ચ તાનિ સર્વાણિ તં દર્શયિત્વા રુદત્યશ્રતસૃષુ દિક્ષવતિષ્ઠન્

XL કિન્તુ પિતરસ્તાઃ સર્વા બહિઃ કૃત્વા જાનુની પાતયિત્વા પ્રાર્થિતવાન્; પશ્ચાત્ શવં પ્રતિ દૃષ્ટિં કૃત્વા કથિતવાન્, હે ટાબીથે ત્વમુત્તિષ્ઠ, ઇતિ વાક્ય ઉક્તે સા સ્ત્રી ચક્ષુષી પ્રોન્મીલ્ય પિતરમ્ અવલોક્યોત્થાયોપાવિશત્

XLI તતઃ પિતરસ્તસ્થાઃ કરૌ ધૃત્વા ઉત્તોલ્ય પવિત્રલોકાન્ વિધવાશ્ચાહૂય તેષાં નિકટે સજીવાં તાં સમાર્પયત્

XLII એષા કથા સમસ્તયાફોનગરં વ્યાપ્તા તસ્માદ્ અનેકે લોકાઃ પ્રભૌ વ્યશ્વસન્|

XLIII અપરઞ્ચ પિતરસ્તદ્યાફોનગરીયસ્ય કસ્યચિત્ શિમોન્નામ્નશ્ચર્મ્મકારસ્ય ગૃહે બહુદિનાનિ ન્યવસત્|

X

I કૈસરિયાનગર ઇતાલિયાખ્યસૈન્યાન્તર્ગતઃ કર્ણીલિયનામા સેનાપતિરાસીત્|

II સ સપરિવારો ભક્ત ઈશ્વરપરાયણશ્ચાસીત્; લોકેભ્યો બહૂનિ દાનાદીનિ દત્વા નિરન્તરમ્ ઈશ્વરે પ્રાર્થયાઞ્ચક્રે|

III એકદા તૃતીયપ્રહરવેલાયાં સ દૃષ્ટવાન્ ઈશ્વરસ્યૈકો દૂતઃ સપ્રકાશં તત્સમીપમ્ આગત્ય કથિતવાન્, હે કર્ણીલિયા|

IV કિન્તુ સ તં દૃષ્ટવા ભીતોઽકથયત્, હે પ્રભો કિં? તદા તમવદત્ તવ પ્રાર્થના દાનાદિ ચ સાક્ષિસ્વરૂપં ભૂત્વેશ્વરસ્ય ગોચરમભવત્|

V ઇદાનીં યાફોનગરં પ્રતિ લોકાન્ પ્રેષ્ય સમુદ્રતીરે શિમોન્નામ્નશ્ચર્મ્મકારસ્ય ગૃહે પ્રવાસકારી પિતરનામ્ના વિખ્યાતો યઃ શિમોન્ તમ્ આહ્વાયયઃ|

VI તસ્માત્ ત્વયા યદ્યત્ કર્તવ્યં તત્તત્ સ વદિષ્યતિ|

VII ઇત્યુપદિશ્ય દૂતે પ્રસ્થિતે સતિ કર્ણીલિયઃ સ્વગૃહસ્થાનાં દાસાનાં દ્વૌ જનૌ નિત્યં સ્વસક્ષિનાં સૈન્યાનામ્ એકાં ભક્તસેનાઞ્ચાહૂય|

VIII સકલમેતં વૃત્તાન્તં વિજ્ઞાપ્ય યાફોનગરં તાન્ પ્રાહિણોત્|

IX પરસ્મિન્ દિને તે યાત્રાં કૃત્વા યદા નગરસ્ય સમીપ ઉપાતિષ્ઠન્, તદા પિતરો દ્વિતીયપ્રહરવેલાયાં પ્રાર્થયિતું ગૃહપૃષ્ઠમ્ આરોહત્|

X એતસ્મિન્ સમયે ક્ષુધાર્તઃ સન્ કિઞ્ચિદ્ ભોક્તુમ્ ઐચ્છત્ કિન્તુ તેષામ્ અન્નાસાદનસમયે સ મૂર્ચ્છિતઃ સન્નપતત્|

XI તતો મેઘદ્વારં મુક્તં ચતુર્ભિઃ કોણૌ લ્લમ્બિતં બૃહદ્વસ્ત્રમિવ કિઞ્ચન ભાજનમ્ આકાશાત્ પૃથિવીમ્ અવારોહતીતિ દૃષ્ટવાન્|

XII તન્મધ્યે નાનપ્રકારા ગ્રામ્યવન્યપશવઃ ખેચરોરોગામિપ્રભૃતયો જન્તવશ્ચાસન્|

XIII अनन्तरं ङे पितर उत्थाय ङत्वा लुंक्व तम्प्रतीयं गगणीया वाणी
जाता।

XIV तदा पितरः प्रत्यवदत्, ङे प्रलो ँदृशं मा लवतु, अङ्गम् अेतत्
कालं यावत् निषिद्धम् अशुचि वा द्रव्यं किञ्चिदपि न लुकुतवान्।

XV ततः पुनरपि तादृशी विङयसीया वाणी जाता यद् ँश्वरः शुचि
कृतवान् तत् त्वं निषिद्धं न जानीङि।

XVI ँत्थं त्रिः सति तत् पात्रं पुनराकृष्टं आकाशम् अगच्छत्।

XVII ततः परं यद् दर्शनं प्राप्तवान् तस्य को लाव ँत्यत्र पितरो मनसा
सन्देगि, अेतस्मिन् समये कर्णीलियस्य ते प्रेषिता मनुष्या द्वारस्य
सन्निधावुपस्थाय,

XVIII शिमोन्ो गृहमन्विच्छन्तः सम्पृष्याङ्गुय कथितवन्तः
पितरनाम्ना विष्यातो यः शिमोन् स किमत्र प्रवसति?

XIX यदा पितरस्तदर्शनस्य लावं मनसान्दोलयति तदात्मा तमवदत्,
पश्य त्रयो जनास्त्वां मृगयन्ते।

XX त्वम् उत्थायावरुह्य निःसन्देङं तैः सङ्ग गच्छ मयैव ते प्रेषिताः।

XXI तस्मात् पितरोऽवरुह्य कर्णीलियप्रेरितलोकानां निकटमागत्य
कथितवान् पश्यत यूयं यं मृगयध्वे स जनीङं, यूयं किन्निमित्तम् आगताः?

XXII ततस्ते प्रत्यवदन् कर्णीलियनामा शुद्धसत्त्व ँश्वरपरायणो
यिङ्गुटीयदेशस्थानां सर्वेषां सन्निधौ सुष्यात्यापन्न अेकः सेनापति
निजगृङं त्वामाङ्गुय नेतुं त्वत्तः कथा श्रोतुञ्च पवित्रदूतेन समादिष्टः।

XXIII तदा पितरस्तानभ्यन्तरं नीत्वा तेषामातिथ्यं कृतवान्, परेऽङ्गनि
तैः सार्द्धं यात्रामकरोत्, याङ्गोनिवासिनां लातृणां कि्यन्तो जनाश्च तेन
सङ्ग गताः।

XXIV परस्मिन् दिवसे कैसरियानगरमध्यप्रवेशसमये कर्णीलियो
ज्ञातिबन्धून् आङ्गुयानीय तान् अपेक्ष्य स्थितः।

XXV पितरे गृङ्ग उपस्थिते कर्णीलियस्तं साक्षात्कृत्य यरणयोः
पतित्वा प्राणमत्।

XXVI पितरस्तमुत्थाप्य कथितवान्, उत्तिष्ठाङ्गमपि मानुषः।

XXVII તદા કર્ણીલિયેન સાકમ્ આલપન્ ગૃહં પ્રાવિશત્ તન્મધ્યે ચ બહુલોકાનાં સમાગમં દૃષ્ટવા તાન્ અવદત્,

XXVIII અન્યજાતીયલોકૈઃ મહાલપનં વા તેષાં ગૃહમધ્યે પ્રવેશનં ચિહ્નદીયાનાં નિષિદ્ધમ્ અસ્તીતિ યૂયમ્ અવગચ્છથ; કિન્તુ કમપિ માનુષમ્ અવ્યવહાર્યમ્ અશુચિં વા જ્ઞાતું મમ નોચિતમ્ ઇતિ પરમેશ્વરો માં જ્ઞાપિતવાન્!

XXIX ઇતિ હેતોરાહ્વાનશ્રવણમાત્રાત્ કાઞ્ચનાપત્તિમ્ અકૃત્વા યુષ્માકં સમીપમ્ આગતોસ્મિ; પૃચ્છામિ યૂયં કિન્નિમિત્તં મામ્ આહૂયત?

XXX તદા કર્ણીલિયઃ કથિતવાન્, અથ ચત્વારિ દિનાનિ જાતાનિ એતાવદ્દેલાં યાવદ્ અહમ્ અનાહાર આસન્ તતસ્તૃતીયપ્રહરે સતિ ગૃહે પ્રાર્થનસમયે તેજોમયવસ્ત્રભૃદ્ એકો જનો મમ સમક્ષં તિષ્ઠન્ એતાં કથામ્ અકથયત્,

XXXI હે કર્ણીલિય ત્વદીયા પ્રાર્થના ઈશ્વરસ્ય કર્ણગોચરીભૂતા તવ દાનાદિ ચ સાક્ષિસ્વરૂપં ભૂત્વા તસ્ય દૃષ્ટિગોચરમભવત્!

XXXII અતો યાફોનગરં પ્રતિ લોકાન્ પ્રહિત્ય તત્ર સમુદ્રતીરે શિમોન્નામ્નઃ કસ્યચિચર્મકારસ્ય ગૃહે પ્રવાસકારી પિતરનામ્ના વિખ્યાતો યઃ શિમોન્ તમાહ્વાયય; તતઃ સ આગત્ય ત્વામ્ ઉપદેક્ષ્યતિ।

XXXIII ઇતિ કારણાત્ તત્ક્ષણાત્ તવ નિકટે લોકાન્ પ્રેષિતવાન્, ત્વમાગતવાન્ ઇતિ ભદ્રં કૃતવાન્! ઈશ્વરો યાન્યાખ્યાનાનિ કથયિતુમ્ આદિશત્ તાનિ શ્રોતું વયં સર્વે સામ્પ્રતમ્ ઈશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ ઉપસ્થિતાઃ સ્મઃ!

XXXIV તદા પિતર ઇમાં કથાં કથયિતુમ્ આરબ્ધવાન્, ઈશ્વરો મનુષ્યાણામ્ અપક્ષપાતી સન્

XXXV યસ્ય કસ્યચિદ્ દેશસ્ય યો લોકાસ્તસ્માદ્ભીત્વા સત્કર્મ કરોતિ સ તસ્ય ગ્રાહ્યો ભવતિ, એતસ્ય નિશ્ચયમ્ ઉપલબ્ધવાનહમ્!

XXXVI સર્વેષાં પ્રભુ યો યીશુખ્રીષ્ટસ્તેન ઈશ્વર ઇસ્રાયેલ્વંશાનાં નિકટે સુસંવાદં પ્રેષ્ય સમ્મેલનસ્ય યં સંવાદં પ્રાયારયત્ તં સંવાદં યૂયં શ્રુતવન્તઃ!

XXXVII યતો યોહના મુજ્જને પ્રચારિતે સતિ સ ગાલીલદેશમારભ્ય સમસ્તચિહ્નદીયદેશં વ્યાપ્નોત્;

XXXVIII કુલત ઈશ્વરેણ પવિત્રેણાત્મના શક્ત્યા યાભિષિક્તો નાસરતીયયીશુઃ સ્થાને સ્થાને ભ્રમન્ સુક્રિયાં કુર્વન્ શૈતાના ક્લિષ્ટાન્ સર્વલોકાન્ સ્વસ્થાન્ અકરોત્, યત ઈશ્વરસ્તસ્ય સહાય આસીત્;

XXXIX વયઞ્ચ યિહૂદીયદેશે યિરૂશાલમ્નગરે ચ તેન કૃતાનાં સર્વેષાં કર્મણાં સાક્ષિણો ભવामઃ। લોકાસ્તં ક્રુશે વિદ્ધ્વા હતવન્તઃ,

XL કિન્તુ તૃતીયદિવસે ઈશ્વરસ્તમુત્થાપ્ય સપ્રકાશમ્ અદર્શયત્।

XLI સર્વલોકાનાં નિકટ ઇતિ ન હિ, કિન્તુ તસ્મિન્ શ્મશાનાદુત્થિતે સતિ તેન સાહ્યં ભોજનં પાનઞ્ચ કૃતવન્ત એતાદૃશા ઈશ્વરસ્ય મનોનીતાઃ સાક્ષિણો યે વયમ્ અસ્માકં નિકટે તમદર્શયત્।

XLII જીવિતમૃતોભયલોકાનાં વિચારં કર્તુમ્ ઈશ્વરો યં નિયુક્તવાન્ સ એવ સ જનઃ, ઇમાં કથાં પ્રચારયિતું તસ્મિન્ પ્રમાણં દાતુઞ્ચ સોઽસ્માન્ આજ્ઞાપયત્।

XLIII યસ્તસ્મિન્ વિશ્વસિતિ સ તસ્ય નામ્ના પાપાન્મુક્તો ભવિષ્યતિ તસ્મિન્ સર્વે ભવિષ્યદ્વાદિનોપિ એતાદૃશં સાક્ષ્યં દદતિ।

XLIV પિતરસ્યૈતત્કથાકથનકાલે સર્વેષાં શ્રોતૃણામુપરિ પવિત્ર આત્માવારોહત્।

XLV તતઃ પિતરેણ સાહ્યમ્ આગતાસ્ત્વક્ષેદિનો વિશ્વાસિનો લોકા અન્યદેશીયેભ્યઃ પવિત્ર આત્મનિ દત્તે સતિ

XLVI તે નાનાજાતીયભાષાભિઃ કથાં કથયન્ત ઈશ્વરં પ્રશંસન્તિ, ઇતિ દૃષ્ટ્વા શ્રુત્વા ચ વિસ્મયમ્ આપદન્તા

XLVII તદા પિતરઃ કથિતવાન્, વયમિવ યે પવિત્રમ્ આત્માનં પ્રાપ્તાસ્તેષાં જલમજ્જનં કિં કોપિ નિષેદ્ધું શક્નોતિ?

XLVIII તતઃ પ્રભો નામ્ના મજ્જિજતા ભવતેતિ તાનાજ્ઞાપયત્ અનન્તરં તે સ્વૈઃ સાહ્યં કતિપયદિનાનિ સ્થાતું પ્રાર્થયન્તા

XI

I ઇત્યં ભિન્નદેશીયલોકા અપીશ્વરસ્ય વાક્યમ્ અગૃહ્ણન્ ઇમાં વાર્તા યિહૂદીયદેશસ્થપ્રેરિતા ભ્રાતૃગણાશ્ચ શ્રુતવન્તઃ।

II તતઃ પિતરે યિરૂશાલમ્નગરં ગતવતિ ત્વક્ષેદિનો લોકાસ્તેન સહ વિવદમાના અવદન્,

III त्वम् अत्वक्छेदिलोकानां गृहं गत्वा तैः सार्द्धं भुक्तवान्।

IV ततः पितर आदितः क्रमशस्तत्कार्यस्य सर्व्ववृत्तान्तमाख्यातुम् आरब्धवान्।

V याङ्गोनगर अेकदाहं प्रार्थयमानो मूर्च्छितः सन् दर्शनेन यतुर्षु कोशेषु लम्बनमानं वृद्धस्त्रमिव पात्रमेकम् आकाशद्वरुह्य मन्त्रिकटम् आगच्छद् अपश्यम्।

VI पश्चात् तद् अनन्यदृष्ट्या दृष्ट्वा विविच्य तस्य मध्ये नानाप्रकारान् ग्राम्यवन्यपशून् उरोगामिभेयरांश्च दृष्टवान्;

VII हे पितर त्वमुत्थाय गत्वा भुङ्क्व मां सम्बोध्य कथयन्तं शब्दमेकं श्रुतवांश्च।

VIII ततोहं प्रत्यवदं, हे प्रभो नेत्थं भवतु, यतः किञ्चन निषिद्धम् अशुचि द्रव्यं वा मम मुपमध्यं कदापि न प्राविशत्।

IX अपरम् ईश्वरो यत् शुचि कृतवान् तन्निषिद्धं न ज्ञानीहि द्विर्माभ्रतीदृशी विहायसीया वाणी ज्ञाता।

X त्रिरित्थं सति तत् सर्व्वं पुनराकाशम् आकृष्टं।

XI पश्चात् कैसरियानगरात् त्रयो जना मन्त्रिकटे प्रेषिता यत्र निवेशने स्थितोहं तस्मिन् समये तत्रोपातिष्ठन्।

XII तदा निःसन्देहं तैः सार्द्धं यातुम् आत्मा मामादिष्टवान्; ततः परं मया सदैतेषु षड्भ्रातृषु गतेषु वयं तस्य मनुजस्य गृहं प्राविशाम।

XIII सोस्माकं निकटे कथामेताम् अकथयत् अेकदा दूत अेकः प्रत्यक्षीभूय मम गृहमध्ये तिष्ठन् मामित्याज्ञापितवान्, याङ्गोनगरं प्रति लोकान् प्रहित्य पितरनाम्ना विख्यातं शिमोनम् आहूयय;

XIV ततस्तव त्वदीयपरिवाराणाञ्च येन परित्राणं भविष्यति तत् स उपदेक्ष्यति।

XV अहं तां कथामुत्थाप्य कथितवान् तेन प्रथमम् अस्माकम् उपरि यथा पवित्र आत्मावर्द्धवान् तथा तेषामप्युपरि समवर्द्धवान्।

XVI तेन योहन् जले मञ्जिष्ठतवान् एति सत्यं किन्तु यूयं पवित्र आत्मनि मञ्जिष्ठता भविष्यथ, एति यद्वाक्यं प्रभुरादितवान् तत् तदा मया स्मृतम्।

XXVII अतः प्रभा यीशुप्रीष्टे प्रत्ययकारिणो ये वयम् अस्मभ्यम् ईश्वरो यद् दत्तवान् तत् तेभ्यो लोकेभ्योपि दत्तवान् ततः कोऽहं? किमहम् ईश्वरं वारयितुं शक्नोमि?

XXVIII कथामेतां श्रुवा ते क्षान्ता ईश्वरस्य गुणान् अनुकीर्त्य कथितवन्तः, तर्हि परमायुःप्राप्तिनिमित्तम् ईश्वरोऽन्यदेशीयलोकेभ्योपि मनःपरिवर्तनरूपं दानम् अदात्।

XIX स्तिफ़ानं प्रति उपद्रवे घटिते ये विकीर्णा अभवन् तै र्हेनीकीकुप्रान्तियभियासु भ्रमित्वा डेवलयिडूदीयलोकान् विना कस्याप्यन्यस्य समीप ईश्वरस्य कथां न प्राचारयन्।

XX अपरं तेषां कुप्रीयाः कुरीनीयाश्च कियन्तो जना आन्तियभियानगरं गत्वा यूनानीयलोकानां समीपेपि प्रबोर्यीशोः कथां प्राचारयन्।

XXI प्रभोः करस्तेषां सहाय आसीत् तस्माद् अनेके लोका विश्वस्य प्रभुं प्रति परावर्तन्ता।

XXII एति वार्तायां यिज्ञशालमस्थमएडलीयलोकानां कर्णगोयरीभूतायाम् आन्तियभियानगरं गन्तु ते बार्णव्वां प्रैरयन्।

XXIII ततो बार्णव्वास्तत्र उपस्थितः सन् ईश्वरस्यानुग्रहस्य क्लं दृष्ट्वा सानन्दो जातः,

XXIV स स्वयं साधु विश्वासेन पवित्रेणात्मना य परिपूर्णाः सन् गनोनिष्टया प्रभावास्थां कर्तुं सर्वान् उपदिष्टवान् तेन प्रभोः शिष्या अनेके बभूवुः।

XXV शेषे शौलं मृगयितुं बार्णव्वास्तार्षनगरं प्रस्थितवान्। तत्र तस्योद्देशं प्राप्य तम् आन्तियभियानगरम् आनयत्;

XXVI ततस्तौ मएडलीस्थलोकैः सत्वां कृत्वा संवत्सरमेकं यावद् बडुलोकान् उपादिशतां; तस्मिन् आन्तियभियानगरे शिष्याः प्रथमं प्रीष्टीयनाम्ना विख्याता अभवन्।

XXVII ततः परं भविष्यद्वादिगणो यिज्ञशालम आन्तियभियानगरम् आगते सति

XXVIII आगाबनामा तेषामेक उत्थाय आत्मनः शिक्षया सर्व्वदेशे दुर्भिक्षं भविष्यतीति ज्ञापितवान्; ततः क्लौदियकैसरस्याधिकारे सति तत् प्रत्यक्षम् अभवत्।

XXIX तस्मात् शिष्या अकैकशः स्वस्वशक्त्यनुसारतो यिडूदीयदेशनिवासिनां भ्रतृणां दिनयापनार्थं धनं प्रेषयितुं निश्चित्य

XXX बार्बाबशाीलयो द्वारा प्राचीनलोकानां समीपं तत् प्रेषितवन्तः।

XII

I तस्मिन् समये डेरोदराजो माण्डल्याः क्रियञ्जनेभ्यो दुःखं दातुं प्रारभत्।

II विशेषतो योहनः सोदरं याकूबं करवालाघातेन हतवान्।

III तस्माद् यिडूदीयाः सन्तुष्टा अभवन् छति विज्ञाय स पितरमपि धर्तुं गतवान्।

IV तदा क्रिण्वशून्यपूपोत्सवसमय उपातिष्ठत्; अत उत्सवे गते सति लोकानां समक्षं तं बडिरानेय्यामीति मनसि स्थिरीकृत्य स तं धारयित्वा रक्षार्थम् येषाम् अकैकसंघे यत्वारो जनाः सन्ति तेषां यतुर्णां रक्षकसंघानां समीपे तं समर्प्य कारायां स्थापितवान्।

V किन्तु पितरस्य कारास्थितिकारणात् माण्डल्या लोका अविश्रामम् ईश्वरस्य समीपे प्रार्थयन्त।

VI अनन्तरं डेरोदि तं बडिरानायितुं उद्यते सति तस्यां रात्रौ पितरो रक्षकद्वयमध्यस्थाने शृङ्खलद्वयेन बद्धवः सन् निद्रित आसीत्; दौवारिकाश्च कारायाः सम्मुखे तिष्ठन्तो द्वारम् अरक्षिषुः।

VII अतस्मिन् समये परमेश्वरस्य दूते समुपस्थिते कारा दीप्तिमती जाता; ततः स दूतः पितरस्य कुक्षावावातं कृत्वा तं जागरयित्वा भाषितवान् तूर्णमुत्तिष्ठ; ततस्तस्य हस्तस्थशृङ्खलद्वयं गलत् पतितं।

VIII स दूतस्तमवदत्, बद्धकटिः सन् पादयोः पादुके अर्पय; तेन तथा कृते सति दूतस्तम् उक्तवान् गात्रीयवस्त्रं गात्रे निधाय मम पश्चाद् अेडि।

IX ततः पितरस्तस्य पश्चाद् व्रजन बडिरगच्छत्, किन्तु दूतेन कर्म्मैतत् कृतमिति सत्यमज्ञात्वा स्वप्नदर्शनं ज्ञातवान्।

X ઇત્યં તૌ પ્રથમાં દ્વિતીયાઞ્ચ કારાં લક્ષ્ણિત્વા યેન લૌહનિર્મિતદ્વારેણ નગરં ગમ્યતે તત્સમીપં પ્રાપ્નુતાં; તતસ્તસ્ય ક્વાટં સ્વયં મુક્તમભવત્ તતસ્તૌ તત્સ્થાનાદ્ બહિર્ ભૂત્વા માર્ગેકસ્ય સીમાં યાવદ્ ગતૌ; તતોઽકસ્માત્ સ દૂતઃ પિતરં ત્યક્તવાન્

XI તદા સ ચેતનાં પ્રાપ્ય કથિતવાન્ નિજદૂતં પ્રહિત્ય પરમેશ્વરો હેરોદો હસ્તાદ્ ચિહ્નદીયલોકાનાં સર્વાશાયાશ્ચ માં સમુદ્ધૃતવાન્ ઇત્યહં નિશ્ચયં જ્ઞાતવાન્

XII સ વિવિચ્ય માર્કનામ્ના વિપ્યાતસ્ય યોહનો માતુ મરિયમો યસ્મિન્ ગૃહે બહવઃ સમ્ભૂય પ્રાર્થયન્ત તન્નિવેશનં ગતઃ।

XIII પિતરેણ બહિર્દ્વાર આહતે સતિ રોદાનામા બાલિકા દ્રષ્ટું ગતા।

XIV તતઃ પિતરસ્ય સ્વરં શ્રુવા સા હર્ષયુક્તા સતી દ્વારં ન મોચયિત્વા પિતરો દ્વારે તિષ્ઠતીતિ વાર્તા વક્તુમ્ અભ્યન્તરં ધાવિત્વા ગતવતી।

XV તે પ્રાવોચન્ ત્વમુન્મત્તા જાતાસિ કિન્તુ સા મુહુર્મુહુરુક્તવતી સત્યમેવૈતત્

XVI તદા તે કથિતવન્તસ્તર્હિ તસ્ય દૂતો ભવેત્

XVII પિતરો દ્વારમાહતવાન્ એતસ્મિન્નન્તરે દ્વારં મોચયિત્વા પિતરં દૃષ્ટ્વા વિસ્મયં પ્રાપ્તાઃ।

XVIII તતઃ પિતરો નિઃશબ્દં સ્થાતું તાન્ પ્રતિ હસ્તેન સફ્લેતં કૃત્વા પરમેશ્વરો યેન પ્રકારેણ તં કારાયા ઉદ્ધૃત્યાનીતવાન્ તસ્ય વૃત્તાન્તં તાનજ્ઞાપયત્, યૂયં ગત્વા યાકુબં ભ્રાતૃગણઞ્ચ વાર્તામિતાં વદન્તેત્યુક્તા સ્થાનાન્તરં પ્રસ્થિતવાન્

XIX પ્રભાતે સતિ પિતરઃ ક્વ ગત ઇત્યત્ર રક્ષકાણાં મધ્યે મહાન્ કલહો જાતઃ।

XX હેરોદ્ બહુ મૃગયિત્વા તસ્યોદ્દેશે ન પ્રાપ્તે સતિ રક્ષકાન્ સંપૃચ્છ્ય તેષાં પ્રાણાન્ હન્તુમ્ આદિષ્ટવાન્

XXI પશ્ચાત્ સ ચિહ્નદીયપ્રદેશાત્ કૈસરિયાનગરં ગત્વા તત્રાવાતિષ્ઠત્

XXII સોરસીદોનદેશયો લૌકેભ્યો હેરોદિ યુયુત્સૌ સતિ તે સર્વ્વ એકમન્ત્રણાઃ સન્તસ્તસ્ય સમીપ ઉપસ્થાય વ્વાસ્તનામાનં તસ્ય

वस्त्रगूडाधीशं सहायं कृत्वा डेरोदा सार्द्धं सन्धिं प्रार्थयन्त यतस्तस्य राज्ञो दशेन तेषां देशीयानां भरणम् अभवत्

XXIII अतः कुत्रयिन् निरुपितदिने डेरोद् राजकीयं परिच्छदं परिधाय सिंहासने समुपविश्य तान् प्रति कथाम् उक्तवान्

XXIV ततो लोका उच्यैःकारं प्रत्यवदन्, अेष मनुजवरवो न छि, ईश्वरीयरवः।

XXV तदा डेरोद् ईश्वरस्य सम्मानं नाकरोत्; तस्माद्धेतोः परमेश्वरस्य दूतो छटात् तं प्राडरत् तेनैव स कीटैः क्षीणः सन् प्राणान् अजडात्। किन्त्वीश्वरस्य कथा देशं व्याप्य प्रबलाभवत्। ततः परं बार्णव्वाशौलौ यस्य कर्माणो भारं प्राप्नुतां ताभ्यां तस्मिन् सम्पादिते सति मार्कनाम्ना विख्यातो यो योडन् तं सङ्गिनं कृत्वा यिडूशालमनगरात् प्रत्यागतौ।

XIII

I अपरञ्च बार्णव्वाः, शिमोन् यं निग्रं वदन्ति, कुरीनीयलूकियो डेरोदा राज्ञा सह कृतविधााभ्यासो भिनडेम्, शौलश्चैते ये कियन्तो जना भविष्यद्वादिन उपदेषारश्चान्तियप्पियानगरस्थमण्डल्याम् आसन्,

II ते यदोपवासं कृत्वेश्वरम् असेवन्त तस्मिन् समये पवित्र आत्मा कथितवान् अहं यस्मिन् कर्माणि बार्णव्वाशौलौ नियुक्तवान् तत्कर्म कर्तुं तौ पृथक् कुरुतां।

III ततस्तैरुपवासप्रार्थनयोः कृतयोः सतोस्ते तयो गर्त्रयो र्हस्तार्पणं कृत्वा तौ व्यसृजन्।

IV ततः परं तौ पवित्रेणात्मना प्रेरितौ सन्तौ सिलूकियानगरम् उपस्थाय समुद्रपथेन कुप्रोपद्वीपम् अगच्छतां।

V ततः सालामीनगरम् उपस्थाय तत्र यिडूदीयानां भजनभवनानि गत्वेश्वरस्य कथां प्राचारयतां; योडनपि तत्सहयरोडभवत्।

VI एत्थं ते तस्योपद्वीपस्य सर्वत्र भ्रमन्तः पाडनगरम् उपस्थिताः; तत्र सुविवेयकेन सर्जियपौलनाम्ना तद्देशाधिपतिना सह भविष्यद्वादिनो वेशधारी बर्याशुनामा यो मायावी यिडूदी आसीत् तं साक्षात् प्राप्तवतः।

VII तद्देशाधिप ईश्वरस्य कथां श्रोतुं वाञ्छन् पौलबार्णब्वौ न्यमन्त्रयत्।

VIII किन्त्विलुमा यं मायाविनं वदन्ति स देशाधिपतिं धर्ममार्गाद् बहिर्भूतं कर्तुम् अयतत।

IX तस्मात् शौलोऽर्थात् पौलः पवित्रेणात्मना परिपूर्णाः सन् तं मायाविनं प्रत्यनन्यदृष्टिं कृत्वाकथयत्,

X हे नरकिन् धर्मद्वेषिन् कौटिल्यदुष्कर्मपरिपूर्णा, त्वं किं प्रभोः सत्यपथस्य विपर्ययकरणात् कदापि न निवर्तिष्यसे?

XI अधुना परमेश्वरस्तव समुचितं करिष्यति तेन कतिपयदिनानि त्वम् अन्धः सन् सूर्यमपि न द्रक्ष्यसि। तत्क्षणाद् रात्रिवद् अन्धकारस्तस्य दृष्टिम् आच्छादितवान्; तस्मात् तस्य हस्तं धर्तुं स लोकमन्विच्छन् एतस्ततो भ्रमणं कृतवान्।

XII अेनां घटनां दृष्ट्वा स देशाधिपतिः प्रभूपदेशाद् विस्मित्य विश्वासं कृतवान्।

XIII तदनन्तरं पौलस्तत्सङ्गिनौ य पाङ्गनगरात् प्रोतं यालयित्वा पम्फुलियादेशस्य पर्गीनगरम् अगच्छन् किन्तु योहन् तयोः समीपाद् अेत्य यिज्ञालमं प्रत्यागच्छत्।

XIV पश्चात् तौ पर्गीतो यात्रां कृत्वा पिसिदियादेशस्य आन्तियभियानगरम् उपस्थाय विश्रामवारे भञ्जनभवनं प्रविश्य समुपाविशतां।

XV व्यवस्थाभविष्यद्वाक्ययोः पठितयोः सतो ह्ये आतरौ लोकान् प्रति युवयोः काचिद् उपदेशकथा यद्यस्ति तर्हि तां वदतं तौ प्रति तस्य भञ्जनभवनस्याधिपतयः कथाम् अेतां कथयित्वा प्रैषयन्।

XVI अतः पौल उत्तिष्ठन् हस्तेन सङ्केतं कुर्वन् कथितवान् हे अेसायेलीयमनुष्या ईश्वरपरायणाः सर्वे लोका यूयम् अवध्दं।

XVII अेतेषामिस्रायेल्लोकानाम् ईश्वरोऽस्माकं पूर्वपरुषान् मनोनीतान् क्त्वा गृहीतवान् ततो मिसरि देशे प्रवसनकाले तेषामुन्नतिं कृत्वा तस्मात् स्वीयबाहुबलेन तान् बहिः कृत्वा समानयत्।

XVIII यत्वारिंशद्दत्सरान् यावद्य मलाप्रान्तरे तेषां भरणं कृत्वा

XIX કિનાન્દેશાન્તર્વર્ત્તીણિ સપ્તરાજ્યાનિ નાશયિત્વા ગુટિકાપાતેન તેષુ સર્વદેશેષુ તેભ્યોઽધિકારં દત્તવાન્।

XX પઆશદધિક્યતુઃશતેષુ વત્સરેષુ ગતેષુ ચ શિમૂયેલ્ભવિષ્યદ્વાદિપર્યન્તં તેષામુપરિ વિચારયિતૃન્ નિયુક્તવાન્।

XXI તૈશ્ચ રાજ્ઞિ પ્રાર્થિતે, ઈશ્વરો બિન્યામીનો વંશજાતસ્ય કીશઃ પુત્રં શૌલં ચત્વારિંશદ્વર્ષપર્યન્તં તેષામુપરિ રાજાનં કૃતવાન્।

XXII પશ્ચાત્ તં પદચ્યુતં કૃત્વા યો મદિષ્ટક્રિયાઃ સર્વાઃ કરિષ્યતિ તાદૃશં મમ મનોભિમતમ્ એકં જનં યિશયઃ પુત્રં દાયુદં પ્રાપ્તવાન્ ઇદં પ્રમાણં યસ્મિન્ દાયુદિ સ દત્તવાન્ તં દાયુદં તેષામુપરિ રાજત્વં કર્તુમ્ ઉત્પાદિતવાન્।

XXIII તસ્ય સ્વપ્રતિશ્રુતસ્ય વાક્યસ્યાનુસારેણ ઇસ્રાયેલ્લોકાનાં નિમિત્તં તેષાં મનુષ્યાણાં વંશાદ્ ઈશ્વર એકં યીશું (ત્રાતારમ્) ઉદપાદયત્।

XXIV તસ્ય પ્રકાશનાત્ પૂર્વ્વ યોહન્ ઇસ્રાયેલ્લોકાનાં સન્નિઘૌ મનઃપરાવર્તનરૂપં મજ્જનં પ્રાચારયત્।

XXV યસ્ય ચ કર્મણો ભારં પ્રપ્તવાન્ યોહન્ તન્ નિષ્પાદયન્ એતાં કથાં કથિતવાન્, યૂયં માં કં જનં જાનીથ? અહમ્ અભિષિક્તત્રાતા નહિ, કિન્તુ પશ્યત યસ્ય પાદયોઃ પાદુકયો બંધને મોચયિતુમપિ યોગ્યો ન ભવામિ તાદૃશ એકો જનો મમ પશ્ચાદ્ ઉપતિષ્ઠતિ।

XXVI હે ઇબ્રાહીમો વંશજાત્ ભ્રાતરો હે ઈશ્વરભીતાઃ સર્વલોકા યુષ્માન્ પ્રતિ પરિત્રાણસ્ય કથૈષા પ્રેરિતા।

XXVII ચિરૂશાલભ્નિવાસિનસ્તેષામ્ અધિપતયશ્ચ તસ્ય યીશોઃ પરિચયં ન પ્રાપ્ય પ્રતિવિશ્રામવારં પઠ્યમાનાનાં ભવિષ્યદ્વાદિકથાનામ્ અભિપ્રાયમ્ અબુદ્ધ્વા ચ તસ્ય વધેન તાઃ કથાઃ સફલા અકુર્વન્।

XXVIII પ્રાણહનનસ્ય કમપિ હેતુમ્ અપ્રાપ્યાપિ પીલાતસ્ય નિકટૈ તસ્ય વધં પ્રાર્થયન્તા

XXIX તસ્મિન્ યાઃ કથા લિખિતાઃ સન્તિ તદનુસારેણ કર્મ સમ્પાદ્ય તં ક્રુશાદ્ અવતાર્ય્ય શ્મશાને શાયિતવન્તઃ।

XXX કિન્ત્વીશ્વરઃ શ્મશાનાત્ તમુદસ્થાપયત્,

XXXI પુનશ્ચ ગાલીલપ્રદેશાદ્ ચિરૂશાલમનગરં તેન સાહ્દ્યં ચે લોકા આગચ્છન્ સ બહુદિનાનિ તેભ્યો દર્શનં દત્તવાન્, અતસ્ત ઇદાનીં લોકાન્ પ્રતિ તસ્ય સાક્ષિણઃ સન્તિ।

XXXII અસ્માકં પૂર્વપુરુષાણાં સમક્ષમ્ ઈશ્વરો યસ્મિન્ પ્રતિજ્ઞાતવાન્ યથા, ત્વં મે પુત્રોસિ યાદ્ય ત્વાં સમુત્થાપિતવાનહમ્।

XXXIII ઇદં ચદ્વયનં દ્વિતીયગીતે લિખિતમાસ્તે તદ્ યીશોરુત્થાનેન તેષાં સન્તાના યે વયમ્ અસ્માકં સન્નિઘૌ તેન પ્રત્યક્ષી કૃતં, યુષ્માન્ ઇમં સુસંવાદં જ્ઞાપયામિ।

XXXIV પરમેશ્વરેણ શ્મશાનાદ્ ઉત્થાપિતં તદીયં શરીરં કદાપિ ન ક્ષેષ્યતે, એતસ્મિન્ સ સ્વયં કથિતવાન્ યથા દાયૂદં પ્રતિ પ્રતિજ્ઞાતો યો વરસ્તમહં તુભ્યં દાસ્યામિ।

XXXV એતદન્યસ્મિન્ ગીતેડપિ કથિતવાન્ સ્વકીયં પુણ્યવન્તં ત્વં ક્ષયિતું ન ચ દાસ્યસિ।

XXXVI દાયૂદા ઈશ્વરાભિમતસેવાયૈ નિજાયુષિ વ્યયિતે સતિ સ મહાનિદ્રાં પ્રાપ્ય નિજૈઃ પૂર્વપુરુષૈઃ સહ મિલિતઃ સન્ અક્ષીયતઃ;

XXXVII કિન્તુ યમીશ્વરઃ શ્મશાનાદ્ ઉદ્દસ્થાપયત્ સ નાક્ષીયત।

XXXVIII અતો હે ભ્રાતરઃ, અનેન જનેન પાપમોચનં ભવતીતિ યુષ્માન્ પ્રતિ પ્રચારિતમ્ આસ્તે।

XXXIX ફલતો મૂસાવ્યવસ્થયા યૂયં ચેભ્યો દોષેભ્યો મુક્તા ભવિતું ન શક્યથ તેભ્યઃ સર્વદોષેભ્ય એતસ્મિન્ જને વિશ્વાસિનઃ સર્વે મુક્તા ભવિષ્યન્તીતિ યુષ્માભિ જ્ઞાયિતાં।

XL અપરઞ્ચા અવજ્ઞાકારિણો લોકાશ્ચક્ષુરુન્મીલ્ય પશ્યતા તથૈવાસમ્ભવં જ્ઞાત્વા સ્યાત યૂયં વિલજ્જિજ્ઞતાઃ। યતો યુષ્માસુ તિષ્ઠત્સુ કરિષ્યે કર્મ્મ તાદૃશં। યેનૈવ તસ્ય વૃત્તાન્તે યુષ્મભ્યં કથિતેડપિ હિ। યૂયં ન તન્તુ વૃત્તાન્તં પ્રત્યેષ્યથ કદાયન્।

XLI યેયં કથા ભવિષ્યદ્વાદિનાં ગ્રન્થેષુ લિખિતાસ્તે સાવધાના ભવત સ કથા યથા યુષ્માન્ પ્રતિ ન ઘટતે।

XLII ચિહ્નદીયભજનભવનાન્ નિર્ગતયોસ્તયો ભિન્નદેશીયૈર્વક્ષ્યમાણા પ્રાર્થના કૃતા, આગામિનિ વિશ્રામવારેડપિ કથયમ્ અસ્માન્ પ્રતિ પ્રચારિતા ભવત્વિતિ।

XLIII સભાયા ભક્તે સતિ બહવો ચિહ્નદીયલોકા ચિહ્નદીયમતગ્રાહિણો ભક્તલોકાશ્ચ બર્ણબ્બાપૌલયોઃ પશ્ચાદ્ આગચ્છન્, તેન તૌ તૈઃ સહ નાનાકથાઃ કથયિત્વેશ્વરાનુગ્રહાશ્રયે સ્થાતું તાન્ પ્રાવર્તયતાં।

XLIV પરવિશ્રામવારે નગરસ્ય પ્રાયેણ સર્વે લાકા ઈશ્વરીયાં કથાં શ્રોતું મિલિતાઃ,

XLV કિન્તુ ચિહ્નદીયલોકા જનનિવહં વિલોક્ય ઈર્ષ્યા પરિપૂર્ણાઃ સન્તો વિપરીતકથાકથનેનેશ્વરનિન્દયા ચ પૌલેનોક્તાં કથાં ખણ્ડયિતું ચેષ્ટિતવન્તઃ।

XLVI તતઃ પૌલબર્ણબ્બાવક્ષોભૌ કથિતવન્તૌ પ્રથમં યુષ્માકં સન્નિધાવીશ્વરીયકથાયાઃ પ્રચારણમ્ ઉચિતમાસીત્ કિન્તું તદગ્રાહ્યત્વકરણેન યૂયં સ્વાન્ અનન્તાયુષોડયોગ્યાન્ દર્શયથ, એતત્કારણાદ્ વયમ્ અન્યદેશીયલોકાનાં સમીપં ગચ્છામઃ।

XLVII પ્રભુરસ્માન્ ઇત્યમ્ આદિષ્ટવાન્ યથા, યાવચ્ચ જગતઃ સીમાં લોકાનાં ત્રાણકારણાત્ મયાન્યદેશમધ્યે ત્વં સ્થાપિતો ભૂઃ પ્રદીપવત્।

XLVIII તદા કથામીદૃશીં શ્રુત્વા ભિન્નદેશીયા આહ્લાદિતાઃ સન્તઃ પ્રભોઃ કથાં ધન્યાં ધન્યામ્ અવદન્, યાવન્તો લોકાશ્ચ પરમાયુઃ પ્રાપ્તિનિમિત્તં નિરૂપિતા આસન્ તે વ્યશ્વસન્।

XLIX ઇત્યં પ્રભોઃ કથા સર્વદેશં વ્યાપ્નોત્।

L કિન્તુ ચિહ્નદીયા નગરસ્ય પ્રધાનપુરુષાન્ સમ્માન્યાઃ કથિપયા ભક્તા યોષિતશ્ચ કુપવૃત્તિં ગ્રાહયિત્વા પૌલબર્ણબ્બૌ તાડયિત્વા તસ્માત્ પ્રદેશાદ્ દૂરીકૃતવન્તઃ।

LI અતઃ કારણાત્ તૌ નિજપદદૂલીસ્તેષાં પ્રાતિકૂલ્યેન પાતયિત્વેકનિયં નગરં ગતૌ।

LII તતઃ શિષ્યગણ આનન્દેન પવિત્રેણાત્મના ચ પરિપૂર્ણોભવત્।

XIV

I तौ द्वौ जिनौ युगपद् एकनियनगरस्थयिडूदीयानां भजनभवनं गत्वा यथा बडवो यिडूदीया अन्यदेशीयलोकाश्च व्यश्वसन् तादृशीं कथां कथितवन्तौ।

II किन्तु विश्वासिनीना यिडूदीया अन्यदेशीयलोकान् कुप्रवृत्तिं ग्राहयित्वा भ्रातृगणं प्रति तेषां वैरं जनिवन्तः।

III अतः स्वानुग्रहकथायाः प्रमाणं दत्त्वा तयो र्हतैर्बहुलक्षणम् अद्भुतकर्म य प्राकाशयद् यः प्रभुस्तस्य कथा अक्षोभेन प्रयार्थ्य तौ तत्र बहुदिनानि समवातिष्ठेतां।

IV किन्तु कियन्तो लोका यिडूदीयानां सपक्षाः कियन्तो लोकाः प्रेरितानां सपक्षा जाताः, अतो नागरिकजननिवहमध्ये भिन्नवाक्यत्वम् अभवत्।

V अन्यदेशीया यिडूदीयास्तेषाम् अधिपतयश्च दौरात्म्यं कृत्वा तौ प्रस्तरैराहन्तुम् उद्यताः।

VI तौ तद्दार्तां प्राप्य पलायित्वा लुकायनियादेशस्यान्तर्वर्तिलुस्त्रादब्धौ

VII तत्समीपस्थदेशञ्च गत्वा तत्र सुसंवाहं प्रयारयतां।

VIII तत्रोभयपादयोश्चालनशक्तिहीनो जन्मारभ्य भञ्जः कुदापि गमनं नाकरोत् अेतादृश अेको मानुषो लुस्त्रानगर उपविश्य पौलस्य कथां श्रुतवान्।

IX अेतस्मिन् समये पौलस्तम्प्रति दृष्टिं कृत्वा तस्य स्वास्थ्ये विश्वासं विदित्वा प्रोच्यैः कथितवान्।

X पदभ्यामुत्तिष्ठन् ऋजु र्भवा ततः स उल्लभं कृत्वा गमनागमने कुतवान्।

XI तदा लोकाः पौलस्य तत् कार्यं विलोक्य लुकायनीयभाषया प्रोच्यैः कथामेतां कथितवन्तः, देवा मनुष्यरूपं धृत्वास्माकं समीपम् अवारोहन्।

XII ते बर्षाब्दां यूपितरम् अवदन् पौलश्च मुष्यो वक्ता तस्मात् तं मर्कुरियम् अवदन्।

XIII तस्य नगरस्य सम्मुषे स्थापितस्य यूपितरविग्रहस्य याजको वृषान् पुष्पमालाश्च द्वारसमीपम् आनीय लोकैः सद्धं तावुद्दिश्य समुत्सृज्य दातुम् उद्यतः।

XIV તદ્વાર્તા શ્રુત્વા બર્ણબ્બાપૌલૌ સ્વીયવસ્ત્રાણિ છિત્વા લોકાનાં મધ્યં વેગેન પ્રવિશ્ય પ્રોગ્ચૈઃ કથિતવન્તૌ,

XV હે મહેષ્ટાઃ કુત એતાદૃશં કર્મ કુરુથ? આવામપિ યુષ્માદૃશૌ સુખદુઃખભોગિનૌ મનુષ્યૌ, યુયમ્ એતાઃ સર્વા વૃથાકલ્પનાઃ પરિત્યજ્ય યથા ગગણવસુન્ધરાજલનિધીનાં તન્મધ્યસ્થાનાં સર્વેષાઞ્ચ સ્પષ્ટારમમરમ્ ઈશ્વરં પ્રતિ પરાવર્તધ્વે તદર્થમ્ આવાં યુષ્માકં સન્નિઘૌ સુસંવાદં પ્રચાર્યાવઃ।

XVI સ ઈશ્વરઃ પૂર્વકાલે સર્વદેશીયલોકાન્ સ્વસ્વમાર્ગે ચલિતુમનુમતિં દત્તવાન્,

XVII તથાપિ આકાશાત્ તોયવર્ષણેન નાનાપ્રકારશસ્યોત્પત્યા ચ યુષ્માકં હિતૈષી સન્ ભક્ષ્યૈરાનનદેન ચ યુષ્માકમ્ અન્તઃકરણાનિ તર્પયન્ તાનિ દાનાનિ નિજસાક્ષિસ્વરૂપાણિ સ્થપિતવાન્।

XVIII કિન્તુ તાદૃશાયાં કથાયાં કથિતાયામપિ તયોઃ સમીપ ઉત્સર્જનાત્ લોકનિવહં પ્રાચેણ નિવર્તયિતું નાશક્રુતામ્।

XIX આન્તિયખિયા-ઇકનિયનગરાભ્યાં કતિપયચિહ્નૌદીયલોકા આગત્ય લોકાન્ પ્રાવર્તયન્ત તસ્માત્ તૈ પૌલં પ્રસ્તરૈરાઘનન્ તેન સ મૃત ઇતિ વિજ્ઞાય નગરસ્ય બહિસ્તમ્ આકૃષ્ય નીતવન્તઃ।

XX કિન્તુ શિષ્યગણે તસ્ય ચતુર્દિશિ તિષ્ઠતિ સતિ સ સ્વયમ્ ઉત્થાય પુનરપિ નગરમધ્યં પ્રાવિશત્ તત્પરેડહનિ બર્ણબ્બાસહિતો દર્બ્બાનગરં ગતવાન્।

XXI તત્ર સુસંવાદં પ્રચાર્ય બહુલોકાન્ શિષ્યાન્ કૃત્વા તૌ લુસ્ત્રામ્ ઇકનિયમ્ આન્તિયખિયાઞ્ચ પરાવૃત્ય ગતૌ।

XXII બહુદુઃખાનિ ભુક્ત્વાપીશ્વરરાજ્યં પ્રવેષ્ટવ્યમ્ ઇતિ કારણાદ્ ધર્મમાર્ગે સ્થાતું વિનયં કૃત્વા શિષ્યગણસ્ય મનઃસ્થૈર્યમ્ અકુરુતાં।

XXIII મણ્ડલીનાં પ્રાચીનવર્ગાન્ નિયુજ્ય પ્રાર્થનોપવાસૌ કૃત્વા યત્પ્રભૌ તે વ્યશ્વસન્ તસ્ય હસ્તે તાન્ સમર્થ

XXIV પિસિદિયામધ્યેન પામ્ફુલિયાદેશં ગતવન્તૌ।

XXV પશ્ચાત્ પર્ગાનગરં ગત્વા સુસંવાદં પ્રચાર્ય અન્તાલિયાનગરં પ્રસ્થિતવન્તૌ।

XXVI तस्मात् समुद्रपथेन गत्वा ताभ्यां यत् कर्म सम्पन्नं तत्कर्म साधयितुं यन्नगरे द्यालोरीश्वरस्य हस्ते समर्पितौ जातौ तद् आन्तियभियानगरं गतवन्तः।

XXVII तत्रोपस्थाय तन्नगरस्थमाण्डलीं संगृह्य स्वाभ्याम् ईश्वरो यद्यत् कर्मकरोत् तथा येन प्रकारेण भिन्नदेशीयलोकान् प्रति विश्वासार्पद्धारम् अमोचयद् अेतान् सर्व्ववृत्तान्तान् तान् ज्ञापितवन्तौ।

XXVIII ततस्तौ शिष्यैः सार्द्धं तत्र बहूँदिनानि न्यवसताम्।

XV

I यिहूदादेशात् क्रियन्तो जना आगत्य भ्रातृगणमित्थं शिक्षितवन्तो मूसाव्यवस्थया यद्वि युष्माकं त्वक्छेदो न भवति तर्हि यूयं परित्राणं प्राप्तुं न शक्यथा।

II पौलबार्णब्बौ तैः सह बहून् विचारान् विवादांश्च कृतवन्तौ, ततो माण्डलीयनोका अेतस्याः कथायास्तत्त्वं ज्ञातुं यिज्ञासालम्नगरस्थान् प्रेरितान् प्राचीनांश्च प्रति पौलबार्णब्बाप्रभृतीन् कतिपयजनान् प्रेषयितुं निश्चयं कृतवन्तः।

III ते माण्डल्या प्रेरिताः सन्तः झैषीकीशोमिरोन्देशाभ्यां गत्वा भिन्नदेशीयानां मनःपरिवर्तनस्य वार्तया भ्रातृणां परमाह्लादम् अञ्जनयन्।

IV यिज्ञासालम्युपस्थाय प्रेरितगणेन लोकप्राचीनगणेन समाञ्जेन य समुपगृहीताः सन्तः स्वैरीश्वरो यानि कर्माणि कृतवान् तेषां सर्व्ववृत्तान्तान् तेषां समक्षम् अकथयन्।

V किन्तु विश्वासिनः क्रियन्तः झिज्ञासिमत्त्राडिणो लोका उत्थाय कथामेतां कथितवन्तो भिन्नदेशीयानां त्वक्छेदं कर्तुं मूसाव्यवस्थां पालयितुञ्च समादेष्यन्।

VI ततः प्रेरिता लोकप्राचीनाश्च तस्य विवेचनां कर्तुं सभायां स्थितवन्तः।

VII बहूविचारेषु जातषु पितर उत्थाय कथितवान्, हे भ्रातरो यथा भिन्नदेशीयलोका मम मुभात् सुसंवाहं श्रुत्वा विश्वसन्ति तदर्थं बहूँदिनात् पूर्व्वम् ईश्वरोस्माकं मध्ये मां वृत्वा नियुक्तवान्।

VIII અન્તર્યમીશ્વરો યથાસ્મભ્યં તથા ભિન્નદેશીયેભ્યઃ પવિત્રમાત્માનં પ્રદાય વિશ્વાસેન તેષામ્ અન્તઃકરણાનિ પવિત્રાણિ કૃત્વા

IX તેષામ્ અસ્માકઞ્ચ મધ્યે કિમપિ વિશેષં ન સ્થાપયિત્વા તાનધિ સ્વયં પ્રમાણં દત્તવાન્ ઇતિ યૂયં જાનીથા

X અતએવાસ્માકં પૂર્વપુરુષા વયઞ્ચ સ્વયં યદ્યુગસ્ય ભારં સોદ્ધું ન શક્તાઃ સમ્પ્રતિ તં શિષ્યગણસ્ય સ્કન્ધેષુ ન્યસિતું કુત ઈશ્વરસ્ય પરીક્ષાં કરિષ્યથ?

XI પ્રભો રીંશુખ્રીષ્ટસ્યાનુગ્રહેણ તે યથા વયમપિ તથા પરિત્રાણં પ્રાપ્તુમ્ આશાં કુર્મઃ।

XII અનન્તરં ભર્ણબ્બાપૌલાભ્યામ્ ઈશ્વરો ભિન્નદેશીયાનાં મધ્યે યદદ્ આશ્ચર્યમ્ અદ્ભુતઞ્ચ કર્મ કૃતવાન્ તદ્દત્તાન્તં તૌ સ્વમુખાભ્યામ્ અવર્ણયતાં સભાસ્થાઃ સર્વે નીરવાઃ સન્તઃ શ્રુતવન્તઃ।

XIII તયોઃ કથાયાં સમાપ્તાયાં સત્યાં યાકૂબ્ કથયિતુમ્ આરબ્ધવાન્

XIV હે ભ્રાતરો મમ કથાયામ્ મનો નિઘત્તા ઈશ્વરઃ સ્વનામાર્થં ભિન્નદેશીયલોકાનામ્ મધ્યાદ્ એકં લોકસંઘં ગ્રહીતું મતિં કૃત્વા યેન પ્રકારેણ પ્રથમં તાન્ પ્રતિ કૃપાવલેકનં કૃતવાન્ તં શિમોન્ વર્ણિતવાન્।

XV ભવિષ્યદ્વાદિભિરુક્તાનિ યાનિ વાક્યાનિ તૈઃ સાર્દ્ધમ્ એતસ્યૈક્યં ભવતિ યથા લિખિતમાસ્તે।

XVI સર્વેષાં કર્મણાં યસ્તુ સાધકઃ પરમેશ્વરઃ। સ એવેદં વદેદ્વાક્યં શેષાઃ સકલમાનવાઃ। ભિન્નદેશીયલોકાશ્ચ યાવન્તો મમ નામતઃ। ભવન્તિ હિં સુવિખ્યાતાસ્તે યથા પરમેશિતુઃ।

XVII તત્વં સમ્યક્ સમીહન્તે તન્નિમિત્તમહં કિલા પરાવૃત્ય સમાગત્ય દાયુદઃ પતિતં પુનઃ। દૂષ્યમુન્થાપયિષ્યામિ તદીયં સર્વવસ્તુ યા પતિતં પુનરુથાપ્ય સજ્જયિષ્યામિ સર્વથા।।

XVIII આ પ્રથમાદ્ ઈશ્વરઃ સ્વીયાનિ સર્વકર્માણિ જાનાતિ।

XIX અતએવ મમ નિવેદનમિદં ભિન્નદેશીયલોકાનાં મધ્યે યે જના ઈશ્વરં પ્રતિ પરાવર્તન્ત તેષામુપરિ અન્યં કમપિ ભારં ન ન્યસ્ય

XX देवताप्रसादाशुचिभक्ष्यं व्यभियारकर्म
 कएठसम्पीडनमारितप्राणिभक्ष्यं रक्तभक्ष्यञ्च अेतानि परित्यक्तुं
 लिषामः।

XXI यतः पूर्वकालतो मूसाव्यवस्थाप्रचारिणो लोका नगरे नगरे सन्ति
 प्रतिविश्रामवारञ्च भजनभवने तस्याः पाठो भवति।

XXII ततः परं प्रेरितगणो लोकप्राचीनगणः सर्वा माएडली य स्वेषां
 मध्ये बर्षाब्दा नाम्ना विख्यातो मनोनीतौ कृत्वा पौलबर्षाब्दाभ्यां
 सार्द्धम् आन्तियभियानगरं प्रति प्रेषणम् उचितं बुद्ध्वा ताभ्यां पत्रं
 प्रेषयन्।

XXIII तस्मिन् पत्रे लिपितमिदं, आन्तियभिया-सुरिया-
 किलिकियादेशस्थभिर्नदेशीयभ्रातृगणाय प्रेरितगणस्य
 लोकप्राचीनगणस्य भ्रातृगणस्य य नमस्कारः।

XXIV विशेषतोऽस्माकम् आज्ञाम् अप्राप्यापि कियन्तो जना अस्माकं
 मध्याद् गत्वा त्वकछेदो मूसाव्यवस्था य पालयितव्याविति युष्मान्
 शिक्षयित्वा युष्माकं मनसामस्थैर्य कृत्वा युष्मान् ससन्देहान् अकुर्वन्
 अेतां कथां वयम् अशृन्म।

XXV तत्कारणाद् वयम् अेकमन्त्रणाः सन्तः सभायां स्थित्वा प्रभो
 र्थीशुप्र्रीष्टस्य नामनिमित्तं मृत्युमुपगताभ्यामस्माकं

XXVI प्रियबर्षाब्दापौलाभ्यां सार्द्धं मनोनीतलोकानां केषाञ्चिद्
 युष्माकं सन्निधौ प्रेषणम् उचितं बुद्धवन्तः।

XXVII अतो यिद्ददासीलौ युष्मान् प्रति प्रेषितवन्तः, अेतयो र्मुजाभ्यां
 सर्वा कथां ज्ञास्यथा।

XXVIII देवताप्रसादभक्ष्यं रक्तभक्ष्यं गलपीडनमारितप्राणिभक्ष्यं
 व्यभियारकर्म येमानि सर्वाणि युष्माभिस्त्याज्यानि;
 अेतत्प्रयोजनीयाज्ञाव्यतिरेकेन युष्माकम् उपरि भारमन्यं न न्यसितुं
 पवित्रस्यात्मनोऽस्माकञ्च उचितज्ञानम् अभवत्।

XXIX अतअेव तेभ्यः सर्वेभ्यः स्वेषु रक्षितेषु यूयं भद्रं कर्म
 करिष्यथा युष्माकं मङ्गलं भूयात्।

XXX તે વિસૃષ્ટાઃ સન્ત આન્તિયખિયાનગર ઉપસ્થાય લોકનિવહં
સંગૃહ્ય પત્રમ્ અદદન્

XXXI તતસ્તે તત્પત્રં પઠિત્વા સાન્ત્વનાં પ્રાપ્ય સાનન્દા અભવન્

XXXII યિહૂદાસીલૌ ચ સ્વયં પ્રચારકૌ ભૂત્વા ભ્રાતૃગણં નાનોપદિશ્ય
તાન્ સુસ્થિરાન્ અકુરુતામ્

XXXIII ઇત્યં તૌ તત્ર તૈઃ સાર્કં કતિપયદિનાનિ યાપયિત્વા પશ્ચાત્
પ્રેરિતાનાં સમીપે પ્રત્યાગમનાર્થં તેષાં સન્નિધેઃ કલ્યાણેન વિસૃષ્ટાવભવતાં

XXXIV કિન્તુ સીલસ્તત્ર સ્થાતું વાચ્છિતવાન્

XXXV અપરં પૌલબર્ણબ્બૌ બહવઃ શિષ્યાશ્ચ લોકાન્ ઉપદિશ્ય પ્રભોઃ
સુસંવાદં પ્રચારયન્ત આન્તિયખિયાયાં કાલં યાપિતવન્તઃ

XXXVI કતિપયદિનેષુ ગતેષુ પૌલો બર્ણબ્બામ્ અવદત્ આગચ્છાવાં
યેષુ નગરેષ્વીશ્વરસ્ય સુસંવાદં પ્રચારિતવન્તૌ તાનિ સર્વ્વનગરાણિ
પુનર્ગત્વા ભ્રાતરઃ કીદૃશાઃ સન્તીતિ દ્રષ્ટું તાન્ સાક્ષાત્ કુર્વ્વઃ

XXXVII તેન માર્કનામ્ના વિખ્યાતં યોહનં સર્જિનં કર્તું બર્ણબ્બા
મતિમકરોત્,

XXXVIII કિન્તુ સ પૂર્વ્વ તાભ્યાં સહ કાર્યાર્થં ન ગત્વા પામ્ફૂલિયાદેશે
તૌ ત્યક્તવાન્ તત્કારણાત્ પૌલસ્તં સર્જિનં કર્તુમ્ અનુચિતં જ્ઞાતવાન્

XXXIX ઇત્યં તયોરતિશયવિરોધસ્યોપસ્થિતત્વાત્ તૌ પરસ્પરં
પૃથગભવતાં તતો બર્ણબ્બા માર્કં ગૃહીત્વા પોતેન કુપ્રોપદ્વીપં ગતવાન્

XL કિન્તુ પૌલઃ સીલં મનોનીતં કૃત્વા ભ્રાતૃભિરીશ્વરાનુગ્રહે સમર્પિતઃ
સન્ પ્રસ્થાયે

XLI સુરિયાકિલિકિયાદેશાભ્યાં મણ્ડલીઃ સ્થિરીકુર્વન્ અગચ્છત્

XVI

I પૌલો દર્બર્બીલુસ્ત્રાનગરયોરુપસ્થિતોભવત્ તત્ર તીમથિયનામા
શિષ્ય એક આસીત્; સ વિશ્વાસિન્યા યિહૂદીયાયા યોષિતો ગર્બર્બજાતઃ
કિન્તુ તસ્ય પિતાન્યદેશીયલોકઃ

II સ જનો લુસ્ત્રા-ઇકનિયનગરસ્થાનાં ભ્રાતૃણાં સમીપેપિ
સુખ્યાતિમાન્ આસીત્

III पौलस्तं स्वसङ्गिनं कर्तुं मतिं कृत्वा तं गृहीत्वा तद्देशनिवासिनां यिद्धीयानाम् अनुरोधात् तस्य त्वक्छेदं कृतवान् यतस्तस्य पिता भिन्नदेशीयलोकं प्रति सर्व्वैरज्ञायता

IV ततः परं ते नगरे नगरे भ्रमित्वा यिज्ञाशलमस्थैः प्रेरितै लोकाप्रायीनैश्च निरूपितं यद् व्यवस्थापत्रं तदनुसारेणायरितुं लोकैभ्यस्तद् दत्तवन्तः।

V तेनैव सर्व्वे धर्मसमाजाः प्रीष्टधर्म्म सुस्थिराः सन्तः प्रतिदिनं वर्द्धिता अभवन्।

VI तेषु कुगियागालातियादेशमध्येन गतेषु सत्सु पवित्र आत्मा तान् आशियादेशे कथां प्रकाशयितुं प्रतिषिद्धवान्।

VII तथा मुसियादेश उपस्थाय बिथुनियां गन्तुं तैरुद्योगे कृते आत्मा तान् नान्वमन्यत।

VIII तस्मात् ते मुसियादेशं परित्यज्य त्रोयानगरं गत्वा समुपस्थिताः।

IX रात्रौ पौलः स्वप्ने दृष्टवान् अको माकिदनियलोकस्तिष्ठन् विनयं कृत्वा तस्मै कथयति, माकिदनियादेशम् आगत्यास्मान् उपकुर्व्विति।

X तस्येत्थं स्वप्नदर्शनात् प्रभुस्तद्देशीयलोकान् प्रति सुसंवादं प्रयारयितुम् अस्मान् आडूयतीति निश्चितं बुद्ध्वा वयं तूर्णं माकिदनियादेशं गन्तुम् उद्योगम् अकुर्म्म।

XI ततः परं वयं त्रोयानगराद् प्रस्थाय ऋजुमार्गोण सामथ्राकियोपद्वीपेन गत्वा परेडडनि नियापलिनगर उपस्थिताः।

XII तस्माद् गत्वा माकिदनियान्तर्व्वर्त्ति रोमीयवसतिस्थानं यत् इलिपीनामप्रधाननगरं तत्रोपस्थाय कतिपयदिनानि तत्र स्थितवन्तः।

XIII विश्रामवारे नगराद् बहिर्गत्वा नदीतटे यत्र प्रार्थनायार आसीत् तत्रोपविश्य समागता नारीः प्रति कथां प्रायारयाम।

XIV ततः थुयातीरानगरीया धूषराम्बरविकायिणी लुदियानामिका या ईश्वरसेविका योषित् श्रोत्रीणां मध्य आसीत् तथा पौलोकृतवाक्यानि यद् गृह्यन्ते तदर्थं प्रभुस्तस्या मनोद्वारं मुक्तवान्।

XV અતઃ સા યોષિત્ સપરિવારા મજ્જિજતા સતી વિનયં કૃત્વા કથિતવતી, યુષ્માકં વિચારાદ્ યદિ પ્રભૌ વિશ્વાસિની જાતાહં તર્હિ મમ ગૃહમ્ આગત્ય તિષ્ઠતા ઇત્થં સા યત્નેનાસ્માન્ અસ્થાપયત્।

XVI યસ્યા ગણનયા તદ્દધિપતીનાં બહુધનોપાર્જનં જાતં તાદૃશી ગણકભૂતગ્રસ્તા કાયન દાસી પ્રાર્થનાસ્થાનગમનકાલ આગત્યાસ્માન્ સાક્ષાત્ કૃતવતી।

XVII સાસ્માકં પૌલસ્ય ચ પશ્ચાદ્ એત્ય પ્રોચ્યૈઃ કથામિમાં કથિતવતી, મનુષ્યા એતે સર્વોપરિસ્થસ્યેશ્વરસ્ય સેવકાઃ સન્તોડસ્માન્ પ્રતિ પરિત્રાણસ્ય માર્ગ પ્રકાશયન્તિ।

XVIII સા કન્યા બહુદિનાનિ તાદૃશમ્ અકરોત્ તસ્માત્ પૌલો દુઃખિતઃ સન્ મુખં પરાવર્ત્ય તં ભૂતમવદદ્, અહં યીશુખ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના ત્વામાજ્ઞાપયામિ ત્વમસ્યા બહિર્ગચ્છ; તેનૈવ તત્ક્ષણાત્ સ ભૂતસ્તસ્યા બહિર્ગતઃ।

XIX તતઃ સ્વેષાં લાભસ્ય પ્રત્યાશા વિફલા જાતેતિ વિલોક્ય તસ્યાઃ પ્રભવઃ પૌલં સીલઞ્ચ ધૃત્વાકૃષ્ય વિચારસ્થાનેડધિપતીનાં સમીપમ્ આનયન્।

XX તતઃ શાસકાનાં નિકટં નીત્વા રોમિલોકા વયમ્ અસ્માકં યદ્ વ્યવહરણં ગ્રહીતુમ્ આચરિતુઞ્ચ નિષિદ્ધં,

XXI ઇમે ચિહ્નદીયલોકાઃ સન્તોપિ તદેવ શિક્ષયિત્વા નગરેડસ્માકમ્ અતીવ કલહં કુર્વન્તિ,

XXII ઇતિ કથિતે સતિ લોકનિવહસ્તયોઃ પ્રાતિકૂલ્યેનોદતિષ્ઠત્ તથા શાસકાસ્તયો વસ્ત્રાણિ છિત્વા વેત્રાઘાતં કર્તુમ્ આજ્ઞાપયન્।

XXIII અપરં તે તૌ બહુ પ્રહાર્ય ત્વમેતૌ કારાં નીત્વા સાવધાનં રક્ષયેતિ કારારક્ષકમ્ આદિશન્।

XXIV ઇત્યમ્ આજ્ઞાં પ્રાપ્ય સ તાવભ્યન્તરસ્થકારાં નીત્વા પાદેષુ પાદપાશીભિર્બદ્ધ્વા સ્થાપિતાવાન્।

XXV અથ નિશીથસમયે પૌલસીલાવીશ્વરમુદ્દિશ્ય પ્રાથનાં ગાનઞ્ચ કૃતવન્તૌ, કારાસ્થિતા લોકાશ્ચ તદ્દશૃણવન્

XXVI તદાકસ્માત્ મહાન્ ભૂમિકમ્પોડભવત્ તેન ભિત્તિમૂલેન સહ કારા કમ્પિતાભૂત્ તત્ક્ષણાત્ સર્વ્વાણિ દ્વારાણિ મુક્તાનિ જાતાનિ સર્વ્વેષાં બન્ધનાનિ ચ મુક્તાનિ।

XXVII અતચ્ચેવ કારારક્ષકો નિદ્રાતો જાગરિત્વા કારાયા દ્વારાણિ મુક્તાનિ દૃષ્ટ્વા બન્દિલોકાઃ પલાયિતા ઇત્યનુમાય કોષાત્ ખડ્ગં બહિઃ કૃત્વાત્મઘાતં કર્તુમ્ ઉદ્યતઃ।

XXVIII કિન્તુ પૌલઃ પ્રોચ્યૈસ્તમાહૂય કથિતવાન્ પશ્ય વયં સર્વેડત્રાસ્મહે, ત્વં નિજપ્રાણહિંસાં માકાર્ષીઃ।

XXIX તદા પ્રદીપમ્ આનેતુમ્ ઉક્ત્વા સ કમ્પમાનઃ સન્ ઉલ્લમ્બ્યાભ્યન્તરમ્ આગત્ય પૌલસીલયોઃ પાદેષુ પતિતવાન્।

XXX પશ્ચાત્ સ તૌ બહિરાનીય પૃષ્ટવાન્ હે મહેડ્યૈઃ પરિત્રાણં પ્રાપ્તું મયા કિં કર્તવ્યં?

XXXI પશ્ચાત્ તૌ સ્વગૃહમાનીય તયોઃ સમ્મુખે ખાદ્યદ્રવ્યાણિ સ્થાપિતવાન્ તથા સ સ્વયં તદીયાઃ સર્વે પરિવારાશ્ચેશ્વરે વિશ્વસન્તઃ સાનન્દિતા અભવન્।

XXXII તસ્મૈ તસ્ય ગૃહસ્થિતસર્વ્વલોકેભ્યશ્ચ પ્રભોઃ કથાં કથિતવન્તૌ।

XXXIII તથા રાત્રેસ્તસ્મિન્નેવ દણ્ડે સ તૌ ગૃહીત્વા તયોઃ પ્રહારાણાં ક્ષતાનિ પ્રક્ષાલિતવાન્ તતઃ સ સ્વયં તસ્ય સર્વે પરિજનાશ્ચ મજ્જિજતા અભવન્।

XXXIV પશ્ચાત્ તૌ સ્વગૃહમાનીય તયોઃ સમ્મુખે ખાદ્યદ્રવ્યાણિ સ્થાપિતવાન્ તથા સ સ્વયં તદીયાઃ સર્વે પરિવારાશ્ચેશ્વરે વિશ્વસન્તઃ સાનન્દિતા અભવન્।

XXXV દિન ઉપસ્થિતે તૌ લોકૌ મોચયેતિ કથાં કથયિતું શાસકાઃ પદાતિગણં પ્રેષિતવન્તઃ।

XXXVI તતઃ કારારક્ષકઃ પૌલાય તાં વાર્તાં કથિતવાન્ યુવાં ત્યાજયિતું શાસકા લોકાન પ્રેષિતવન્ત ઇદાનીં યુવાં બહિ ભૂત્વા કુશલેન પ્રતિષ્ઠેતાં।

XXXVII કિન્તુ પૌલસ્તાન્ અવદત્ રોમિલોકયોરાવયોઃ કમપિ દોષમ્ ન નિશ્ચિત્ય સર્વેષાં સમક્ષમ્ આવાં કશયા તાડયિત્વા કારાયાં બદ્ધવન્ત

ઇદાનીં કિમાવાં ગુપ્તં વિસ્ત્રક્ષ્યન્તિ? તન્ન ભવિષ્યતિ, સ્વયમાગત્યાવાં બહિઃ કૃત્વા નયન્તુ।

XXXVIII તદા પદાતિભિઃ શાસકેભ્ય એતદ્ધાર્તાયાં કથિતાયાં તૌ રોમિલોકાવિતિ કથાં શ્રુત્વા તે ભીતાઃ

XXXIX સન્તસ્તયોઃ સન્નિધિમાગત્ય વિનયમ્ અકુર્વન્ અપરં બહિઃ કૃત્વા નગરાત્ પ્રસ્થાતું પ્રાર્થિતવન્તઃ।

XL તતસ્તૌ કારાયા નિર્ગત્ય લુદિયાયા ગૃહં ગતવન્તૌ તત્ર ભ્રાતૃગણં સાક્ષાત્કૃત્ય તાન્ સાન્વયિત્વા તસ્માત્ સ્થાનાત્ પ્રસ્થિતૌ

XVII

I પૌલસીલૌ આફ્રિપલ્યાપલ્લોનિયાનગરાભ્યાં ગત્વા યત્ર ચિહૂદીયાનાં ભજનભવનમેકમ્ આસ્તે તત્ર થિષલનીકીનગર ઉપસ્થિતૌ

II તદા પૌલઃ સ્વાયારાનુસારેણ તેષાં સમીપં ગત્વા વિશ્રામવારત્રયે તૈઃ સાર્દ્ધં ધર્મપુસ્તકીયકથાયા વિચારં કૃતવાન્।

III ક્વલતઃ ખ્રીષ્ટેન દુઃખભોગઃ કર્તવ્યઃ શ્મશાનદુત્યાનન્ન કર્તવ્યં યુષ્માકં સન્નિધૌ યસ્ય યીશોઃ પ્રસ્તાવં કરોમિ સ ઈશ્વરેણાભિષિક્તઃ સ એતાઃ કથાઃ પ્રકાશ્ય પ્રમાણં દત્વા સ્થિરીકૃતવાન્।

IV તસ્માત્ તેષાં કતિપયજના અન્યદેશીયા બહવો ભક્તલોકા બહઃ પ્રધાનનાર્યશ્ચ વિશ્વસ્ય પૌલસીલયોઃ પશ્ચાદ્ગામિનો જાતાઃ।

V કિન્તુ વિશ્વાસહીના ચિહૂદીયલોકા ઈર્ષ્યયા પરિપૂર્ણાઃ સન્તો હટટ્સ્ય કતિનયલમ્પટલોકાન્ સક્લિનઃ કૃત્વા જનતયા નગરમધ્યે મહાકલહં કૃત્વા યાસોનો ગૃહમ્ આક્રમ્ય પ્રેરિતાન્ ધૃત્વા લોકનિવહસ્ય સમીપમ્ આનેતું ચેષ્ટિતવન્તઃ।

VI તેષામુદ્દેશમ્ અપ્રાપ્ય ચ યાસોનં કતિપયાન્ ભ્રાતૃશ્ચ ધૃત્વા નગરાધિપતીનાં નિકટમાનીય પ્રોચ્ચૈઃ કથિતવન્તો ચે મનુષ્યા જગદ્દુદ્ધાટિતવન્તસ્તે ડત્રાપ્યુપસ્થિતાઃ સન્તિ,

VII એષ યાસોન્ આતિથ્યં કૃત્વા તાન્ ગૃહીતવાન્। યીશુનામક એકો રાજસ્તીતિ કથયન્તસ્તે કૈસરસ્યાજ્ઞાવિરુદ્ધં કર્મ કુર્વતિ।

VIII તેષાં કથામિમાં શ્રુત્વા લોકનિવહો નગરાધિપતયશ્ચ સમુદ્વિગ્ના અભવન્|

IX તદા યાસોનસ્તદન્યેષાઞ્ચ ધનદણ્ડં ગૃહીત્વા તાન્ પરિત્યક્તવન્તઃ|

X તતઃ પરં ભ્રાતૃગણો રજન્યાં પૌલસીલૌ શીઘ્રં બિરયાનગરં પ્રેષિતવાન્ તૌ તત્રોપસ્થાય ચિહ્નદીયાનાં ભજનભવનં ગતવન્તૌ|

XI તત્રસ્થા લોકાઃ થિષલનીકીસ્થલોકેભ્યો મહાત્માન આસન્ યત ઇત્થં ભવતિ ન વેતિ જ્ઞાતું દિને દિને ધર્મગ્રન્થસ્યાલોચનાં કૃત્વા સ્વૈરં કથામ્ અગૃહ્ણન્|

XII તસ્માદ્ અનેકે ચિહ્નદીયા અન્યદેશીયાનાં માન્યા સ્ત્રિયઃ પુરુષાશ્ચાનેકે વ્યશ્વસન્|

XIII કિન્તુ બિરયાનગરે પૌલેનેશ્વરીયા કથા પ્રચાર્યત ઇતિ થિષલનીકીસ્થા ચિહ્નદીયા જ્ઞાત્વા તત્સ્થાનમપ્યાગત્ય લોકાનાં કુપ્રવૃત્તિમ્ અજનયન્|

XIV અતએવ તસ્માત્ સ્થાનાત્ સમુદ્રેણ યાન્તીતિ દર્શયિત્વા ભ્રાતરઃ ક્ષિપ્રં પૌલં પ્રાહિણવન્ કિન્તુ સીલતીમથિયૌ તત્ર સ્થિતવન્તૌ|

XV તતઃ પરં પૌલસ્ય માર્ગદર્શકાસ્તમ્ આથીનીનગર ઉપસ્થાપયન્ પશ્ચાદ્ યુવાં તૂર્ણમ્ એતત્ સ્થાનં આગમિષ્યથઃ સીલતીમથિયૌ પ્રતીમામ્ આજ્ઞાં પ્રાપ્ય તે પ્રત્યાગતાઃ|

XVI પૌલ આથીનીનગરે તાવપેક્ષ્ય તિષ્ઠન્ તન્નગરં પ્રતિમાભિઃ પરિપૂર્ણં દૃષ્ટ્વા સન્તપ્તહૃદયો ડભવત્|

XVII તતઃ સ ભજનભવને યાન્ ચિહ્નદીયાન્ ભક્તલોકાંશ્ચ હટ્ટે ચ યાન્ અપશ્યત્ તૈઃ સહ પ્રતિદિનં વિચારિતવાન્|

XVIII કિન્વિપિકૂરીયમતગ્રહિણઃ સ્તોયિકીયમતગ્રહિણશ્ચ કિયન્તો જનાસ્તેન સાહ્નં વ્યવદન્તા તત્ર કેચિદ્ અકથયન્ એષ વાચાલઃ કિં વક્તુમ્ ઇચ્છતિ? અપરે કેચિદ્ એષ જનઃ કેષાઞ્ચિદ્ વિદેશીયદેવાનાં પ્રચારક ઇત્યનુમીયતે યતઃ સ યીશુમ્ ઉત્થિતિઞ્ચ પ્રચારયત્|

XIX તે તમ્ અરેયપાગનામ વિચારસ્થાનમ્ આનીય પ્રાવોચન્ ઇદં યન્નવીનં મતં ત્વં પ્રાચીકશ ઇદં કીદૃશં એતદ્ અસ્માન્ શ્રાવયઃ|

XX याभिभाम् असम्भवकथाम् अस्माकं कार्णगोयरीकृतवान् अस्या
भावार्यः क इति वयं ज्ञातुम् इच्छामः।

XXI तदाथीनीनिवासिनस्तन्नगरप्रवासिनश्च केवलं कस्याश्चन
नवीनकथायाः श्रवणेन प्रयारणेन य कालम् अयापयन्।

XXII पौलोदरेयपागस्य मध्ये तिष्ठन् अेतां कथां प्रयारितवान्, डे
आथीनीयलोका यूयं सर्व्वथा देवपूजयाम् आसक्ता इत्यड प्रत्यक्षं
पश्यामि।

XXIII यतः पर्य्यटनकाले युष्माकं पूजनीयानि पश्यन्
'अविज्ञातेश्वराय' अेतद्विपियुक्तां यज्ञवेदीभेकां दृष्टवान्; अतो न
विदित्वा यं पूजयध्वे तस्यैव तत्त्वं युष्मान् प्रति प्रयारयामि।

XXIV जगतो जगत्स्थानां सर्व्ववस्तुनाञ्च स्रष्टा य ईश्वरः स
स्वर्गपृथिव्योरेकाधिपतिः सन् करनिर्मितमन्दिरेषु न निवसति;

XXV स अेव सर्व्वेभ्यो ज्जुवनं प्राणान् सर्व्वसामग्रीश्च प्रददाति;
अतअेव स कस्याश्चित् सामग्रा अभावाडेतो र्भनुष्याणां डस्तैः सेवितो
भवतीति ना।

XXVI स भूमाडडले निवासार्थम् अेकस्मात् शोणितात् सर्व्वान्
मनुष्यान् सृष्ट्वा तेषां पूर्व्वनिरूपितसमयं वसतिसीमाञ्च निरयिनोत्;

XXVII तस्मात् लोडैः केनापि प्रकारेण मृगयित्वा परमेश्वरस्य तत्त्वं
प्राप्तुं तस्य गवेषां करणीयम्।

XXVIII किन्तु सोडस्माकं कस्माच्चिडपि दूरे तिष्ठतीति नडि, वयं तेन
निश्चसनप्रश्चसनगमनागमनप्राणधारणानि कुर्मः, पुनश्च युष्माकमेव
कतिपयाः क्वयः कथयन्ति 'तस्य वंशा वयं स्मो डि' इति।

XXIX अतअेव यडि वयम् ईश्वरस्य वंशा भवामस्तडि मनुष्यै
विद्यया कौशलेन य तक्षितं स्वर्णं रूधं दृषद् वैतेषामीश्वरत्वम् अस्माभि
र्न ज्ञातव्यं।

XXX तेषां पूर्व्वीयलोकानाम् अज्ञानतां प्रतीश्वरो यद्यपि नावाधत्त
तथापीदानीं सर्व्वत्र सर्व्वान् मनः परिवर्त्तयितुम् आजापयति,

XXXI यतः स्वनियुक्तेन पुरुषेण यद्य स पृथिवीस्थानां सर्व्वलोकानां
विचारं करिष्यति तडिन् न्यरूपयत्; तस्य श्मशानोत्थापनेन तस्मिन्
सर्व्वेभ्यः प्रमाणां प्रादात्।

XXXII तदा श्मशानाद् उत्थानस्य कथां श्रुत्वा केयिद् उपाडमन्, केयिद्वदन् अेनां कथां पुनरपि त्वत्तः श्रोष्यामः।

XXXIII ततः पौलस्तेषां समीपात् प्रस्थितातवान्।

XXXIV तथापि केयिल्लोकास्तेन सार्द्धं मिलित्वा व्यश्वसन् तेषां मध्ये डरेयपागीयदियनुसियो दामारीनामा कायिन्नारी कियन्तो नराश्रासन्।

XVIII

I तद्धटनातः परं पौल आथीनीनगराद् यात्रां कृत्वा करिन्थनगरम् आगच्छत्।

II तस्मिन् समये क्लौदियः सर्वान् यिडूदीयान् रोमानगरं विधाय गन्तुम् आज्ञापयत्, तस्मात् प्रिस्क्ल्लानाम्ना ज्ञायया सार्द्धम् ष्टालियादेशात् किञ्चित्पूर्वम् आगमत्यः पन्तदेशे ज्ञात आक्किलनामा यिडूदीयलोकः पौलस्तं साक्षात् प्राप्य तयोः समीपमितवान्।

III तौ दूष्यनिर्माणाण्णविनौ, तस्मात् परस्परम् ऐकवृत्तिकत्वात् स ताभ्यां सङ्ग उषित्वा तत् कर्माकरोत्।

IV पौलः प्रतिविश्रामवारं भजनभवनं गत्वा विचारं कृत्वा यिडूदीयान् अन्यदेशीयांश्च प्रवृत्तिं ग्राहितवान्।

V सीलतीमथिययो मर्किदनियादेशात् समेतयोः सतोः पौल उत्तप्तमना भूत्वा यीशुरीश्वरेणाभिषिक्तो भवतीति प्रमाणं यिडूदीयानां समीपे प्रादात्।

VI किन्तु ते ऽतीव विरोधं विधाय पाषण्डीयकथां कथितवन्तस्ततः पौलो वस्त्रं धुन्वन् अेतां कथां कथितवान्, युष्माकं शोषितपातापराधो युष्मान् प्रत्येव भवतु, तेनाहं निरपराधो ऽद्वारभ्य भिन्नदेशीयानां समीपं यामि।

VII स तस्मात् प्रस्थाय भजनभवनसमीपस्थस्य युस्तनाम्न षश्वरभक्तस्य भिन्नदेशीयस्य निवेशनं प्राविशत्।

VIII ततः क्रीष्यनामा भजनभवनाधिपतिः सपरिवारः प्रभौ व्यश्वसीत्, करिन्थनगरीया बहवो लोकाश्च समाकण्य विश्वस्य मञ्जिजता अभवन्।

IX क्षणैः प्रभुः पौलं दर्शनं दत्वा भाषितवान्, मा भैषीः, मा निरसीः कथां प्रयास्या

X अहं त्वया सार्द्धम् आस हिसार्थं कोपि त्वां स्प्रष्टुं न शक्यति नगरेऽस्मिन् मदीया लोका बहव आसते।

XI तस्मात् पौलस्तन्नगरे प्रायेण सार्द्धवत्सरपर्यन्तं संस्थायेश्वरस्य कथाम् उपदिशत्।

XII गाल्लियनामा कश्चिद् आपायादेशस्य प्राड्विवाकः समभवत्, ततो यिडूदीया अेकवाक्याः सन्तः पौलम् आक्रम्य विचारस्थानं नीत्वा

XIII मानुष अेष व्यवस्थाय विरुद्धम् ईश्वरभजनं कर्तुं लोकान् कुप्रवृत्तिं ग्राहयतीति निवेदितवन्तः।

XIV ततः पौले प्रत्युत्तरं दातुम् उद्यते सति गाल्लिया यिडूदीयान् व्याहरत्, यद्दि कस्यचिद् अन्यायस्य वातिशयदुष्टतायरास्य विचारोऽभविष्यत् तर्हि युष्माकं कथा मया सहनीयाभविष्यत्।

XV किन्तु यद्दि केवलं कथाया वा नाम्नो वा युष्माकं व्यवस्थाया विवादो भवति तर्हि तस्य विचारमहं न करिष्यामि, यूयं तस्य भीमांसां कुरुता।

XVI ततः स तान् विचारस्थानाद् दूरीकृतवान्।

XVII तदा भिन्नदेशीयाः सौस्थिनिनामानं भजनभवनस्य प्रधानाधिपतिं धृत्वा विचारस्थानस्य सम्भुषे प्राहरन् तथापि गाल्लिया तेषु सर्वकर्मसु न मनो न्यदधात्।

XVIII पौलस्तत्र पुनर्बहुदिनानि न्यवसत्, ततो भ्रातृगणाद् विसर्जनं प्राप्य किञ्चनव्रतनिमित्तं किंक्रियानगरे शिरो मुण्डयित्वा प्रिस्किव्लाक्किलाभ्यां सङ्घितो जलपथेन सुरियादेशं गतवान्।

XIX तत एङ्किषनगर उपस्थाय तत्र तौ विसृज्य स्वयं भजनभवनं प्रविश्य यिडूदीयैः सह विचारितवान्।

XX ते स्वैः सार्द्धं पुनः कतिपयदिनानि स्थातुं तं व्यनयन्, स तदनुरीकृत्य कथामेतां कथितवान्,

XXI यिडूशालमि आगाम्युत्सवपालनार्थं मया गमनीयं; पश्चाद् ईश्वरेच्छायां जातायां युष्माकं समीपं प्रत्यागमिष्यामि ततः परं स तैर्विसृष्टः सन् जलपथेन एङ्किषनगरात् प्रस्थितवान्।

XXII તતઃ કૈસરિયામ્ ઉપસ્થિતઃ સન્ નગરં ગત્વા સમાજં નમસ્કૃત્ય તસ્માદ્ આન્તિયખિયાનગરં પ્રસ્થિતવાન્।

XXIII તત્ર ક્રિયત્કાલં યાપયિત્વા તસ્માત્ પ્રસ્થાય સર્વેષાં શિષ્યાણાં મનાંસિ સુસ્થિરાણિ કૃત્વા ક્રમશો ગલાતિયાક્રુગિયાદેશયો ભ્રમિત્વા ગતવાન્।

XXIV તસ્મિન્નેવ સમયે સિકન્દરિયાનગરે જાત આપલ્લોનામા શાસ્ત્રવિત્ સુવક્તા યિહૂદીય એકો જન ઇફ્રિષનગરમ્ આગતવાન્।

XXV સ શિક્ષિતપ્રભુમાર્ગો મનસોદોગી ય સન્ યોહનો મજ્જનમાત્રં જ્ઞાત્વા યથાર્થતયા પ્રભોઃ કથાં કથયન્ સમુપાદિશત્।

XXVI એષ જનો નિર્ભયત્વેન ભજનભવને કથયિતુમ્ આરબ્ધવાન્, તતઃ પ્રિસ્કિલ્લાક્કિલૌ તસ્યોપદેશકથાં નિશમ્ય તં સ્વયોઃ સમીપમ્ આનીય શુદ્ધરૂપેણેશ્વરસ્ય કથામ્ અબોધયતામ્।

XXVII પશ્ચાત્ સ આખાયાદેશં ગન્તું મતિ કૃતવાન્, તદા તત્રત્યઃ શિષ્યગણો યથા તં ગૃહ્ણાતિ તદર્થં ભ્રાતૃગણેન સમાશ્વસ્ય પત્રે લિખિતે સતિ, આપલ્લાસ્તત્રોપસ્થિતઃ સન્ અનુગ્રહેણ પ્રત્યયિનાં બહૂપકારાન્ અકરોત્,।

XXVIII ફલતો યીશુરભિષિક્તસ્ત્રાતેતિ શાસ્ત્રપ્રમાણં દત્વા પ્રકાશરૂપેણ પ્રતિપન્નં કૃત્વા યિહૂદીયાન્ નિરુત્તરાન્ કૃતવાન્।

XIX

I કરિન્થનગર આપલ્લસઃ સ્થિતિકાલે પૌલ ઉત્તરપ્રદેશૈરાગચ્છન્ ઇફ્રિષનગરમ્ ઉપસ્થિતવાન્। તત્ર કતિપયશિષ્યાન્ સાક્ષત્ પ્રાપ્ય તાન્ અપૃચ્છત્,।

II યૂયં વિશ્વસ્ય પવિત્રમાત્માનં પ્રાપ્તા ન વા? તતસ્તે પ્રત્યવદન્ પવિત્ર આત્મા દીયતે ઇત્યસ્માભિઃ શ્રુતમપિ નહિ।

III તદા સાડવદત્ તર્હિ યૂયં કેન મજ્જિજતા અભવત? તેડકથયન્ યોહનો મજ્જનેના।

IV તદા પૌલ ઉક્તવાન્ ઇતઃ પરં ય ઉપસ્થાસ્યતિ તસ્મિન્ અર્થત યીશુખ્રીષ્ટે વિશ્વસિતવ્યમિત્યુક્ત્વા યોહન્ મનઃપરિવર્તનસૂચકેન મજ્જનેન જલે લોકાન્ અમજ્જયત્।

V તાદૃશી કથાં શ્રુત્વા તે પ્રભો યીશુપ્રીષ્ટસ્ય નામ્ના મજ્જિજતા અભવન્|

VI તતઃ પૌલેન તેષાં ગાત્રેષુ કરેડર્પિતે તેષામુપરિ પવિત્ર આત્માવરૂઢવાન્, તસ્માત્ તે નાનાદેશીયા ભાષા ભવિષ્યત્કથાશ્ચ કથિતવન્તઃ|

VII તે પ્રાયેણ દ્વાદશજના આસન્|

VIII પૌલો ભજનભવનં ગત્વા પ્રાયેણ માસત્રયમ્ ઈશ્વરસ્ય રાજ્યસ્ય વિચારં કૃત્વા લોકાન્ પ્રવર્ત્ય સાહસેન કથામકથયત્|

IX કિન્તુ કઠિનાન્તઃકરણત્વાત્ કિયન્તો જના ન વિશ્વસ્ય સર્વેષાં સમક્ષમ્ એતત્પથસ્ય નિન્દાં કર્તુ પ્રવૃત્તાઃ, અતઃ પૌલસ્તેષાં સમીપાત્ પ્રસ્થાય શિષ્યગણં પૃથક્કૃત્વા પ્રત્યહં તુરાન્નનામ્નઃ કસ્યચિત્ જનસ્ય પાઠશાલાયાં વિચારં કૃતવાન્|

X ઇત્યં વત્સરદ્વયં ગતં તસ્માદ્ આશિયાદેશનિવાસિનઃ સર્વે ચિહ્નદીયા અન્યદેશીયલોકાશ્ચ પ્રભો યીશોઃ કથામ્ અશ્રૌષન્|

XI પૌલેન ચ ઈશ્વર એતાદૃશાન્યદ્ભૂતાનિ કર્માણિ કૃતવાન્

XII યત્ પરિઘેય ગાત્રમાર્જનવસ્ત્રે વા તસ્ય દેહાત્ પીડિતલોકાનામ્ સમીપમ્ આનીતે તે નિરામયા જાતા અપવિત્રા ભૂતાશ્ચ તેભ્યો બહિર્ગતવન્તઃ|

XIII તદા દેશાટનકારિણઃ કિયન્તો ચિહ્નદીયા ભૂતાપસારિણો ભૂતગ્રસ્તનોકાનાં સન્નિઘૌ પ્રભે યીશો નામિ જપ્ત્વા વાક્યમિદમ્ અવદન્, યસ્ય કથાં પૌલઃ પ્રચારયતિ તસ્ય યીશો નામ્ના યુષ્માન્ આજ્ઞાપયામઃ|

XIV સ્કિવનામ્નો ચિહ્નદીયાનાં પ્રધાનયાજકસ્ય સપ્તભિઃ પુતૈસ્તથા કૃતે સતિ

XV કશ્ચિદ્ અપવિત્રો ભૂતઃ પ્રત્યુદિતવાન્, યીશું જાનામિ પૌલઞ્ચ પરિચિનોમિ કિન્તુ કે યૂયં?

XVI ઇત્યુક્ત્વા સોપવિત્રભૂતગ્રસ્તો મનુષ્યો લમ્કં કૃત્વા તેષામુપરિ પતિત્વા બલેન તાન્ જિતવાન્, તસ્માત્તે નગ્નાઃ ક્ષતાઙ્ગાશ્ચ સન્તસ્તસ્માદ્ ગેહાત્ પલાયન્તા

XXVII સા વાગ્ ઇફ્ઝનગરનિવાસિનસં સર્વ્વેષાં ચિહ્નદેશીયાનાં ભિન્નદેશીયાનાં લોકાનાઞ્ચ શ્રવોગોચરીભૂતા; તતઃ સર્વ્વે ભયં ગતાઃ પ્રભો ર્થીશો નમ્નો યશો ડવદ્ધતા

XXVIII યેષામનેકેષાં લોકાનાં પ્રતીતિરજાયત ત આગત્ય સ્વૈઃ કૃતાઃ ક્રિયાઃ પ્રકાશરૂપેણાઙ્ગીકૃતવન્તઃ।

XIX બહવો માયાકર્મકારિણઃ સ્વસ્વગ્રન્થાન્ આનીય રાશીકૃત્ય સર્વ્વેષાં સમક્ષમ્ અદાહયન્, તતો ગણનાં કૃત્વાબુધ્યન્ત પન્નાયુતરૂપ્યમુદ્રામૂલ્યપુસ્તકાનિ દગ્ધાનિ।

XX ઇત્થં પ્રભોઃ કથા સર્વ્વદેશં વ્યાપ્ય પ્રબલા જાતા।

XXI સર્વ્વેષ્વેતેષુ કર્મસુ સમ્પન્નેષુ સત્સુ પૌલો માર્કિદનિયાખ્યાદેશાભ્યાં ચિરૂશાલમં ગન્તું મતિં કૃત્વા કથિતવાન્ તત્સ્થાનં યાત્રાયાં કૃતાયાં સત્યાં મયા રોમાનગરં દ્રષ્ટવ્યાં

XXII સ્વાનુગતલોકાનાં તીમથિયેરાસ્તૌ દ્વૌ જનૌ માર્કિદનિયાદેશં પ્રતિ પ્રહિત્ય સ્વયમ્ આશિયાદેશે કતિપયદિનાનિ સ્થિતવાન્।

XXIII કિન્તુ તસ્મિન્ સમયે મતેઽસ્મિન્ કલહો જાતઃ।

XXIV તત્કારણમિદં, અર્તિમીદેવ્યા રૂપ્યમન્દિરનિર્માણેન સર્વ્વેષાં શિલ્પિનાં યથેષ્ટલાભમ્ અજનયત્ યો દીમીત્રિયનામા નાડીન્ધમઃ

XXV સ તાન્ તત્કર્મજીવિનઃ સર્વ્વલોકાંશ્ચ સમાહૂય ભાષિતવાન્ હે મહેચ્છા એતેન મન્દિરનિર્માણેનાસ્માકં જીવિકા ભવતિ, એતદ્ યૂયં વિત્થઃ;

XXVI કિન્તુ હસ્તનિર્મિતેશ્વરા ઈશ્વરા નહિ પૌલનામ્ના કેનચિજ્જનેન કથામિમાં વ્યાહત્ય કેવલેફ્ઝનગરે નહિ પ્રાયેણ સર્વ્વસ્મિન્ આશિયાદેશે પ્રવૃત્તિં ગ્રાહયિત્વા બહુલોકાનાં શેમુષી પરાવર્તિતા, એતદ્ યુષ્માભિ દૃશ્યતે શ્રૂયતે યા

XXVII તેનાસ્માકં વાણિજ્યસ્ય સર્વ્વથા હાનેઃ સમ્ભવનં કેવલમિતિ નહિ, આશિયાદેશસ્થૈ વાં સર્વ્વજગત્સ્થૈ લૌકૈઃ પૂજ્યા યાર્તિમી મહાદેવી તસ્યા મન્દિરસ્યાવજ્ઞાનસ્ય તસ્યા ઐશ્વર્યસ્ય નાશસ્ય ચ સમ્ભાવના વિદ્યેતે।

XXVIII એતાદૃશીં કથાં શ્રુત્વા તે મહાક્રોધાન્વિતાઃ સન્ત ઉચ્ચૈઃકારં કથિતવન્ત ઇફ્ષીયાનામ્ અર્તિમી દેવી મહતી ભવતિ

XXIX તતઃ સર્વ્વનગરં કલહેન પરિપૂર્ણમભવત્, તતઃ પરં તે માકિદનીયગાયારિસ્તાર્પનામાનો પૌલસ્ય દ્વૌ સહચરૌ ધૃત્વૈકચિત્તા રક્ષ્મૂર્મિં જવેન ધાવિતવન્તઃ।

XXX તતઃ પૌલો લોકાનાં સન્નિધિં યાતુમ્ ઉદ્યતવાન્ કિન્તુ શિષ્યગણસ્તં વારિતવાન્।

XXXI પૌલસ્યત્મીયા આશિયાદેશસ્થાઃ કતિપયાઃ પ્રધાનલોકાસ્તસ્ય સમીપં નરમેકં પ્રેષ્ય ત્વં રક્ષ્મૂર્મિ માગા ઇતિ ન્યવેદયન્।

XXXII તતો નાનાલોકાનાં નાનાકથાકથનાત્ સભા વ્યાકુલા જાતા કિં કારણાદ્ એતાવતી જનતાભવત્ એતદ્ અધિકૈ લૌકૈ નાજ્ઞાયા

XXXIII તતઃ પરં જનતામધ્યાદ્ ચિહ્નદીયૈર્બહિષ્કૃતઃ સિકન્દરો હસ્તેન સફ્લેતં કૃત્વા લોકેભ્ય ઉત્તરં દાતુમુદ્યતવાન્,।

XXXIV કિન્તુ સ ચિહ્નદીયલોક ઇતિ નિશ્ચિતે સતિ ઇફ્ષીયાનામ્ અર્તિમી દેવી મહતીતિ વાક્યં પ્રાયેણ પઞ્ચ દણ્ડાન્ યાવદ્ એકસ્વરેણ લોકનિવહૈઃ પ્રોક્તાં

XXXV તતો નગરાધિપતિસ્તાન્ સ્થિરાન્ કૃત્વા કથિતવાન્ હે ઇફ્ષિયાયાઃ સર્વે લોકા આકર્ણયત, અર્તિમીમહાદેવ્યા મહાદેવાત્ પતિતાયાસ્તત્પ્રતિમાયાશ્ચ પૂજનમ ઇફ્ષિષનગરસ્થાઃ સર્વે લોકાઃ કુર્વન્તિ, એતત્ કે ન જાનન્તિ?

XXXVI તસ્માદ્ એતત્પ્રતિકૂલં કેપિ કથયિતું ન શક્નુવન્તિ, ઇતિ જ્ઞાત્વા યુષ્માભિઃ સુસ્થિરત્વેન સ્થાતવ્યમ્ અવિવિચ્ય કિમપિ કર્મ્મ ન કર્તવ્યઞ્ચ।

XXXVII યાન્ એતાન્ મનુષ્યાન્ યૂયમત્ર સમાનયત તે મન્દિરદ્રવ્યાપહારકા યુષ્માકં દેવ્યા નિન્દકાશ્ચ ન ભવન્તિ।

XXXVIII યદિ કઞ્ચન પ્રતિ દીમીત્રિયસ્ય તસ્ય સહાયનાઞ્ચ કાચિદ્ આપત્તિ વિદ્યતે તર્હિ પ્રતિનિધિલોકા વિચારસ્થાનઞ્ચ સન્તિ, તે તત્ સ્થાનં ગત્વા ઉત્તરપ્રત્યુત્તરે કુર્વન્તુ।

XXXIX કિન્તુ યુષ્માકં કાચિદ્પરા કથા યદિ તિષ્ઠતિ તર્હિ નિયમિતાયાં સભાયાં તસ્યા નિષ્પત્તિ ભવિષ્યતિ।

XL किन्त्वेतस्य विरोधस्योत्तरं येन दातुं शक्नुम् अेतादृशस्य कस्यचित् कारणास्यात्मावाद् अद्यतनघटनादेतो राजद्रोहिणामिवास्माकम् अभियोगो भविष्यतीति शङ्का विद्यते।

XLI एति कथयित्वा स सभास्थलोकान् विसृष्टवान्।

XX

I एत्थं कलडे निवृत्ते सति पौलः शिष्यगणम् आहूय विसर्जनं प्राप्य माकिदनियादेशं प्रस्थितवान्।

II तेन स्थानेन गच्छन् तद्देशीयान् शिष्यान् बहूपदिश्य यूनानीयदेशम् उपस्थितवान्।

III तत्र मासत्रयं स्थित्वा तस्मात् सुरियादेशं यातुम् उद्यतः, किन्तु यिडूदीयास्तं हन्तुं गुप्ता अतिष्ठन् तस्मात् स पुनरपि माकिदनियामार्गेषु प्रत्यागन्तुं मतिं कृतवान्।

IV बिरयानगरीयसोपात्रः थिषलनीकीयारिस्तार्भसिकुन्टौ एब्बॉनगरीयगायतीमथियौ आशियादेशीयतुभिकत्रकिमौ य तेन सार्द्धं आशियादेशं यावद् गतवन्तः।

V अेते सर्वे उग्रसराः सन्तो ऽस्मान् अपेक्ष्य त्रोयानगरे स्थितवन्तः।

VI किण्वशून्यपूपोत्सवदिने य गते सति वयं झिलिपीनगरात् तोयपथेन गत्वा पञ्चभि र्दिनैस्त्रोयानगरम् उपस्थाय तत्र सप्तदिनान्यवातिष्ठाम।

VII सप्ताहस्य प्रथमदिने पूपान् भङ्क्तु शिष्येषु मिलितेषु पौलः परदिने तस्मात् प्रस्थातुम् उद्यतः सन् तद्वह्निं प्रायेण क्षपाया यामद्वयं यावत् शिष्येभ्यो धर्मकथाम् अकथयत्।

VIII उपरिस्थे यस्मिन् प्रकोष्ठे सभां कृत्वा सन् तत्र बहवः प्रदीपाः प्राण्वलन्।

IX उतुपनामा कश्चन युवा य वातायन उपविशन् घोरतरनिद्राग्रस्तो ऽभूत् तदा पौलेन बहुक्षणां कथायां प्रचारितायां निद्रामग्नः स तस्माद् उपरिस्थतृतीयप्रकोष्ठाद् अपतत्, ततो लोकास्तं मृतकल्पं धृत्वोदतोलयन्।

X ततः पौलोऽवरुह्य तस्य गात्रे पतित्वा तं कोडे निधाय कथितवान्, यूयं व्याकुला मा भूत नायं प्राणैर्वियुक्तः।

XI पश्चात् स पुनश्चोपरि गत्वा पूपान् लंक्त्वा प्रभातं यावत् कथोपकथने कृत्वा प्रस्थितवान्।

XII ते य तं श्रुवन्तं युवानं गृहीत्वा गत्वा परमाध्यायिता जाताः।

XIII अनन्तरं वयं पोतेनाग्रसरा भूत्वास्मनगरम् उत्तीर्य पौलं ग्रहीतुं मतिम् अकुर्म यतः स तत्र पदभ्यां व्रजितुं मतिं कृत्वेति निरूपितवान्।

XIV तस्मात् तत्रास्माभिः सार्द्धं तस्मिन् मिलिते सति वयं तं नीत्वा मितुलीन्युपद्वीपं प्राप्तवन्तः।

XV तस्मात् पोतं मोचयित्वा परेऽहनि जियोपद्वीपस्य सम्मुपं लब्धवन्तस्तस्माद् अकेनाह्ना सामोपद्वीपं गत्वा पोतं लागयित्वा त्रोगुल्लिये स्थित्वा परस्मिन् द्विवसे मिलीतनगरम् उपातिष्ठात्मा

XVI यतः पौल आशियादेशे कालं यापयितुम् नाभिलषन् षड्विंशत्नगरं त्यक्त्वा यातुं मन्त्रणां स्थिरीकृतवान्; यस्माद् यदि साध्यं भवति तर्हि निस्तारोत्सवस्य पञ्चाशत्तमदिने स यिश्शालम्युपस्थातुं मतिं कृतवान्।

XVII पौलो मिलीताद् षड्विंशं प्रति लोकं प्रहित्य समाजस्य प्राचीनान् आहूयानीतवान्।

XVIII तेषु तस्य समीपम् उपस्थितेषु स तेभ्य एमां कथां कथितवान्, अहम् आशियादेशे प्रथमागमनम् आरभ्याद्य यावद् युष्माकं सन्निधौ स्थित्वा सर्व्वसमये यथाचरितवान् तद् यूयं जानीथ;

XIX इलतः सर्व्वथा नम्रमनाः सन् बहुश्रुपातेन यिडुदीयानाम् कुमन्त्रणाजगतनानापरीक्षाभिः प्रभोः सेवामकरवां

XX कामपि हितकथां न गोपायितवान् तां प्रयार्थ्य सप्रकाशं गृहे गृहे समुपदिश्येश्वरं प्रति मनः परावर्त्तनीयं प्रभौ यीशुप्रीष्टे विश्वसनीयं

XXI यिडुदीयानाम् अन्यदेशीयलोकानाञ्च समीपे अेतादृशं साक्ष्यं ददामि

XXII पश्यत साम्प्रतम् आत्मनाकृष्टः सन् यिश्शालमनगरे यात्रां करोमि, तत्र माम्प्रति यद्यद् घटिष्यते तान्यहं न जानामि;

XXIII કિન્તુ મયા બન્ધનં કલેશશ્ચ ભોક્તવ્ય ઇતિ પવિત્ર આત્મા નગરે નગરે પ્રમાણં દદાતિ

XXIV તથાપિ તં કલેશમહં તૃણાય ન મન્યે; ઈશ્વરસ્યાનુગ્રહવિષયકસ્ય સુસંવાદસ્ય પ્રમાણં દાતું, પ્રભો ર્યીશોઃ સકાશાદ યસ્યાઃ સેવાયાઃ ભારં પ્રાપ્નવં તાં સેવાં સાધયિતું સાનન્દં સ્વમાર્ગં સમાપયિતુઃ નિજપ્રાણાનપિ પ્રિયાન્ ન મન્યે

XXV અધુના પશ્યત યેષાં સમીપેડહમ્ ઈશ્વરીયરાજ્યસ્ય સુસંવાદં પ્રચાર્ય ભ્રમણં કૃતવાન્ એતાદૃશા યૂયં મમ વદનં પુન દ્રષ્ટું ન પ્રાપ્સ્યથ એતદપ્યહં જ્ઞાનામિ

XXVI યુષ્મભ્યમ્ અહમ્ ઈશ્વરસ્ય સર્વાન્ આદેશાન્ પ્રકાશયિતું ન ન્યવર્ત્તો

XXVII અહં સર્વેષાં લોકાનાં રક્તપાતદોષાદ્ યન્નિર્દોષ આસે તસ્યાઘ યુષ્માન્ સાક્ષિણઃ કરોમિ

XXVIII યૂયં સ્વેષુ તથા યસ્ય વ્રજસ્યાધ્યક્ષન્ આત્મા યુષ્માન્ વિધાય ન્યયુડ્કત તત્સર્વસ્મિન્ સાવધાના ભવત, ય સમાજઞ્ચ પ્રભુ નિજરક્તમૂલ્યેન કીતવાન તમ્ અવત,

XXIX યતો મયા ગમને કૃતએવ દુર્જયા વૃકા યુષ્માકં મધ્યં પ્રવિશ્ય વ્રજં પ્રતિ નિર્દયતામ્ આચરિષ્યન્તિ,

XXX યુષ્માકમેવ મધ્યાદપિ લોકા ઉત્થાય શિષ્યગણમ્ અપહન્તું વિપરીતમ્ ઉપદેક્ષ્યન્તીત્યહં જ્ઞાનામિ

XXXI ઇતિ હેતો ર્યૂયં સચૈતન્યાઃ સન્તસ્તિષ્ઠત, અહઞ્ચ સાશ્રુપાતઃ સન્ વત્સરત્રયં યાવદ્ દિવાનિશં પ્રતિજનં બોધયિતું ન ન્યવર્ત્તો તદપિ સ્મરતા

XXXII ઇદાનીં હે ભ્રાતરો યુષ્માકં નિષ્ઠાં જનયિતું પવિત્રીકૃતલોકાનાં મધ્યેડધિકારઞ્ચ દાતું સમર્થો ય ઈશ્વરસ્તસ્યાનુગ્રહસ્ય યો વાદશ્ચ તયોરુભયો યુષ્માન્ સમાર્પયમ્

XXXIII કસ્યાપિ સ્વાર્ણં રૂપ્યં વસ્ત્રં વા પ્રતિ મયા લોભો ન કૃતઃ

XXXIV કિન્તુ મમ મત્સહચરલોકાનાઞ્ચાવશ્યકવ્યયાય મદીયમિદં કરદ્રયમ્ અશ્રામ્યદ્ એતદ્ યૂયં જ્ઞાનીથા

XXXV अनेन प्रकारेण ग्रहणद्द घानं लद्दमिति यद्दक्यं प्रलु र्थीशुः कथितवान् तत् स्मर्त्तुं द्दरिद्रलोकानामुपकारार्थं श्रमं कर्त्तुञ्च युष्माकम् उचितम् अेतत्सर्व्वं युष्मानहम् उपदिष्टवान्

XXXVI अेतां कथां कथयित्वा स ज्जानुनी पातयित्वा सर्व्वेः सह प्रार्थयत्

XXXVII तेन ते क्कन्दन्तः

XXXVIII पुन र्मम मुषं न द्रक्ष्यथ विशेषत अेषा या कथा तेनाकथि तत्कारणात् शोकं विलापञ्च कृत्वा कण्ठं धृत्वा युष्मितवन्तः। पश्चात् ते तं पोतं नीतवन्तः।

XXI

I तै र्विसृष्टाः सन्तो वयं पोतं आहयित्वा ऋजुमार्गोण कोषम् उपद्वीपम् आगत्य परेऽहनि रोदियोपद्वीपम् आगच्छाम ततस्तस्मात् पातारायाम् उपातिष्ठाम।

II तत्र कैनीक्रियादेशगामिनम् पोतमेकं प्राप्य तमारुह्य गतवन्तः।

III कुप्रोपद्वीपं दृष्ट्वा तं सव्यदिशि स्थापयित्वा सुरियादेशं गत्वा पोतस्थद्रव्याण्यवरोहयितुं सोरनगरे लागितवन्तः।

IV तत्र शिष्यगणस्य साक्षात्करणाय वयं तत्र सप्तदिनानि स्थितवन्तः पश्चात्ते पवित्रेणात्मना पौलं व्याहरन् त्वं यिउशालमनगरं मा गमः।

V ततस्तेषु सप्तसु दिनेषु यापितेषु सत्सु वयं तस्मात् स्थानात् निजवर्त्मना गतवन्तः, तस्मात् ते सञ्जालवृद्धवनिता अस्माभिः सह नगरस्य परिसरपर्यन्तम् आगताः पश्चाद्द्वयं जलधितटे ज्जानुपातं प्रार्थयामहि।

VI ततः परस्परं विसृष्टाः सन्तो वयं पोतं गतास्ते तु स्वस्वगृहं प्रत्यागतवन्तः।

VII वयं सोरनगरात् नावा प्रस्थाय तलिमायिनगरम् उपातिष्ठाम तत्रास्माकं समुद्रीयमार्गस्यान्तोऽभवत् तत्र त्रातृगणं नमस्कृत्य दिनमेकं तैः सार्द्धम् उषतवन्तः।

VIII परे ऽडनि पौलस्तस्य सङ्गिनो वयञ्च प्रतिष्ठमानाः
कैसरियानगरम् आगत्य सुसंवाद्यप्रयारकानां सप्तजनानां क्लिपनाम्न
अेकस्य गृहं प्रविश्यावतिष्ठामा

IX तस्य यतस्रो दृढितरोऽनूढा भविष्यद्वादिन्य आसन्।

X तत्रास्मासु बडुद्दिनानि प्रोषितेषु यिडूदीयदेशाद्
आगत्यागाबनामा भविष्यद्वादी समुपस्थितवान्।

XI सोस्माकं समीपमेत्य पौलस्य कटिबन्धनं गृहीत्वा
निजडस्तापादान् बद्ध्वा भाषितवान् यस्येदं कटिबन्धनं तं
यिडूदीयलोका यिडूशालमनगर एत्थं बद्ध्वा भिन्नदेशीयानां करेषु
समर्पयिष्यन्तीति वाक्यं पवित्र आत्मा कथयति।

XII अेतादृशीं कथां श्रुत्वा वयं तन्नगरवासिनो भ्रातरश्च यिडूशालमं न
यातुं पौलं व्यनयामहिः।

XIII किन्तु स प्रत्यावादीत्, यूयं किं कुरुथ? किं कन्दनेन ममान्तःकरणं
विदीर्णं करिष्यथ? प्रभो र्यीशो नमिनो निमित्तं यिडूशालमि बद्धो भवितुं
केवल तन्न प्राणान् दातुमपि ससज्जोस्मि।

XIV तेनास्माकं कथायाम् अगृहीतायाम् ईश्वरस्य यथेच्छा तथैव
भवत्वित्युक्त्वा वयं निरस्याम।

XV परेऽडनि पाथेयद्रव्याणि गृहीत्वा यिडूशालमं प्रति यात्राम्
अकुर्मा।

XVI ततः कैसरियानगरनिवासिनः कतिपयाः शिष्या अस्माभिः
सार्द्धम् एत्वा कृप्रीयेन म्नासन्नाम्ना येन प्रायीनशिष्येन सार्द्धम्
अस्माभिर्वस्तव्यं तस्य समीपम् अस्मान् नीतवन्तः।

XVII अस्मासु यिडूशालम्युपस्थितेषु तत्रस्थभ्रातृगाणोऽस्मान्
आह्लादेन गृहीतवान्।

XVIII परस्मिन् द्विवसे पौलेऽस्माभिः सड याकूबो गृहं प्रविष्टे
लोकप्रायीनाः सर्वे तत्र परिषदि संस्थिताः।

XIX अनन्तरं स तान् नत्वा स्वीयप्रयारणेन भिन्नदेशीयान् प्रतीश्वरो
यानि कर्माणि साधितवान् तदीयां कथाम् अनुकृमात् कथितवान्।

XX ઇતિ શ્રુત્વા તે પ્રભું ધન્યં પ્રોચ્ય વાક્યમિદમ્ અભાષન્ત, હે ભ્રાતરિંહૂદીયાનાં મધ્યે બહુસહસ્રાણિ લોકા વિશ્વાસિન આસતે કિન્તુ તે સર્વે વ્યવસ્થામતાચારિણ એતત્ પ્રત્યક્ષં પશ્યસિ।

XXI શિશૂનાં ત્વક્ષેદનાદાયરણં પ્રતિષિધ્ય ત્વં ભિન્નદેશનિવાસિનો યિહૂદીયલોકાન્ મૂસાવાક્યમ્ અશ્રદ્ધાતુમ્ ઉપદિશસીતિ તૈઃ શ્રુતમસ્તિ।

XXII ત્વમત્રાગતોસીતિ વાર્તા સમાકર્ણ્ય જનનિવહો મિલિત્વાવશ્યમેવાગમિષ્યતિ; અતએવ કિં કરણીયમ્? અત્ર વયં મન્ત્રયિત્વા સમુપાયં ત્વાં વદામસ્તં ત્વમાચરા।

XXIII વ્રતં કર્તુ કૃતસક્કલ્પા યેડસ્માંક ચત્વારો માનવાઃ સન્તિ

XXIV તાન્ ગૃહીત્વા તૈઃ સહિતઃ સ્વં શુચિં કુરુ તથા તેષાં શિરોમુણ્ડને યો વ્યયો ભવતિ તં ત્વં દેહિ તથા કૃતે ત્વદીયાચારે યા જનશ્રુતિર્જાયતે સાલીકા કિન્તુ ત્વં વિધિં પાલયન્ વ્યવસ્થાનુસારેણેવાચરસીતિ તે ભોત્સન્તે।

XXV ભિન્નદેશીયાનાં વિશ્વાસિલોકાનાં નિકટ્ટે વયં પત્રં લિખિત્વેત્યં સ્થિરીકૃતવન્તઃ, દેવપ્રસાદભોજનં રક્તં ગલપીડનમારિતપ્રાણિભોજનં વ્યભિચારશ્ચૈતેભ્યઃ સ્વરક્ષણવ્યતિરેકેણ તેષામન્યવિધિપાલનં કરણીયં ના।

XXVI તતઃ પૌલસ્તાન્ માનુષાનાદાય પરસ્મિન્ દિવસે તૈઃ સહ શુચિ ભૂત્વા મન્દિરં ગત્વા શૌચકર્મણો દિનેષુ સમ્પૂર્ણેષુ તેષામ્ એકૈકાર્થં નૈવેદ્યાદ્યુત્સર્ગો ભવિષ્યતીતિ જ્ઞાપિતવાન્।

XXVII તેષુ સપ્તસુ દિનેષુ સમાપ્તકલ્પેષુ આશિયાદેશનિવાસિનો યિહૂદીયાસ્તં મધ્યેમન્દિરં વિલોક્ય જનનિવહસ્ય મનઃસુ કુપ્રવૃત્તિં જનયિત્વા તં ધૃત્વા।

XXVIII પ્રોચ્યૈઃ પ્રાવોચન્, હે ઇસ્રાયેલ્લોકાઃ સર્વે સાહાય્યં કુરુતા યો મનુજ એતેષાં લોકાનાં મૂસાવ્યવસ્થાયા એતસ્ય સ્થાનસ્યાપિ વિપરીતં સર્વત્ર સર્વાન્ શિક્ષયતિ સ એષઃ; વિશેષતઃ સ ભિન્નદેશીયલોકાન્ મન્દિરમ્ આનીય પવિત્રસ્થાનમેતદ્ અપવિત્રમકરોત્।

XXIX પૂર્વે તે મધ્યેનગરમ્ ઇફ્ઝનગરીયં ત્રિક્ષિમં પૌલેન સહિતં દૃષ્ટવન્ત એતસ્માત્ પૌલસ્તં મન્દિરમધ્યમ્ આનયદ્ ઇત્યન્વમિમતા।

XXX અતએવ સર્વ્વસ્મિન્ નગરે કલહોત્પન્નત્વાત્ ધાવન્તો લોકા આગત્ય પૌલં ધૃત્વા મન્દિરસ્ય બહિરાકૃષ્યાનયન્ તત્ક્ષણાદ્ દ્વારાણિ સર્વાણિ ચ રુદ્ધાનિ

XXXI તેષુ તં હન્તુમુદ્દેષુ યિરૂશાલમ્નગરે મહાનુપદ્રવો જાત ઇતિ વાત્તાયાં સહસ્રસેનાપતેઃ કર્ણગોચરીભૂતાયાં સત્યાં સ તત્ક્ષણાત્ સૈન્યાનિ સેનાપતિગણાન્ન ગૃહીત્વા જવેનાગતવાન્

XXXII તતો લોકાઃ સેનાગણેન સહ સહસ્રસેનાપતિમ્ આગચ્છન્તં દૃષ્ટ્વા પૌલતાડનાતો ન્યવર્તન્તા

XXXIII સ સહસ્રસેનાપતિઃ સન્નિધાવાગમ્ય પૌલં ધૃત્વા શુદ્ધબલદ્વયેન બદ્ધમ્ આદિશ્ય તાન્ પૃષ્ટવાન્ એષ કઃ? કિં કર્મ યાયં કૃતવાન્?

XXXIV તતો જનસમૂહસ્ય કશ્ચિદ્ એકપ્રકારં કશ્ચિદ્ અન્યપ્રકારં વાક્યમ્ અરૌત્ સ તત્ર સત્યં જ્ઞાતુમ્ કલહકારણાદ્ અશક્તઃ સન્ તં દુર્ગં નેતુમ્ આજ્ઞાપયત્

XXXV તેષુ સોપાનસ્યોપરિ પ્રાપ્તેષુ લોકાનાં સાહસકારણાત્ સેનાગણઃ પૌલમુત્તોલ્ય નીતવાન્

XXXVI તતઃ સર્વ્વે લોકાઃ પશ્ચાદ્ગામિનઃ સન્ત એનં દુરીકુરુતેતિ વાક્યમ્ ઉચ્ચૈરવદન્

XXXVII પૌલસ્ય દુર્ગાનયનસમયે સ તસ્મૈ સહસ્રસેનાપતયે કથિતવાન્ ભવતઃ પુરસ્તાત્ કથાં કથયિતું કિમ્ અનુમન્યતે? સ તમપૃચ્છત્ ત્વં કિં યૂનાનીયાં ભાષાં જ્ઞાનાસિ?

XXXVIII યો મિસરીયો જનઃ પૂર્વ્વં વિરોધં કૃત્વા ચત્વારિ સહસ્રાણિ ઘાતકાન્ સજ્ઞિનઃ કૃત્વા વિપિનં ગતવાન્ ત્વં કિં સએવ ન ભવસિ?

XXXIX તદા પૌલોડકથયત્ અહં કિલિક્રિયાદેશસ્ય તાર્ષ્ણનગરીયો યિહૂદીયો, નાહં સામાન્યનગરીયો માનવઃ; અતએવ વિનયેડહં લાકાનાં સમક્ષં કથાં કથયિતું મામનુજ્ઞાનીષ્વા

XL તેનાનુજ્ઞાતઃ પૌલઃ સોપાનોપરિ તિષ્ઠન્ હસ્તેનેજ્ઞિતં કૃતવાન્, તસ્માત્ સર્વ્વે સુસ્થિરા અભવન્ તદા પૌલ ઇબ્રીયભાષયા કથયિતુમ્ આરભત,

XXII

I હે પિતૃગણા હે ભ્રાતૃગણાઃ, ઇદાનીં મમ નિવેદને સમવધત્તા

II તદા સ ઇબ્રીયભાષયા કથાં કથયતીતિ શ્રુત્વા સર્વે લોકા અતીવ નિઃશબ્દા સન્તોડતિષ્ઠન્

III પશ્ચાત્ સોડકથયદ્ અહં ચિહ્નદીય ઇતિ નિશ્ચયઃ કિલિક્રિયાદેશસ્ય તાર્ષનગરે મમ જન્મભૂમિઃ, એતન્નગરીયસ્ય ગમિલીયેલનામ્નોડધ્યાપકસ્ય શિષ્યો ભૂત્વા પૂર્વપુરુષાણાં વિધિવ્યવસ્થાનુસારેણ સમ્પૂર્ણરૂપેણ શિક્ષિતોડભવમ્ ઇદાનીન્તના યૂયં યાદૃશા ભવથ તાદૃશોડહમપીશ્વરસેવાયામ્ ઉદ્યોગી જાતઃ

IV મતમેતદ્ દ્વિષ્ટ્વા તદ્ગ્રાહિનારીપુરુષાન્ કારાયાં બદ્ધ્વા તેષાં પ્રાણનાશપર્યન્તાં વિપક્ષતામ્ અકરવમ્

V મહાયાજકઃ સભાસદઃ પ્રાચીનલોકાશ્ચ મમૈત્સ્યાઃ કથાયાઃ પ્રમાણં દાતું શક્નુવન્તિ, યસ્માત્ તેષાં સમીપાદ્ દમ્મેષકનગરનિવાસિભ્રાતૃગણાર્થમ્ આજ્ઞાપત્રાણિ ગૃહીત્વા યે તત્ર સ્થિતાસ્તાન્ દણ્ડયિતું ચિરૂશાલમમ્ આનયનાર્થં દમ્મેષકનગરં ગતોસ્મિ

VI કિન્તુ ગચ્છન્ તન્નગરસ્ય સમીપં પ્રાપ્તવાન્ તદા દ્વિતીયપ્રહરવેલાયાં સત્યામ્ અકસ્માદ્ ગગણાન્નિર્ગત્ય મહતી દીપ્તિ મમ ચતુર્દિશિ પ્રકાશિતવતી

VII તતો મયિ ભૂમૌ પતિતે સતિ, હે શૌલ હે શૌલ કુતો માં તાડયસિ? મામ્પ્રતિ ભાષિત એતાદૃશ એકો રવોપિ મયા શ્રુતઃ

VIII તદાહં પ્રત્યવદં, હે પ્રભે કો ભવાન્? તતઃ સોડવાદીત્ યં ત્વં તાડયસિ સ નાસરતીયો યીશુરહં

IX મમ સફિનો લોકાસ્તાં દીપ્તિં દૃષ્ટ્વા ભિયં પ્રાપ્તાઃ, કિન્તુ મામ્પ્રત્યુદિતં તદ્વાક્યં તે નાબુધ્યન્તા

X તતઃ પરં પૃષ્ટવાનહં, હે પ્રભો મયા કિં કર્તવ્યં? તતઃ પ્રભુરકથયત્, ઉત્થાય દમ્મેષકનગરં યાહિ ત્વયા યદ્યત્ કર્તવ્યં નિરૂપિતમાસ્તે તત્ તત્ર ત્વં જ્ઞાપયિષ્યસો

XI અનન્તરે તસ્યાઃ ખરતરદીપ્તેઃ કારણાત્ કિમપિ ન દૃષ્ટ્વા સફિગણેન ધૃતહસ્તઃ સન્ દમ્મેષકનગરં વ્રજિતવાન્

XII तन्नगरनिवासिनां सर्वेषां यिद्धीयानां मान्यो व्यवस्थानुसारेण
भक्तश्च ङनानीयनामा मानव ऐको

XIII मम सन्निधिम् ऐत्य तिष्ठन् अकथयत्, ङे भ्रातः शौल सुदृष्टि
र्भव तस्मिन् दण्डेऽङ्गं सम्यक् तं दृष्टवान्।

XIV ततः स मह्यं कथितवान् यथा त्वम् ईश्वरस्याभिप्रायं वेत्सि तस्य
शुद्धसत्त्वज्जनस्य दर्शनं प्राप्य तस्य श्रीमुपस्य वाक्यं शृणोषि तन्निमित्तम्
अस्माकं पूर्वपुरुषाणाम् ईश्वरस्त्वां मनोनीतं कृतवान्।

XV यतो यद्यद् अद्राक्षीरश्रौषीश्च सर्वेषां मानवानां समीपे त्वं तेषां
साक्षी भविष्यसि।

XVI अतयेव कुतो विलम्बसे? प्रभो नान्मा प्रार्थ्य
निष्ठापप्रक्षालनार्थं मञ्जनाय समुत्तिष्ठा।

XVII ततः परं यिऽशालमनगरं प्रत्यागत्य मन्दिरेऽङ्गम् ऐकदा प्रार्थये,
तस्मिन् समयेऽङ्गम् अभिभूतः सन् प्रभूं साक्षात् पश्यन्,

XVIII त्वं त्वस्या यिऽशालमः प्रतिष्ठस्व यतो लोकाभयि तव साक्ष्यं न
ग्रहीष्यन्ति, माम्प्रत्युद्धितं तस्येदं वाक्यम् अश्रौषम्।

XIX ततोऽङ्गं प्रत्यवादिषम् ङे प्रभो प्रतिभज्जनभवनं त्वयि विश्वासिनो
लोकान् बद्ध्वा प्रहृतवान्,

XX तथा तव साक्षिणः स्तिङ्गानस्य रक्तपातनसमये तस्य विनाशं
सम्मन्य सन्निधौ तिष्ठन् ङन्तुलोकानां वासांसि रक्षितवान्, ऐतत् ते
विद्मः।

XXI ततः सोऽकथयत् प्रतिष्ठस्व त्वां दूरस्थभिन्नदेशीयानां समीपं
प्रेषयिष्ये।

XXII तदा लोका ऐतावत्पर्यन्तां तदीयां कथां श्रुत्वा प्रोच्यैरकथयन्,
ऐनं भूमण्डलाद् दूरीकुरुत, ऐतादृशज्जनस्य ज्ज्वनं नोयितम्।

XXIII एत्युच्यैः कथयित्वा वसनानि परित्यज्य गगणं प्रति
धूलोरक्षिपन्

XXIV ततः सङ्घस्येनापतिः पौलं दुर्गाभ्यन्तर नेतुं समादिशत्
ऐतस्य प्रतिदूलाः सन्तो लोकाः किन्निमित्तम् ऐतावदुच्यैःस्वरम्
अकुर्वन्, ऐतद् वेत्तुं तं कशया प्रहृत्य तस्य परीक्षां कर्तुमादिशत्।

XXV પદાતયશ્ચર્મનિર્મિતરજ્જુભિસ્તસ્ય બન્ધનં કર્તુમુદતાસ્તાસ્તદાનીં પૌલઃ સમ્મુખસ્થિતં શતસેનાપતિમ્ ઉક્તવાન્ દણ્ડાજ્ઞાયામ્ અપ્રાપ્તાયાં કિં રોમિલોકં પ્રહર્તુમ્ યુષ્માકમ્ અધિકારોસ્તિ?

XXVI એનાં કથાં શ્રુત્વા સ સહસ્રસેનાપતેઃ સન્નિધિં ગત્વા તાં વાર્તામિવદત્ સ રોમિલોક એતસ્માત્ સાવધાનઃ સન્ કર્મ્ કુરુ

XXVII તસ્માત્ સહસ્રસેનાપતિ ગત્વા તમપ્રાક્ષીત્ ત્વં કિં રોમિલોકઃ? ઇતિ માં બૂહિા સોડકથયત્ સત્યમ્

XXVIII તતઃ સહસ્રસેનાપતિઃ કથિતવાન્ બહુદ્રવિણં દત્વાહં તત્ પૌરસખ્યં પ્રાપ્તવાન્; કિન્તુ પૌલઃ કથિતવાન્ અહં જનુના તત્ પ્રાપ્તોઽસ્મિ

XXIX ઇત્યં સતિ યે પ્રહારેણ તં પરીક્ષિતું સમુદતા આસન્ તે તસ્ય સમીપાત્ પ્રાતિષ્ઠન્તઃ; સહસ્રસેનાપતિસ્તં રોમિલોકં વિજ્ઞાય સ્વયં યત્ તસ્ય બન્ધનમ્ અકાર્ષીત્ તત્કારણાદ્ અભિભેત્

XXX ચિહ્નદીયલોકાઃ પૌલં કુતોઽપવદન્તે તસ્ય વૃત્તાન્તં જ્ઞાતું વાઞ્છન્ સહસ્રસેનાપતિઃ પરેઽહ્નિ પૌલં બન્ધનાત્ મોચયિત્વા પ્રધાનયાજકાન્ મહાસભાયાઃ સર્વલોકાશ્ચ સમુપસ્થાતુમ્ આદિશ્ય તેષાં સન્નિધૌ પૌલમ્ અવરોહ્ય સ્થાપિતવાન્

XXIII

I સભાસદ્લોકાન્ પ્રતિ પૌલોઽનન્યદૃષ્ટ્યા પશ્યન્ અકથયત્, હે ભ્રાતૃગણા અદ્ય યાવત્ સરલેન સર્વાન્તઃકરણેનેશ્વરસ્ય સાક્ષાદ્ આચરામિ

II અનેન હનાનીયનામા મહાયાજકસ્તં કપોલે ચપેટેનાહન્તું સમીપસ્થલોકાન્ આદિષ્ટવાન્

III તદા પૌલસ્તમવદત્, હે બહિષ્પરિષ્કૃત, ઈશ્વરસ્ત્વાં પ્રહર્તુમ્ ઉદ્યતોસ્તિ, યતો વ્યવસ્થાનુસારેણ વિચારયિતુમ્ ઉપવિશ્ય વ્યવસ્થાં લક્ષિત્વા માં પ્રહર્તુમ્ આજ્ઞાપયસિ

IV તતો નિકટસ્થા લોકા અકથયન્, ત્વં કિમ્ ઈશ્વરસ્ય મહાયાજકં નિન્દસિ?

V તતઃ પૌલઃ પ્રતિભાષિતવાન્ હે ભ્રાતૃગણ મહાયાજક એષ ઇતિ ન બુદ્ધં મયા તદન્યથ્ય સ્વલોકાનામ્ અધિપતિં પ્રતિ દુર્વાક્યં મા કથય, એતાદૃશી લિપિરસ્તિ।

VI અનન્તરં પૌલસ્તેષામ્ અર્હં સિદ્ધકિલોકા અર્હં ફિરિશિલોકા ઇતિ દૃષ્ટવા પ્રોચ્યૈઃ સભાસ્થલોકાન્ અવદત્ હે ભ્રાતૃગણ અહં ફિરિશિમતાવલમ્બી ફિરિશિનઃ સત્નાનશ્ચ, મૃતલોકાનામ્ ઉત્થાને પ્રત્યાશાકરણાદ્ અહમપવાદિતોસ્મિ।

VII ઇતિ કથાયાં કથિતાયાં ફિરિશિસિદ્ધકિનોઃ પરસ્પરં ભિન્નવાક્યત્વાત્ સભાયા મધ્યે દ્વૌ સંઘૌ જાતૌ।

VIII યતઃ સિદ્ધકિલોકા ઉત્થાનં સ્વર્ગીયદૂતા આત્માનશ્ચ સર્વેષામ્ એતેષાં કમપિ ન મન્યન્તે, કિન્તુ ફિરિશિનઃ સર્વમ્ અફીકુર્વન્તિ।

IX તતઃ પરસ્પરમ્ અતિશયકોલાહલે સમુપસ્થિતે ફિરિશિનાં પક્ષીયાઃ સભાસ્થા અધ્યાપકાઃ પ્રતિપક્ષા ઉત્તિષ્ઠન્તો ડકથયન્, એતસ્ય માનવસ્ય કમપિ દોષં ન પશ્યામઃ; યદિ કશ્ચિદ્ આત્મા વા કશ્ચિદ્ દૂત એનં પ્રત્યાદિશત્ તર્હિ વયમ્ ઈશ્વરસ્ય પ્રાતિકૂલ્યેન ન યોત્સ્યામઃ।

X તસ્માદ્ અતીવ ભિન્નવાક્યત્વે સતિ તે પૌલં ખાણં ખાણં કરિષ્યન્તીત્યાશક્કયા સહસ્રસેનાપતિઃ સેનાગણં તત્સ્થાનં યાતું સભાતો બલાત્ પૌલં ધૃત્વા દુર્ગ નેતઞ્ચાજ્ઞાપયત્।

XI રાત્રો પ્રભુસ્તસ્ય સમીપે તિષ્ઠન્ કથિતવાન્ હે પૌલ નિર્ભયો ભવ યથા ચિરુશાલમ્નગરે મયિ સાક્ષ્યં દત્તવાન્ તથા રોમાનગરેપિ ત્વયા દાતવ્યમ્।

XII દિને સમુપસ્થિતે સતિ કિયન્તો ચિહ્નદીયલોકા એકમન્ત્રણાઃ સન્તઃ પૌલં ન હત્વા ભોજનપાને કરિષ્યામ ઇતિ શપથેન સ્વાન્ અબદ્ધન્।

XIII યત્વારિંશજ્જનેભ્યોડધિકા લોકા ઇતિ પણમ્ અકુર્વન્।

XIV તે મહાયાજકાનાં પ્રાચીનલોકાનાઞ્ચ સમીપં ગત્વા કથયન્, વયં પૌલં ન હત્વા કિમપિ ન ભોક્ષ્યામહે દૃઢેનાનેન શપથેન બદ્ધ્વા અભવામા

XV અતએવ સામ્પ્રતં સભાસદ્લોકૈઃ સહ વયં તસ્મિન્ કશ્ચિદ્ વિશેષવિચારં કરિષ્યામસ્તદર્થં ભવાન્ શ્વો ડસ્માકં સમીપં તમ્

आनयत्विति सडस्रसेनापतये निवेदनं कुरुत तेन युष्माकं समीपं
उपस्थिते: पूर्व्वं वयं तं हन्तु सञ्जिञ्चामा

XVI तदा पौलस्य भागिनेयस्तेषामिति मन्त्राणां विज्ञाय दूर्गं गत्वा तां
वार्त्तां पौलम् उक्तवान्।

XVII तस्मात् पौल अकं शतसेनापतिम् आडूय वाक्यमिदम्
भाषितवान् सडस्रसेनापते: समीपेऽस्य युवमनुष्यस्य किञ्चिन्निवेदनम्
आस्ते, तस्मात् तत्सविधम् अनेन नया

XVIII ततः स तमादाय सडस्रसेनापते: समीपम् उपस्थाय कथितवान्,
भवतः समीपेऽस्य किमपि निवेदनमास्ते तस्मात् बन्दि: पौलो मामाडूय
भवतः समीपम् अनेन आनेतुं प्रार्थितवान्।

XIX तदा सडस्रसेनापतिस्तस्य हस्तं धृत्वा निर्जनस्थानं नीत्वा
पृष्ठवान् तव किं निवेदनं? तत् कथया

XX ततः सोकथयत्, यिडूदीयलाका: पौले कमपि विशेषवियारं छलं
कृत्वा तं सभां नेतुं भवतः समीपे निवेदयितुं अमन्त्रयन्।

XXI किन्तु भवता तन्न स्वीकर्त्तव्यं यतस्तेषां
मध्येवर्त्तिनश्चत्वारिंशज्जनेभ्यो ऽधिकलोका अकमन्त्राणां भूत्वा पौलं
न हत्वा भोजनं पानञ्च न करिष्याम इति शपथेन बद्धा: सन्तो घातका
एव सञ्जिञ्चता एदानीं केवलं भवतो ऽनुमतिम् अपेक्षन्ते।

XXII यामिमां कथां त्वं निवेदितवान् तां कस्मैयिदपि मा कथयेत्युक्त्वा
सडस्रसेनापतिस्तं युवानं विसृष्टवान्।

XXIII अनन्तरं सडस्रसेनापति द्वौ शतसेनापती आडूयेदम्
आदिशत्, युवां रात्रौ प्रडरैकावशिष्टायां सत्यां कैसरियानगरं यातुं
पदातिसैन्यानां द्वे शते घोटकारोडिसैन्यानां सप्ततिं शक्तिधारिसैन्यानां
द्वे शते य ज्ञानान् सञ्जिञ्चतान् कुरुत।

XXIV पौलम् आरोडयितुं ड्रीलिक्साधिपते: समीपं निर्व्विधनं नेतुञ्च
वाडनानि समुपस्थापयत।

XXV अपरं स पत्रं लिपित्वा दत्तवान् तद्विलिपितमेतत्,

XXVI मडामडिमश्रीयुक्तड्रीलिक्साधिपतये क्वौदियलुषियस्य
नभस्कारः।

XXVII ચિહ્નદીયલોકાઃ પૂર્વમ્ એનં માનવં ધૃત્વા સ્વહસ્તૈર્હનુતુમ્ ઉદ્યતા એતસ્મિન્નન્તરે સસૈન્યોહં તત્રોપસ્થાય એષ જનો રોમીય ઇતિ વિજ્ઞાય તં રક્ષિતવાન્।

XXVIII કિન્નિમિત્તં તે તમપવદન્તે તજ્ઞાતું તેષા સભાં તમાનાયિતવાન્।

XXIX તતસ્તેષાં વ્યવસ્થાયા વિરુદ્ધયા કયાયન કથયા સોડપવાદિતોડભવત્, કિન્તુ સ શુભલબન્ધનાર્હો વા પ્રાણનાશાર્હો ભવતીદૃશઃ કોપ્યપરાધો મયાસ્ય ન દૃષ્ટઃ।

XXX તથાપિ મનુષ્યસ્યાસ્ય વધાર્થં ચિહ્નદીયા ઘાતકાઇવ સજ્જિજતા એતાં વાર્તાં શ્રુત્વા તત્ક્ષણાત્ તવ સમીપમેનં પ્રેષિતવાન્ અસ્થાપવાદકાંશ્ચ તવ સમીપં ગત્વાપવદિતુમ્ આજ્ઞાપયમ્। ભવતઃ કુશલં ભૂયાત્।

XXXI સૈન્યગણ આજ્ઞાનુસારેણ પૌલં ગૃહીત્વા તસ્યાં રજન્યામ્ આન્તિપાત્રિનગરમ્ આનયત્।

XXXII પરેડહનિ તેન સહ યાતું ઘોટકાઙ્ઠસૈન્યગણં સ્થાપયિત્વા પરાવૃત્ય દુર્ગ ગતવાન્।

XXXIII તતઃ પરે ઘોટકારોહિસૈન્યગણઃ કૈસરિયાનગરમ્ ઉપસ્થાય તત્પત્રમ્ અધિપતેઃ કરે સમર્પ્ય તસ્ય સમીપે પૌલમ્ ઉપસ્થાપિતવાન્।

XXXIV તદાધિપતિસ્તત્પત્રં પઠિત્વા પૃષ્ઠવાન્ એષ કિમ્પ્રદેશીયો જનઃ? સ કિલિકિયાપ્રદેશીય એકો જન ઇતિ જ્ઞાત્વા કથિતવાન્।

XXXV તવાપવાદકગણ આગતે તવ કથાં શ્રોષ્યામિ હેરોદ્રાજગૃહે તં સ્થાપયિતુમ્ આદિષ્ટવાન્।

XXIV

I પશુભ્યો દિનેભ્યઃ પરં હનાનીયનામા મહાયાજકોડધિપતેઃ સમક્ષં પૌલસ્ય પ્રાતિકૂલ્યેન નિવેદયિતું તર્તુલ્લનામાનં કન્ઞન વક્તારં પ્રાચીનજનાંશ્ચ સક્કિનઃ કૃત્વા કૈસરિયાનગરમ્ આગચ્છત્।

II તતઃ પૌલે સમાનીતે સતિ તર્તુલ્લસ્તસ્થાપવાદકથાં કથયિતુમ્ આરભત હે મહામહિમઙ્ગીલિક્ષ ભવતો વયમ્ અતિનિર્વિઘ્નં કાલં યાપયામો ભવતઃ પરિણામદર્શિતયા એતદેશીયાનાં બહૂનિ મજ્જલાનિ ઘટિતાનિ,

III ઇતિ હેતો વ્યમતિકૃતજ્ઞાઃ સન્તઃ સર્વ્વત્ર સર્વ્વદા ભવતો ગુણાન્ ગાયમઃ!

IV કિન્તુ બહુભિઃ કથાભિ ભવન્તં યેન ન વિરજ્જયામિ તસ્માદ્ વિનયે ભવાન્ બનુકમ્ય મદલ્પકથાં શૃણોતુ!

V એષ મહામારીસ્વરૂપો નાસરતીયમતગ્રાહિસંઘાતસ્ય મુખ્યો ભૂત્વા સર્વ્વદેશેષુ સર્વ્વેષાં ચિહ્નદીયાનાં રાજદ્રોહાયરણપ્રવૃત્તિં જનયતીત્યસ્માભિ નિશ્ચિન્તાં

VI સ મન્દિરમપિ અશુચિ કર્તું ચેષ્ટિતવાન્; ઇતિ કારણાદ્ વયમ્ એનં ધૃત્વા સ્વવ્યવસ્થાનુસારેણ વિચારયિતું પ્રાવર્ત્તામહિ;

VII કિન્તુ લુષિયઃ સહસ્રસેનાપતિરાગત્ય બલાદ્ અસ્માકં કરેભ્ય એનં ગૃહીત્વા

VIII એતસ્થાપવાદકાન્ ભવતઃ સમીપમ્ આગન્તુમ્ આજ્ઞાપયત્! વયં યસ્મિન્ તમપવાદામો ભવતા પદપવાદકથાયાં વિચારિતાયાં સત્યાં સર્વ્વ વૃત્તાન્તં વેદિતું શક્યતે!

IX તતો ચિહ્નદીયા અપિ સ્વીકૃત્ય કથિતવન્ત એષા કથા પ્રમાણમ્!

X અધિપતૌ કથાં કથયિતું પૌલં પ્રતીક્ષિતં કૃતવતિ સ કથિતવાન્ ભવાન્ બહૂન્ વત્સરાન્ યાવદ્ એતદ્દેશસ્ય શાસનં કરોતીતિ વિજ્ઞાય પ્રત્યુત્તરં દાતુમ્ અક્ષોભોડભવમ્!

XI અદ્ય કેવલં દ્વાદશ દિનાનિ યાતાનિ, અહમ્ આરાધનાં કર્તું ચિરશાલમનગરં ગતવાન્ એષા કથા ભવતા જ્ઞાતું શક્યતે;

XII કિન્તિવભે માં મધ્યેમન્દિરં કેનાપિ સહ વિતાણ્ડાં કુર્વ્વન્તં કુત્રાપિ ભજનભવને નગરે વા લોકાન્ કુપ્રવૃત્તિં જનયન્તું ન દૃષ્ટવન્તઃ!

XIII ઇદાનીં યસ્મિન્ યસ્મિન્ મામ્ અપવદન્તે તસ્ય કિમપિ પ્રમાણં દાતું ન શક્નુવન્તિ!

XIV કિન્તુ ભવિષ્યદ્વાક્યગ્રન્થે વ્યવસ્થાગ્રન્થે ચ યા યા કથા લિખિતાસ્તે તાસુ સર્વ્વાસુ વિશ્વસ્ય યન્મતમ્ ઇમે વિધર્મ્મ જાનન્તિ તન્મતાનુસારેણાહં નિજપિતૃપુરુષાણામ્ ઈશ્વરમ્ આરાધયામીત્યહં ભવતઃ સમક્ષમ્ અફીકરોમિ!

XV धार्मिकाणाम् अधार्मिकाणाञ्च प्रभीतलोकानामेवोत्थानं भविष्यतीति कथामिमे स्वीकुर्वन्ति तथाहमपि तस्मिन् ईश्वरे प्रत्याशां करोमि;

XVI ईश्वरस्य मानवानाञ्च समीपे यथा निर्दोषो भवामि तदर्थं सततं यत्नवान् अस्मि।

XVII बहुषु वत्सरेषु गतेषु स्वदेशीयलोकानां निमित्तं दानीयद्रव्याणि नैवेद्यानि य समादाय पुनरागमनं कृतवान्।

XVIII ततोऽं शुचिर्भूत्वा लोकानां समागमं कलङ्कं वा न कारितवान् तथाप्याशियादेशीयाः कियन्तो यिहुदीयलोका मध्येमन्दिरं मां धृतवन्तः।

XIX ममोपरि यद्वि कायिदपवादकथास्ति तर्हि भवतः समीपम् उपस्थाय तेषामेव साक्ष्यदानम् उचितम्।

XX नोयेत् पूर्वं मडासभास्थानां लोकानां सन्निधौ मम दण्डायमानत्वसमये, अहमद्य मृतानामुत्थाने युष्माभिर्वियारितोस्मि,

XXI तेषां मध्ये तिष्ठन्नङ्कं यामिमां कथामुच्यैः स्वरेण कथितवान् तदन्यो मम कोपि दोषोऽलभ्यत न वेति वरम् अते समुपस्थितलोका वदन्तु।

XXII तदा झीलिक्ष अेतां कथां श्रुत्वा तन्मतस्य विशेषवृत्तान्तं विज्ञातुं विचारं स्थगितं कृत्वा कथितवान् लुषिये सडस्रसेनापतौ समायाते सति युष्माकं विचारम् अहं निष्पादयिष्यामि।

XXIII अनन्तरं बन्धनं विना पौलं रक्षितुं तस्य सेवनाय साक्षात्कराय वा तदीयात्मीयबन्धुजनान् न वारयितुञ्च शमसेनापतिम् आदिष्टवान्।

XXIV अल्पदिनात् परं झीलिक्षोऽधिपतिर्द्रुषिल्लानाम्ना यिहुदीयया स्वभार्यया सडागत्य पौलमाहूय तस्य मुष्मात् प्रीष्टधर्मस्य वृत्तान्तम् अश्रौषीत्।

XXV पौलेन न्यायस्य परिमितभोगस्य यरमवियारस्य य कथायां कथितायां सत्यां झीलिक्षः कम्पमानः सन् व्याडरद्दृष्टानो याहि, अहम् अवकाशं प्राप्य त्वाम् आहूस्यामि।

XXVI मुक्तिप्रप्त्यर्थं पौलेन मह्यं मुद्रादास्यन्ते षति पत्याशां कृत्वा स पुनः पुनस्तमाडूय तेन साकं कथोपकथनं कृतवान्।

XXVII किन्तु वत्सरद्वयात् परं पर्कियझीष्ट झालिक्षस्य पदं प्राप्ते सति झीलिक्षो यिडूदीयान् सन्तुष्टान् यिकीर्षन् पौलं बद्धं संस्थाप्य गतवान्।

XXV

I अनन्तरं झीष्टो निजराज्यम् आगत्य दिनत्रयात् परं कैसरियातो यिडूशालमनगरम् आगमत्।

II तदा मडायाजको यिडूदीयानां प्रधानलोकाश्च तस्य समक्षं पौलम् अपावदन्त।

III भवान् तं यिडूशालमम् आनेतुम् आज्ञापयत्विति विनीय ते तस्माद् अनुग्रहं वाञ्छितवन्तः।

IV यतः पथिमध्ये गोपनेन पौलं ङन्तुं तैर् धातका नियुक्ताः। झीष्ट उत्तरं दत्तवान् पौलः कैसरियायां स्थास्यति पुनरल्पदिनात् परम् अहं तत्र यास्यामि।

V ततस्तस्य मानुषस्य यद्दि कश्चिद् अपराधस्तिष्ठति तर्हि युष्माकं ये शक्नुवन्ति ते मया सह तत्र गत्वा तमपवदन्तु स अेतां कथां कथितवान्।

VI दशदिवसेभ्योऽधिकं विलम्ब्य झीष्टस्तस्मात् कैसरियानगरं गत्वा परस्मिन् दिवसे विचारारसन उपदिश्य पौलम् आनेतुम् आज्ञापयत्।

VII पौले समुपस्थिते सति यिडूशालमनगराद् आगता यिडूदीयलोकास्तं यतुर्दिशि संवेष्ट्य तस्य विरुद्धं बडून् मडादेषान् उत्थापितवन्तः किन्तु तेषां किमपि प्रमाणं दातुं न शक्नुवन्तः।

VIII ततः पौलः स्वस्मिन् उत्तरमिदम् उदितवान्, यिडूदीयानां व्यवस्थाया मन्दिरस्य कैसरस्य वा प्रतिद्वलं किमपि कर्म नाहं कृतवान्।

IX किन्तु झीष्टो यिडूदीयान् सन्तुष्टान् कर्तुम् अभिलषन् पौलम् अभाषत त्वं किं यिडूशालमं गत्वास्मिन् अभियोगे मम साक्षाद् विचारितो भविष्यसि?

X ततः पौल उत्तरं प्रोक्तवान्, यत्र मम विचारो भवितुं योग्यः कैसरस्य तत्र विचारारसन अेव समुपस्थितोस्मि; अहं यिडूदीयानां कामपि ङानि नाकार्षम् षति भवान् यथार्थतो विजानाति।

XI कञ्चिदपराधं किञ्चन वधार्हं कर्म वा यद्यद्दम् अकरिष्यं तर्हि प्राणलननदण्डमपि भोक्तुम् उद्यतोऽभविष्यं, किन्तु ते मम समपवादं कुर्वन्ति स यदि कल्पितमात्रो भवति तर्हि तेषां करेषु मां समर्पयितुं कस्याप्यधिकारो नास्ति, कैसरस्य निकटे मम विचारो भवतु।

XII तदा झीष्टो मन्त्रिभिः सार्द्धं संमन्त्र्य पौलाय कथितवान्, कैसरस्य निकटे किं तव विचारो भविष्यति? कैसरस्य समीपं गमिष्यसि।

XIII क्रियद्दिनेभ्यः परम् आग्रिप्पराञ्ज बार्शीकी य झीष्टं साक्षात् कर्तुं कैसरियानगरम् आगतवन्तौ।

XIV तदा तौ बहुदिनानि तत्र स्थितौ ततः झीष्टस्तं राजानं पौलस्य कथां विज्ञाप्य कथयितुम् आरभत पौलनामानम् अकं बन्दि झीलिक्षो बहु संस्थाप्य गतवान्।

XV यिज्ञालामि मम स्थितिकाले मडायान्जको यिडूदीयानां प्राचीनलोकाश्च तम् अपोधे तम्प्रति दण्डाज्ञां प्रार्थयन्त।

XVI ततोऽहम् एत्युत्तरम् अवदं यावद् अपोदितो ञनः स्वापवादकान् साक्षात् कृत्वा स्वस्मिन् योऽपराध आरोपितस्तस्य प्रत्युत्तरं दातुं सुयोगं न प्राप्नोति, तावत्कालं कस्यापि मानुषस्य प्राणनाशाज्ञापनं रोमिलोकानां रीतिर्नहि।

XVII ततस्तेष्वत्रागतेषु परस्मिन् दिवसेऽहम् अविलम्बं विचारारसन उपविश्य तं मानुषम् आनेतुम् आज्ञापयम्।

XVIII तदनन्तरं तस्यापवादका उपस्थाय यादृशम् अहं चिन्तितवान् तादृशं कञ्चन मडापवादं नोत्थाप्य

XIX स्वेषां मते तथा पौलो यं सञ्ज्वं वदति तस्मिन् यीशुनामनि मृतञ्जे य तस्य विरुद्धं कथितवन्तः।

XX ततोऽहं तादृग्विचारे संशयानः सन् कथितवान् त्वं यिज्ञालामं गत्वा किं तत्र विचारितो भवितुम् एच्छसि?

XXI तदा पौलो मडाराञ्जस्य निकटे विचारितो भवितुं प्रार्थयत, तस्माद् यावत्कालं तं कैसरस्य समीपं प्रेषयितुं न शक्नोमि तावत्कालं तमत्र स्थापयितुम् आदिष्टवान्।

V અસ્માકં સર્વોભ્યઃ શુદ્ધતમં યત્ ક્રિસ્તીયમતં તદવલમ્બી ભૂત્વાહં કાલં યાપિતવાન્ યે જના આ બાલ્યકાલાન્ માં જાનાન્તિ તે એતાદૃશં સાક્ષ્યં યદિ દદાતિ તર્હિ દાતું શક્નુવન્તિ।

VI કિન્તુ હે આગ્રિપ્પરાજ ઈશ્વરોઽસ્માકં પૂર્વપુરુષાણાં નિકટે યદ્ અઙ્ગીકૃતવાન્ તસ્ય પ્રત્યાશાહેતોરહમ્ ઇદાનીં વિચારસ્થાને દણ્ડાયમાનોસ્મિ।

VII તસ્યાઙ્ગીકારસ્ય ફલં પ્રાપ્તુમ્ અસ્માકં દ્વાદશવંશા દિવાનિશં મહાયત્નાદ્ ઈશ્વરસેવનં કૃત્વા યાં પ્રત્યાશાં કુર્વન્તિ તસ્યાઃ પ્રત્યાશાયા હેતોરહં ચિહ્નુદીયૈરપવાદિતોઽભવમ્।

VIII ઈશ્વરો મૃતાન્ ઉત્થાપયિષ્યતીતિ વાક્યં યુષ્માકં નિકટેઽસમ્ભવં કુતો ભવેત્?

IX નાસરતીયયીશો નામ્નો વિરુદ્ધં નાનાપ્રકારપ્રતિકૂલાચરણમ્ ઉચિતમ્ ઇત્યહં મનસિ યથાર્થં વિજ્ઞાય

X ચિસ્તીશાલમનગરે તદ્દકરવં ફલતઃ પ્રધાનયાજકસ્ય નિકટાત્ ક્ષમતાં પ્રાપ્ય બહૂન્ પવિત્રલોકાન્ કારાયાં બદ્ધવાન્ વિશેષતસ્તેષાં હનનસમયે તેષાં વિરુદ્ધાં નિજાં સમ્મતિં પ્રકાશિતવાન્।

XI વારં વારં ભજનભવનેષુ તેભ્યો દણ્ડં પ્રદત્તવાન્ બલાત્ તં ધર્મં નિન્દયિતવાંશ્ચ પુનશ્ચ તાન્ પ્રતિ મહાક્રોધાદ્ ઉન્મત્તઃ સન્ વિદેશીયનગરાણિ યાવત્ તાન્ તાડિતવાન્।

XII ઇત્યં પ્રધાનયાજકસ્ય સમીપાત્ શક્તિમ્ આજ્ઞાપત્રઞ્ચ લબ્ધ્વા દમ્ભેષકનગરં ગતવાન્।

XIII તદાહં હે રાજન્ માર્ગમધ્યે મધ્યાહ્નકાલે મમ મદીયસઙ્ગિનાં લોકાનાઞ્ચ ચતસૃષુ દિક્ષુ ગગણાત્ પ્રકાશમાનાં ભાસ્કરતોપિ તેજસ્વતીં દીપ્તિં દૃષ્ટવાન્।

XIV તસ્માદ્ અસ્માસુ સર્વેષુ ભૂમૌ પતિતેષુ સત્સુ હે શૌલ હૈ શૌલ કુતો માં તાડયસિ? કણ્ટકાનાં મુખે પાદાહનનં તવ દુઃસાધ્યમ્ ઇબ્રીયભાષયા ગદિત એતાદૃશ એકઃ શબ્દો મયા શ્રુતઃ।

XV તદાહં પૃષ્ટવાન્ હે પ્રભો કો ભવાન્? તતઃ સ કથિતવાન્ યં યીશું ત્વં તાડયસિ સૌહં,

XVI किन्तु समुत्तिष्ठ त्वं यद् दृष्टवान् एतः पुनश्च यद्यत् त्वां दर्शयिष्यामि तेषां सर्वेषां कार्याणां त्वां साक्षिणं मम सेवकञ्च कर्तुम् दर्शनम् अद्याम्।

XVII विशेषतो यिडूदीयलोकेभ्यो भिन्नजातीयेभ्यश्च त्वां मनोनीतं कृत्वा तेषां यथा पापमोचनं भवति

XVIII यथा ते मयि विश्वस्य पवित्रीकृतानां मध्ये भागं प्राप्नुवन्ति तदभिप्रायेण तेषां ज्ञानयक्षुंषि प्रसन्नानि कर्तुं तथान्धकाराद् दीप्तिं प्रति शैतानाधिकाराय्य ईश्वरं प्रति मतीः परावर्तयितुं तेषां समीपं त्वां प्रेष्यामि।

XIX हे आग्रिप्पराज अेतादृशं स्वर्गीयप्रत्यादेशं अग्राह्यम् अकृत्वाहं

XX प्रथमतो हम्बेषकनगरे ततो यिडूशालमि सर्वस्मिन् यिडूदीयदेशे अन्येषु देशेषु य येन लोका मतिं परावर्त्य ईश्वरं प्रति परावर्तयन्ते, मनःपरावर्तनयोग्यानि कर्माणि य कुर्वन्ति तादृशम् उपदेशं प्रचारितवान्।

XXI अेतकारणाद् यिडूदीया मध्येमन्दिरं मां धृत्वा हन्तुम् उद्यताः।

XXII तथापि प्रीष्टो दुःखं भुक्त्वा सर्वेषां पूर्वं श्मशानाद् उत्थाय निजदेशीयानां भिन्नदेशीयानाञ्च समीपे दीप्तिं प्रकाशयिष्यति

XXIII भविष्यद्वादिगाणो मूसाश्च भाविकार्यस्य यद्विदं प्रमाणम् अददुरेतद् विनान्यां कथां न कथयित्वा ईश्वराद् अनुग्रहं लब्ध्वा महतां क्षुद्राणाञ्च सर्वेषां समीपे प्रमाणां दत्त्वाद्य यावत् तिष्ठामि।

XXIV तस्यमां कथां निशम्य झीष्ट उर्यैः स्वरेण कथितवान् हे पौल त्वम् उन्मत्तोसि अडुविधाभ्यासेन त्वं हतज्ञानो जातः।

XXV स उक्तवान् हे महामहिम झीष्ट नाहम् उन्मत्तः किन्तु सत्यं विवेचनीयञ्च वाक्यं प्रस्तौमि।

XXVI यस्य साक्षाद् अक्षोभः सन् कथां कथयामि स राजा तद्दृष्टान्तं जानाति तस्य समीपे किमपि गुप्तं नेति मया निश्चितं बुध्यते यतस्तद् विजने न कृतां।

XXVII हे आग्रिप्पराज भवान् किं भविष्यद्वादिगाणोक्तानि वाक्यानि प्रत्येति? भवान् प्रत्येति तदहं जानामि।

XXVIII तत आग्रिष्पः पौलम् अभिहितवान् त्वं प्रवृत्तिं ज्ञनयित्वा प्रायेण मामपि प्रीष्टीयं करोषि।

XXIX ततः सोडवादीत् भवान् ये ये लोकाश्च मम कथाम् अद्य शृण्वन्ति प्रायेण एति नहि किन्त्वेतत् शृङ्खलबन्धनं विना सर्व्वथा ते सर्व्वे मादृशा भवन्त्वित्तीश्वस्य समीपे प्रार्थयेऽहम्।

XXX अेतस्यां कथायां कथितायां स राजा सोडघिपति बर्षाीकी सत्मास्था लोकाश्च तस्माद् उत्थाय

XXXI गोपने परस्परं विविच्य कथितवन्त अेष ज्ञनो बन्धनार्हं प्राणलननार्हं वा किमपि कर्म नाकरोत्।

XXXII तत आग्रिष्पः झीष्टम् अवदत्, यद्येष मानुषः कैसरस्य निकटे विचारितो भवितुं न प्रार्थयिष्यत् तर्हि मुक्तो भवितुम् अशक्ष्यत्।

XXVII

I जलपथेनास्माकम् एतोल्यादेशं प्रति यात्रायां निश्चितायां सत्यां ते यूलियनाम्नो महाराजस्य संघातान्तर्गतस्य सेनापतेः समीपे पौलं तदन्त्यान् कतिनयज्ञनांश्च समार्पयन्।

II वयम् आद्रामुत्तीयं पोतमेकम् आरुह्य आशियादेशस्य तटसमीपेन यातुं मतिं कृत्वा लङ्करम् उत्थाप्य पोतम् अमोययामः माकिदनियादेशस्थथिषलनीकीनिवास्यारिस्तार्पनामा कश्चिद् ज्ञनोऽस्माभिः सार्द्धम् आसीत्।

III परस्मिन् दिवसे ऽस्माभिः सीदोन्नगरे पोते लागिते तत्र यूलियः सेनापतिः पौलं प्रति सौजन्यं प्रदर्थ्य सान्त्वनार्थं बन्धुबान्धवान् उपयातुम् अनुज्झौ।

IV तस्मात् पोते मोयिते सति सम्भुषवायोः सम्भवाद् वयं कुप्रोपद्वीपस्य तीरसमीपेन गतवन्तः।

V कि्लिकियायाः पाम्फूलियायाश्च समुद्रस्य पारं गत्वा लूकियादेशान्तर्गतं मुरानगरम् उपातिष्ठाम।

VI तत्स्थानाद् एतोल्यादेशं गच्छति यः सिक्न्दरियानगरस्य पोतस्तं तत्र प्राप्य शतसेनापतिस्तं पोतम् अस्मान् आरोह्यत्।

VII ततः परं बडूनि दिनानि शनैः शनैः गर्त्वा कनीदपार्श्वोपस्थितैः
पूर्वं प्रतिकूलेन पवनेन वयं सल्मोन्याः सम्भुजम् उपस्थाय
क्रीत्युपद्वीपस्य तीरसमीपेन गतवन्तः।

VIII कष्टेन तमुत्तीर्य लासेयानगरस्थाधः सुन्दरनामकं भातम्
उपातिष्ठाम।

IX एत्थं बडुतिथः कालो यापित उपवासदिनञ्चातीतं, तत्कारणात्
नौवर्त्मनि भयङ्करे सति पौलो विनयेन कथितवान्,

X डे मडेच्छा अहं निश्चयं जानामि यात्रायामस्याम् अस्माकं
क्लेशा बडूनामपययाश्च भविष्यन्ति, ते केवलं पोतसामग्र्योरिति नहि,
किन्त्वस्माकं प्राणानामपि।

XI तदा शतसेनापतिः पौलोक्तवाक्यतोपि कर्णधारस्य
पोतवशिष्ठश्च वाक्यं बडुमंस्ता।

XII तत् भातं शीतकाले वासार्हस्थानं न तस्माद् अवायीप्रतीयोर्दिशोः
क्रीत्याः क्रेनीकियभातं यातुं यद्वि शक्नुवन्तस्तर्हि तत्र शीतकालं यापयितुं
प्रायेण सर्वे मन्त्रायामासुः।

XIII ततः परं दक्षिणवायु मन्त्रं वदतीति विलोक्य निष्ठाभिप्रायस्य
सिद्धेः सुयोगो भवतीति बुद्ध्वा पोतं मोययित्वा क्रीत्युपद्वीपस्य
तीरसमीपेन यवितवन्तः।

XIV किन्त्वल्पक्षणात् परमेव उरकलुद्योन्नामा प्रतिकूलः प्रयत्नो वायु
वर्धन् पोतेऽलगीत्

XV तस्याभिमुपं गन्तुम् पोतस्याशक्तत्वाद् वयं वायुना स्वयं नीताः।

XVI अनन्तरं क्लौदीनाम्न उपद्वीपस्य कूलसमीपेन पोतं गमयित्वा
बडुना कष्टेन क्षुद्रनावम् अरक्षाम।

XVII ते तामारुह्य रञ्जया पोतस्याधोभागम् अबध्नन् तदनन्तरं
येत् पोतो सैकते लगतीति भयाद् वातवसनान्यमोययन् ततः पोतो
वायुना यवितः।

XVIII किन्तु क्रमशो वायोः प्रबलत्वात् पोतो द्रोवायमानोऽभवत्
परस्मिन् दिवसे पोतस्थानि कतिपयानि द्रव्याणि तोये निक्षिप्तानि।

XIX तृतीयदिवसे वयं स्वहस्तैः पोतसञ्जनद्रव्याणि निक्षिप्तवन्तः।

XX તતો બહુદિનાનિ યાવત્ સૂર્યનક્ષત્રાદીનિ સમાચ્છન્નાનિ તતો ડતીવ વાત્યાગમાદ્ અસ્માકં પ્રાણરક્ષાયાઃ કાપિ પ્રત્યાશા નાતિષ્ઠત્

XXI બહુદિનેષુ લોકૈરનાહારેણ યાપિતેષુ સર્વેષાં સાક્ષત્ પૌલસ્તિષ્ઠન્ અકથયત્, હે મહેચ્છાઃ ક્રીત્યુપદ્વીપાત્ પોતં ન મોચયિતુમ્ અહં પૂર્વ્વં યદ્ અવદં તદ્ગ્રહણં યુષ્માકમ્ ઉચિતમ્ આસીત્ તથા કૃતે યુષ્માકમ્ એષા વિપદ્ એષોડપચયશ્ચ નાઘટિષ્યેતામ્

XXII કિન્તુ સામ્પ્રતં યુષ્માન્ વિનીય બ્રવીમ્યહં, યૂયં ન ક્ષુભ્યત યુષ્માકમ્ એકસ્યાપિ પ્રાણિનો હાનિ ન ભવિષ્યતિ, કેવલસ્ય પોતસ્ય હાનિ ભવિષ્યતિ

XXIII યતો યસ્યેશ્વરસ્ય લોકોડહં યન્નાહં પરિચરામિ તદીય એકો દૂતો ઘો રાત્રૌ મમાન્તિકે તિષ્ઠન્ કથિતવાન્,

XXIV હે પૌલ મા ભૈષીઃ કૈસરસ્ય સમ્મુખે ત્વયોપસ્થાતવ્યં; તવૈતાન્ સક્કિનો લોકાન્ ઈશ્વરસ્તુભ્યં દત્તવાન્

XXV અતએવ હે મહેચ્છા યૂયં સ્થિરમનસો ભવત મહં યા કથાકથિ સાવશ્યં ઘટિષ્યતે મમૈતાદૃશી વિશ્વાસ ઈશ્વરે વિદ્યતે,

XXVI કિન્તુ કસ્યચિદ્ ઉપદ્વીપસ્યોપરિ પતિતવ્યમ્ અસ્માભિઃ

XXVII તતઃ પરમ્ આદ્રિયાસમુદ્રે પોતસ્તથૈવ દોલાયમાનઃ સન્ ઇતસ્તતો ગચ્છન્ યતુર્દશદિવસસ્ય રાત્રે દ્વિતીયપ્રહરસમયે કસ્યચિત્ સ્થલસ્ય સમીપમુપતિષ્ઠતીતિ પોતીયલોકા અન્વમન્યન્તા

XXVIII તતસ્તે જલં પરિમાય તત્ર વિંશતિ વ્યામા જલानीતિ જ્ઞાતવન્તઃઃ કિંચિદૂરં ગત્વા પુનરપિ જલં પરિમિતવન્તઃઃ તત્ર પચ્ચદશ વ્યામા જલોનિ દૃષ્ટવા

XXIX એત્ પાષાણો લગતીતિ ભયાત્ પોતસ્ય પશ્ચાદ્લાગતશ્ચતુરો લક્ષ્મણાન્ નિક્ષિપ્ય દિવાકરમ્ અપેક્ષ્ય સર્વે સ્થિતવન્તઃઃ

XXX કિન્તુ પોતીયલોકાઃ પોતાગ્રભાગે લક્ષ્મણનિક્ષેપં છલં કૃત્વા જલઘૌ ક્ષુદ્રનાવમ્ અવરોહ્ય પલાયિતુમ્ અચેષ્ટન્તા

XXXI તતઃ પૌલઃ સેનાપતયે સૈન્યગણાય ચ કથિતવાન્, એતે યદિ પોતમધ્યે ન તિષ્ઠન્તિ તર્હિં યુષ્માકં રક્ષણં ન શક્યં

XXXII તદા સેનાગણો રજ્જૂન્ છિત્વા નાવં જલે પતિતુમ્ અદદાત્

XXXIII પ્રભાતસમયે પૌલ: સર્વાન્ જનान્ ભોજનાર્થં પ્રાર્થ્યં વ્યાહરત્, અદા ચતુર્દશદિનાનિ યાવદ્ યૂયમ્ અપેક્ષમાના અનાહારાઃ કાલમ્ અયાપયત કિમપિ નાભુંગદાં

XXXIV અતો વિનયેડહં ભક્ષ્યં ભુજ્યતાં તતો યુષ્માકં મજ્જલં ભવિષ્યતિ, યુષ્માકં કસ્યચિજ્જનસ્ય શિરસઃ કેશૈકોપિ ન નંક્ષ્યતિ।

XXXV ઇતિ વ્યાહૃત્ય પૌલં પૂમં ગૃહીત્વેશ્વરં ધન્યં ભાષમાણસ્તં મંકૃત્વા ભોક્તુમ્ આરબ્ધવાન્।

XXXVI અનન્તરં સર્વે ચ સુસ્થિરાઃ સન્તઃ ખાદ્યાનિ પર્યગૃહ્ણન્।

XXXVII અસ્માકં પોતે ષટ્સપ્તત્યઘિકશતદ્વયલોકા આસન્।

XXXVIII સર્વેષુ લોકેષુ યથેષ્ટં ભુક્તવત્સુ પોતસ્થન્ ગોધૂમાન્ જલધૌ નિક્ષિપ્ય તૈઃ પોતસ્ય ભારો લઘૂકૃતઃ।

XXXIX દિને જાતેડપિ સ કો દેશ ઇતિ તદા ન પર્યચીયત; કિન્તુ તત્ર સમતટમ્ એકં ખાતં દૃષ્ટ્વા યદિ શક્નુમસ્તર્હિં વયં તસ્યાભ્યન્તરં પોતં ગમયામ ઇતિ મતિં કૃત્વા તે લજ્જરાન્ છિન્ત્વા જલધૌ ત્યક્તવન્તઃ।

XL તથા કર્ણબન્ધનં મોચયિત્વા પ્રધાનં વાતવસનમ્ ઉત્તોલ્ય તીરસમીપં ગતવન્તઃ।

XLI કિન્તુ દ્વયોઃ સમુદ્રયોઃ સજ્જમસ્થાને સૈકતોપરિ પોતે નિક્ષિપ્તે ડગ્રભાગે બાધિતે પશ્ચાદ્ભાગે પ્રબલતરજ્જોડલગત્ તેન પોતો ભગ્નઃ।

XLII તસ્માદ્ બન્દ્યશ્ચેદ્ બાહુભિસ્તરન્તઃ પલાયન્તે ઇત્યાશઙ્કયા સેનાગણસ્તાન્ હન્તુમ્ અમન્ત્રયત્;

XLIII કિન્તુ શતસેનાપતિઃ પૌલં રક્ષિતું પ્રયત્નં કૃત્વા તાન્ તચ્ચેષ્ટાયા નિવર્ત્ય ઇત્યાદિષ્ટવાન્, યે બાહુતરણં જાનન્તિ તેડગ્રે પ્રોલ્લમ્બ્ય સમુદ્રે પતિત્વા બાહુભિસ્તીર્ત્વા કૂલં યાન્તુ।

XLIV અપરમ્ અવશિષ્ટા જનાઃ કાષ્ઠં પોતીયં દ્રવ્યં વા યેન યત્ પ્રાપ્યતે તદવલમ્બ્ય યાન્તુ; ઇત્યં સર્વે ભૂમિં પ્રાપ્ય પ્રાણૌ જીવિતાઃ।

XXVIII

I ઇત્યં સર્વેષુ રક્ષાં પ્રાપ્તેષુ તત્રત્યોપદ્વીપસ્ય નામ મિલીતેતિ તે જ્ઞાતવન્તઃ।

II असल्यलोका यथेष्टम् अनुकम्पां कृत्वा वर्तमानवृष्टेः शीताय्य वह्निं प्रज्ज्वालयास्माकम् आतिथ्यम् अकुर्वन्।

III किन्तु पौल ँन्धनानि संगृह्य यदा तस्मिन् अग्रौ निरक्षिपत्, तदा वह्निः प्रतापात् अेकः कृषासर्पो निर्गत्य तस्य हस्ते द्रष्टवान्।

IV तेऽसल्यलोकास्तस्य हस्ते सर्पम् अवलम्बमानं दृष्ट्वा परस्परम् उक्तवन्त अेष ज्जनोऽवश्यं नरहा भविष्यति, यतो यद्यपि जलधे रक्षां प्राप्तवान् तथापि प्रतिङ्गलदायक अेनं ञ्जितुं न ददाति।

V किन्तु स हस्तं विधुन्वन् तं सर्पम् अग्निमध्ये निक्षिप्य कामपि पीडां नाप्तवान्।

VI ततो विषज्ज्वालया अेतस्य शरीरं स्फुरितं भविष्यति यद्वा हठाद्यं प्राणान् त्यक्ष्यतीति निश्चित्य लोका बहुक्षणानि यावत् तद् द्रष्टुं स्थितवन्तः किन्तु तस्य कस्याश्चिद् विपदोऽघटनात् ते तद्विपरीतं विज्ञाय भाषितवन्त अेष कश्चिद् देवो भवेत्।

VII पुब्बिलयनामा ज्जन अेकस्तस्योपद्वीपस्याधिपतिरासीत् तत्र तस्य भूम्यादि य स्थितां स ज्जनोऽस्मान् निजगृहं नीत्वा सौज्ज्ज्यं प्रकाश्य दिनत्रयं यावद् अस्माकं आतिथ्यम् अकरोत्।

VIII तदा तस्य पुब्बिलयस्य पिता ज्ज्वरातिसारेण पीड्यमानः सन् शय्यायाम् आसीत्; ततः पौलस्तस्य समीपं गत्वा प्रार्थनां कृत्वा तस्य गात्रे हस्तं समर्धं तं स्वस्थं कृतवान्।

IX एत्थं भूते तद्वीपनिवासिन एतरेपि रोगिलोका आगत्य निरामया अभवन्।

X तस्मात्तेऽस्माकम् अतीव सत्कारं कृतवन्तः, विशेषतः प्रस्थानसमये प्रयोजनीयानि नानद्रव्याणि दत्तवन्तः।

XI एत्थं तत्र त्रिषु मासेषु गतेषु यस्य चिह्नं दिव्यस्फुरी तादृश अेकः सिक्न्दरीयनगरस्य पोतः शीतकालं यापयन् तस्मिन् उपद्वीपे ऽतिष्ठत् तमेव पोतं वयम् आरुह्य यात्राम् अकुर्म्म।

XII ततः प्रथमतः सुराक्कसनगरम् उपस्थाय तत्र त्रीणि दिनानि स्थितवन्तः।

XIII तस्माद् आवृत्य रीगियनगरम् उपस्थिताः द्विनैकस्मात् परं दक्षिणवयौ सानुकूल्ये सति परस्मिन् द्विवसे पतियलीनगरम् उपातिष्ठाम्।

XIV ततोऽस्मासु तत्रत्यं भ्रातृगणं प्राप्तेषु ते स्वैः सार्द्धम् अस्मान् सप्त दिनानि स्थापयितुम् अयतन्त, एत्थं वयं रोमानगरम् प्रत्यगच्छाम्।

XV तस्मात् तत्रत्याः भ्रातरोऽस्माकम् आगमनवार्तां श्रुत्वा आप्पियङ्करं त्रिष्टावर्षीञ्च यावद् अग्रेसराः सन्तोऽस्मान् साक्षात् कर्तुम् आगमन्; तेषां दर्शनात् पौल ईश्वरं धन्यं वदन् आश्वासम् आप्तवान्।

XVI अस्मासु रोमानगरं गतेषु शतसेनापतिः सर्वान् बन्दीन् प्रधानसेनापतेः समीपे समार्पयत् किन्तु पौलाय स्वरक्षकपदातिना सह पृथग् वस्तुम् अनुमतिं दत्तवान्।

XVII दिनत्रयात् परं पौलस्तद्देशस्थान् प्रधानयिद्धूदिन आहूतवान् ततस्तेषु समुपस्थितेषु स कथितवान्, डे भ्रातृगण निजलोकानां पूर्वपुरुषाणां वा रीते विपरीतं किञ्चन कर्माहं नाकरवं तथापि यिज्ञाशलमनिवासिनो लोका मां बन्दिं कृत्वा रोमिलोकानां हस्तेषु समर्पितवन्तः।

XVIII रोमिलोका विचार्य्य मम प्राणहानार्हं किमपि कारणं न प्राप्य मां मोचयितुम् अर्हन्;

XIX किन्तु यिद्धूलोकानाम् आपत्त्या मया कैसरराजस्य समीपे विचारस्य प्रार्थना कर्त्तव्या ज्ञाता नोयेत् निजदेशीयलोकान् प्रति मम कोप्यभियोगो नास्ति।

XX अतत्कारणाद् अहं युष्मान् द्रष्टुं संलपितुञ्चाहूयम् एसायेल्वशीयानां प्रत्याशाहंतोहम् अतेन शुङ्गलेन बद्धोऽभवम्।

XXI तदा ते तम् अवादिषुः, यिद्धूदीयदेशाद् वयं त्वामधि किमपि पत्रं न प्राप्ता ये भ्रातरः समायातास्तेषां कोपि तव कामपि वार्ता नावदत् अल्पमपि नाकथयन्त्या।

XXII तव मतं किमिति वयं त्वत्तः श्रोतुमिच्छामः। यद् एहं नवीनं मतमुत्थितं तत् सर्वत्र सर्वेषां निकटे निन्दितं ज्ञातम् एति वयं ज्ञानीमः।

XXIII तैस्तदर्थम् अेकस्मिन् दिने निरूपिते तस्मिन् दिने बडव अेकत्र मिलित्वा पौलस्य वासगृहम् आगच्छन् तस्मात् पौल आ प्रातःकालात् सन्ध्याकालं यावन् मूसाव्यवस्थाग्रन्थाद् भविष्यद्वादिनां ग्रन्थेभ्यश्च यीशोः कथाम् उत्थाप्य ईश्वरस्य राज्ञ्ये प्रमाणां दत्वा तेषां प्रवृत्तिं जनयितुं येष्टितवान्।

XXIV केचित्तु तस्य कथां प्रत्यायन् केचित्तु न प्रत्यायन्;

XXV अेतत्कारणात् तेषां परस्परम् अनैक्यात् सर्वे यलितवन्तः; तथापि पौल अेतां कथामेकां कथितवान् पवित्र आत्मा यिशयियस्य भविष्यद्भक्तु र्वदनाद् अस्माकं पितृपुरुषेभ्य अेतां कथां भद्रं कथयामास, यथा,

XXVI "उपगत्य जनानेतान् त्वं भाषस्व वयस्त्विदं कर्णैः श्रोष्यथ यूयं हि किन्तु यूयं न भोत्स्यथा नेत्रै र्द्रक्ष्यथ यूयञ्च ज्ञातुं यूयं न शक्यथा

XXVII ते मानुषा यथा नेत्रैः परिपश्यन्ति नैव हि कर्णैः र्यथा न शृण्वन्ति बुध्यन्ते न य मानसैः। व्यावर्त्तयत्सु यित्तानि काले कुत्रापि तेषु वै मत्तस्ते मनुषाः स्वस्था यथा नैव भवन्ति या तथा तेषां मनुष्याणां सन्ति स्थूला हि बुद्ध्यः। बधिरीभूतकर्णाश्च ज्ञाताश्च मुद्रिता दृशाः॥

XXVIII अत ईश्वराद् यत् परित्राणं तस्य वार्त्ता भिन्नदेशीयानां समीपं प्रेषिता तअेव तां ग्रहीष्यन्तीति यूयं ज्ञानीत।

XXIX अेतादृश्यां कथायां कथितायां सत्यां यिदूदिनः परस्परं बहुविचारं कुर्वन्तो गतवन्तः।

XXX एत्थं पौलः सम्पूर्णा वत्सरद्वयं यावद् भाटकीये वासगृहे वसन् ये लोकास्तस्य सन्निधिम् आगच्छन्ति तान् सर्वानिव परिगृह्णन्,

XXXI निर्विघ्नम् अतिशयनिःक्षोभम् ईश्वरीयराजत्वस्य कथां प्रचारयन् प्रभौ यीशौ प्रीष्टे कथाः समुपादिशत्। एति॥

**Sanskrit Bible (NT) in Gujarati Script
New Testament in Sanskrit Language; printed in
Gujarati Script**

copyright © 2018 SanskritBible.in

Language: Sanskrit

Contributor: SanskritBible.in

Thank you for your interest in Sanskrit Bible.

Sanskrit Bible (NT) is freely available in 22 different scripts of your choice. This edition is in Gujarati script and is based on the Sanskrit translation of the Holy Bible published by Calcutta Baptist Missionaries in 1851. Please visit SanskritBible.in to learn more about Sanskrit Bible and to download various free Christian literature.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2020-01-01

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 4 Mar 2023 from source files dated 29 Jan 2022

e1290797-4477-53f0-873d-c9153a72fd01